

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

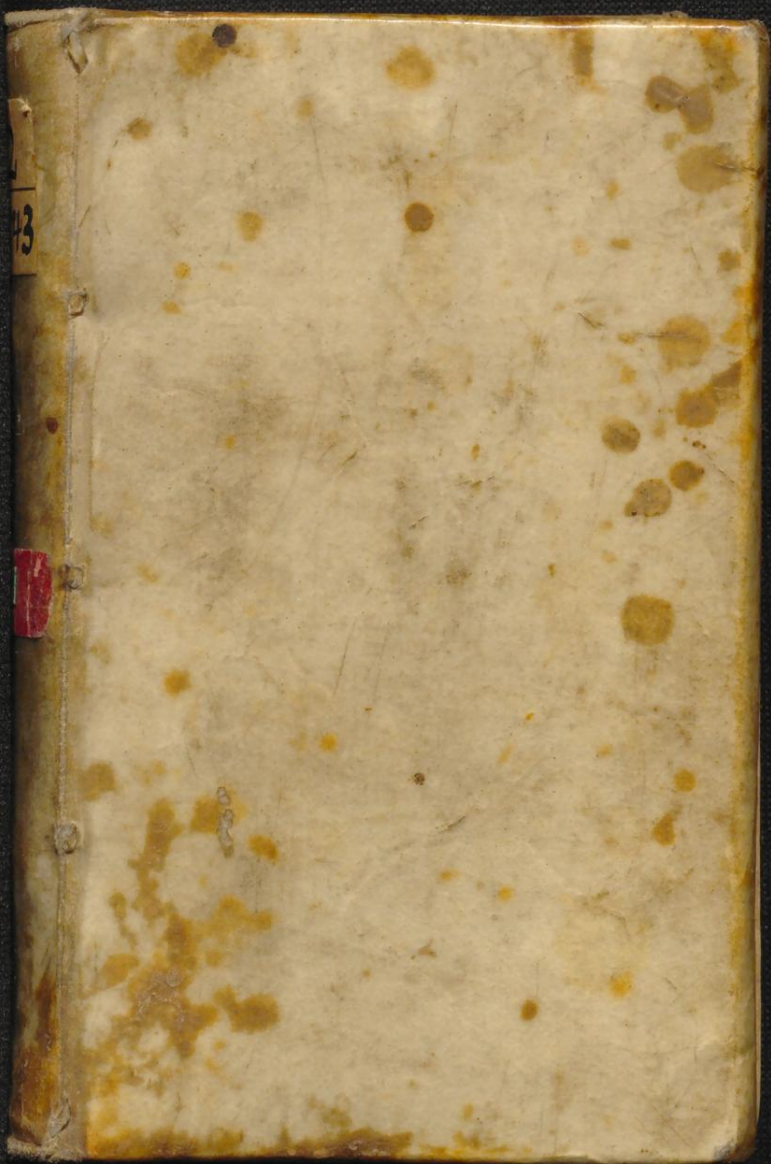
Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Icones sive imagines virorum literis illustrium

Reusner, Nikolaus

Argentorati, 1587

[urn:nbn:de:bsz:31-271751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-271751)

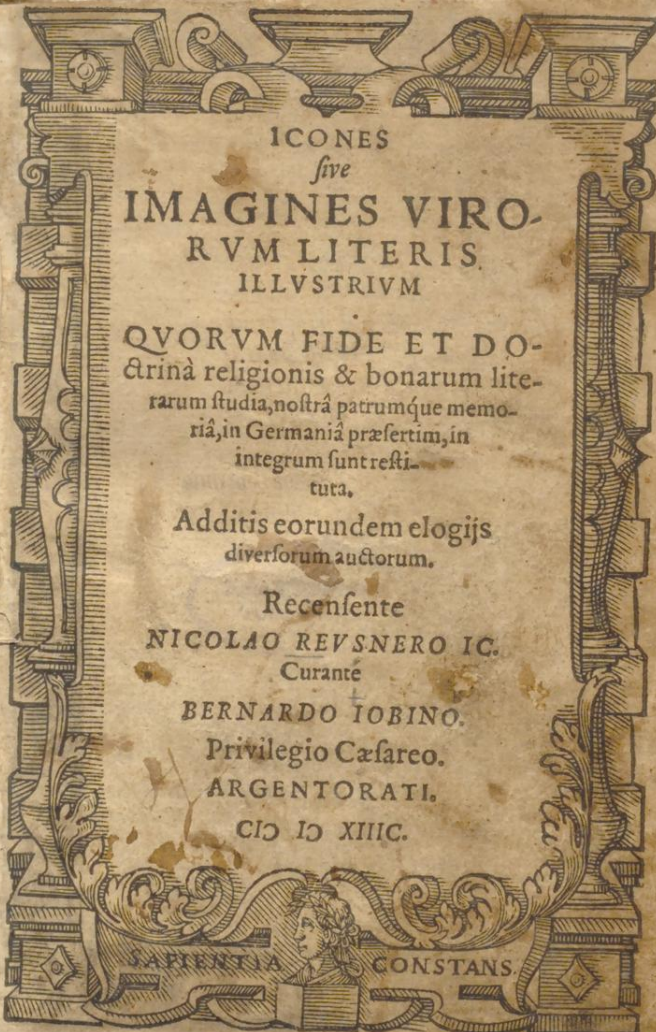
90-

52

A 3143

RH

W 11 28

ICONES
sive
IMAGINES VIRO-
RVM LITERIS
ILLVSTRIVM

QVORVM FIDE ET DO-
ctrinâ religionis & bonarum lite-
rarum studia, nostrâ patrumque memo-
riâ, in Germaniâ præsertim, in
integrum sunt rekti-
tura.

Additis eorundem elogijs
diversorum auctorum.

Recensente
NICOLAO REVSNERO IC.
Curante

BERNARDO IOBINO.

Privilegio Casareo.

ARGENTORATI.

CIS IO XIIIIC.

SAPIENTIA

CONSTANS

1952 m. 35 A4

~~Handwritten text, possibly a title or author name, crossed out with a horizontal line.~~

52

A/3143

Landesbibliothek
Karlsruhe

1 folio
20

AD SERENISSIMUM
POTENTISSIMUMQUE PRIN-
CIPEM AC DOMINUM, D. FRIDERI-
cum II. Regem Danie, Norvegie, Vahdalie, &
Gotthie, Ducem Slesvigi, Holstatie, Starmarie,
& Dietmarsie, Comitem Oldenburgi &
Delmenhorste &c. Principem
Opt. & Max.

NICOLAI REVSNERI

Iurecos. Prefatio.

MAGNA EST UT SA-
pientie, ita virtutis digni-
tas, magna que pulcritudo,
FRIDERICE, Rex Sere-
nissime & Potentissime: eaque profe-
cto tanta, ut si oculis formam eius, &
tanquam faciem cernere nobis liceret,
mirabiles sui amores in animis nostris
excitatura esset. Nam & propter hanc
solam non raro eos, quos nunquam vi-
dimus, vehementer & admiramur, &
colimus: adeoque tanta eius vis est, ut
ea etiam in hoste posita nescio quomo-
do delectet, & quasi pleno ore laude-
tur. Quamquam vero oculorum sensus

)(. ij

Samuel A. 29. 1710

P R A E F A T I O.

in homine aterrimus est: multò is tamen est obscurior, & hebetior: quàm ut species & pulcritudo illa virtutis ac sapientiæ rectè à quoquam cerni, nedum planè perspici queat: eoque non tam corporis, quàm animi ipsius acies, intendenda est maximè: quæ sola lumen eius, atque splendorem cernit atque suspicit: eosque admiratur in primis, ac colit, quos cæteris anteire virtute & sapientiâ iudicat. Enimverò refert plurimum, si minùs perfectam undique & absolutam, at leviter duntaxat adumbratam formam, ceu effigiem sapientiæ & virtutis, oculis quoquo modo intuendam contemplandamque proponere: bonorum & sapientium virorum exemplis ac simulacris propositis: quâ & ipsâ animos virorum bonorum honesto quodam gaudio compleri consentaneum est. Quam sanè ad rem perficiendam, ut aliqua saltè eius species oculis hominum exhibeatur, duo potissimû adminicula natura, vel

ars

P R A E F A T I O.

ars ipsa potiùs, concessisse videtur: scripturam nimirum, & picturam: quarum illa aures, hæc oculos hominum mirabiliter afficit: ut benè de Rep. meritos viros, quamvis mortuos, scripturæ beneficio, quasi nobiscum adhuc loquentes audire: & imagines eorum contemplando, picturæ ope, tanquam præsentès & vivos intueri & amplecti perpetuò nobis liceat. Quâ utrâque re animos cum primis excitari, & studio quodam incendi credibile est: non solum in audiendo legendoque, si quid piè rectèque & sapienter ab his factum sit: verùm etiam in eorum, qui cum laude vixerunt, expressos vultùs intuendo: à quibus tacitè quodammodò ad similem virtutis & sapientiæ laudem eos incitari, & ad facinora præclara impelli, res ipsa testatur. Itaque apud omnes populos passim usu receptum fuisse videmus: ut eorum, quorum virtus perspecta foret in rebus honestis atque magnis, & qui benè de Repub. meriti,

P R A E F A T I O.

aut honore aliquo & imperio affecti essent, non modò laudes & vitæ, sed statuæ quoque & imagines publicè exstarent, & ad posteritatem conservarentur: & hoc pacto eorù virtus & sapientia, quasi in theatro & lumine publico, omnibus civibus intuèda contemplan- daque proponeretur: quorù exemplo præclaro incitati alij, eam quoque magni facere ac colere in omni vitâ: & præclaram nominis sui memoriam, rebus præclare gestis, cum omni posteritate adæquare studerent. Neque verò necesse est, multa hoc loco ex veterù monumentis eiuscemodi colligere: quæ in hoc genere doctrinæ jam olim publicata, & in medio sunt proposita: satis nobis esse poterit Musæum illud Iovianù, tot & tantorum heroum, nõ literis solum & doctrinâ, sed & bellicâ laude illustrium: neq; solum vivis verisque imaginibus, verùm etiam elogijs vtrâque orationis formâ exquisitè conscriptis, ita præclare instructum atq; exornatù:

ut

P R A E F A T I O.

ut nihil in hoc genere exstet perfectius, atque absolutius. Cum quo non immerito comparatur, & quod ad patriæ dignitatem, ac religionis veritatem attinet, longè etiam maiorem meretur laudem, opus illud Iconum Theodori Bezæ, ante paucos annos in lucem editum: in quo & ipso, præter Elogia elegantissima, conspiciuntur eiusdem generis Icones & effigies virorum doctrinâ simul & pietate illustriû: Germaniæ præsertim nostræ, & Galliæ & Angliæ: quorum præcipuè ministerio partim bonarum literarum studia restituta, partim vera religio in varijs orbis Christiani regionibus, nostrâ patrumque memoriâ fuit instaurata. Cæterùm utrique huic operi sanè elegantissimo, atque pulcherrimo, quàm proximè accedere videtur, præfens istud opus Typicum: proximis his annis à Bernardo Iobino, cive & Typographo Argentinen- se, magno studio, pari arte, nec minore sumptu adornatum: undique con-

P R A E F A T I O .

quisitis virorum literis ingenijque monumentis illustrium: praesertim Germaniae nostrae, veris & ad vivum expressis imaginibus: in quo delineando imprimis pictore usus fuit Thobias Stimmero, inter primos suae aetatis summo, atque perfectissimo: sicut preclara eius simulacra & opera in medio relicta, abunde cōtestantur. Quod sanè opus, quò perfectius atque absolutius in publicum prodiret: spirantes hasce mortuorum hominum effigies, sed per se tamen adhuc mutas, per me quasi animari, & meam potissimum voce loquaces eas reddi voluit: ut non modò eas intueri, sed & cum his nonnunquam consistere ac colloqui: & quoties luberet, in consultationem quodammodò venire liceret iis: quibus animum ab ista quasi picturâ imaginibusq; sapientiae ac virtutis, ad rem veritatemque trahere collibitum est. Feci igitur, non quod debui, sed quod potui, in mole praesertim istâ occupationum infinita-
rum:

P R A E F A T I O.

rum: (neque enim deesse hominis, bene de Repub. literariâ sentientis ac merentis, æquæ honestæque postulationi omninò volui) ac primò quidem singulis Iconibus singula apposui disticha: his deinde opposui eorundem vitæ & operæ descriptiones breves quidem, sed illustres: partim ex ipsorum monumentis, partim aliorum scriptis, Iovij præsertim & Beza, breviter & summatim compositas: tum etiam aliorum clarorum virorum subjunxi Elogia elegantissimè de ijsdem scripta: tanquam symbola quædam communis operæ atque industriæ: quibus opus hoc totum redderetur ornatius, atque locupletius. Iam verò quum opus hoc à se publicatum, in quo conficiendo sumptus fecisset librarius infinitos, non sine Titulo ac Tutelari quasi Deo, more maiorum, ritè ac solenniter à me commendari cuperet: circumspicienti mihi undique, quem præcipuè huic operi patronum allegerem, Regia Maiestas Tua

P R A E F A T I O.

in mentem venit cum primis: cui Musæum hoc nostrum, tanquã augustum Virtutis & doctrinæ templum, publicè dedicarè & quasi consecrarè: non modò adductus summâ illâ & maximâ auctoritate eius & potentiâ: in quâ ut bonarum literarum, ita veræ religionis, secundum Deum, hoc præsertim afflictò rerum omnium statu, propemodù omnis (ut Poëtæ verbis utar)

Spes inclinata recumbit:

Sed in primis magnificentiâ illâ tuâ & clementiâ verè regiâ, & augustâ: multis hæctenus documētis præclaris abundè declaratâ, non solùm erga religionis Orthodoxæ, verùm etiam bonarum literarum studia: quæ tantâ animi heroci vi & cõtentione amplecti ea videtur: ut veterum illorum Regum ac maiorû suorum clarissimorum, & in his maxime CHRISTIANI I. proavi, FRIDERICI I. avi, CHRISTIANI II. patris, immortalem gloriam tot & tantarum rerum in imperio præclarè gestarum,
non

P R A E F A T I O.

non modò assequatur facilè adhuc
maturâ ætate: verùm etiam singula-
ris pietatis famâ, & doctrinæ sapien-
tiæque laude, ac studio longè superet:
ut dubitare nefas sit, opus istud Regiæ
Maiestati Tuæ, si minùs suo nomine,
at tot doctrinâ & pietate præstantis-
simorum virorum commendatione,
eò gratius acceptiusque futurum.
Quæ si minùs fortassis, ut credibile
est, nos frustratur spes atque expe-
ctatio: equidem opera à nobis sedu-
lò dabitur ac diligenter: ut non hoc
opus tantum multis deinde partibus
exeat subinde auctum magis, ac collo-
cupletatum: sed ut eorundem quoque
vitæ maiori paulò pòst exstant opere,
quod πολυάνδριον inscribere placuit, in-
tegrè absoluteque descriptæ: tum ve-
rò etiam, patrociniò & operæ huius
benigno aliquo ac necessario subsidio
fortassis impetrato, utrâque formâ jam
pridè adornatū in publicum similiter
pro-

P R A E F A T I O.

prodeat opus alterum Heroicum, continens Icones & Elogia summorum & maximorum Imperatorum, Regum, Principum, aliorum præterea bellicâ præsertim laude illustriû virorum: qui rerum fortiter gestarum gloriâ insignes, præclara ingentium facinorum exempla imitanda, aut etiam vitanda, posteris tradiderunt.

Accipe igitur, Rex Serenissime, & sereno, ut soles, animo accipe munus hoc qualecunque literarium: pertenuè illud quidem & levidense, si ex personâ nostrâ æstimetur: sed pulcherrimorum exemplorum plenum: quod si minùs fortassis tantâ dignitate & Maiestate Regiâ dignum putabitur: ea tamen omnium maximè digna à nobis meritò iudicatur: cuius ex numine plurimû ei lucis & splendoris accedat. Argentorati Calendis Aprilis, anno Salutis Christianæ Cl. l. j. XIIIIC.

AD

~~M. B. G. A. A. A.~~

AD
NOBILEM ET CLARISSIMUM VIRVM:DN.
NICOLAVM REVSNERVM,
I. C. & P. C. de opere Iconum

ODE

HIERONYMI TREVTLERI SILESII.

REVSNERE *mystes Pieridum sacer:*
Idemque *mystes ter Themidos sacra:*
Et quicquid est *excultioris*
Teuton^{is} in grege *disciplina:*
Quæ digna seris cura nepotibus,
Tentanda nostrum *forsit an haud cui,*
Perfecta nulli *vel priorum,*
Sollicita tibi *mente pendet?*
Nec nomen *avo, perpetuantibus*
Pulchre laborum *spem cumulis suam,*
Ut subsequis *cedunt priores,*
Sufficit ante *superstitasse:*
Ni mira *virtus, dignam alijs quoque*
Edocta *laudem cedere, laudibus*
Intenta *doctis, haud minores*
Accumulet *sibi laude laudes.*

Sic

Sic sospitator nomina tot VIRVM
Et sospitas, & laude vehis sua:
Doctrina quos multum celebres
Reddidit, ambrosiaq; mortem
Non sentientis pavit adorea.
Quid nunc moraris? pergito persequi,
Et Sospit atricis dearum
Munere nobilior e fungi.
Sic sera condent secula sospitem
Cuiusve, vita perpete, gloriam:
Et tu simul, REVSNERE, verus
Indigit abere sospitator.
Mordacium sed vim metuis canum?
Hoc crescit ipso gloria fomite.
Aut Zoilorum pertimescis
Iuicio variante dentes?
Latratus ipsos prodet, & intimi
Persona vultus pectoris eruet
Detecta. Nec quisquam bonorum
Huic poterit male velle coepto.
Quin & futurum est, ut potius iuuent
Finem labori propositum sacro,
Desiderata impertientes,
Vt merito sua cuiq; pars stet.
Ergo sub aurās i. Liber: ut boni
Primo rubentem si videant vultu

Partu,

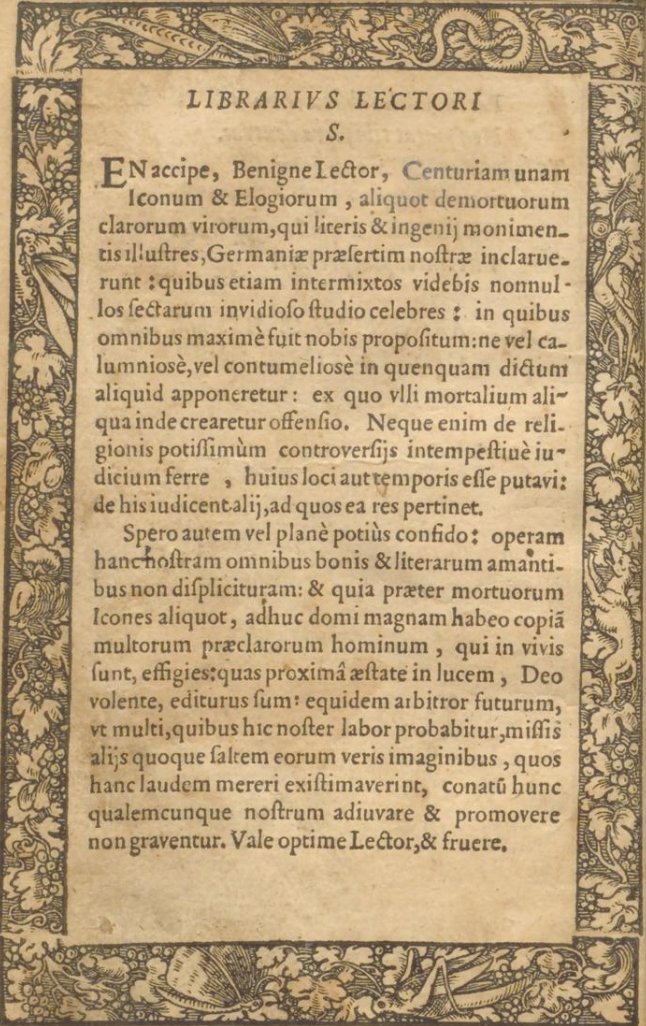
X. m. Rom. A. G. a. n. 1777

Partu, fideles obstetricum
Non pigeat tibi ferre dextras.
Tu sospitator IOVA, operas p̄y
Auctoris omni tempore sospita,
REVSNERE quid me sospitator
Vlterius cupias precari?

ARGENTINAE IIX. Eid. Ian.
CIC. IC. XIIIIC.

Handwritten signature or scribble

Handwritten signature or scribble

LIBRARIVS LECTORI

S.

ENaccipe, Benigne Lector, Centuriam unam Iconum & Elogiorum, aliquot demortuorum clarorum virorum, qui literis & ingenij monimentis illustres, Germaniæ præsertim nostræ inclaruerunt: quibus etiam intermixtos videbis nonnullos sectarum invidioso studio celebres: in quibus omnibus maximè fuit nobis propositum: ne vel calumniosè, vel contumeliosè in quenquam dictum aliquid apponeretur: ex quo vlli mortalium aliqua inde crearetur offensus. Neque enim de religionis potissimùm controversijs intempestivè iudicium ferre, huius loci aut temporis esse putavi: de his iudicent alij, ad quos ea res pertinet.

Spero autem vel planè potiùs confido: operam hanc nostram omnibus bonis & literarum amanti- bus non displicituram: & quia præter mortuorum Icones aliquot, adhuc domi magnam habeo copiã multorum præclarorum hominum, qui in vivis sunt, effigies: quas proximã æstate in lucem, Deo volente, editurus sum: equidem arbitror futurum, vt multi, quibus hic noster labor probabitur, missis alijs quoque saltem eorum veris imaginibus, quos hanc laudem mereri existimaverint, conatù hunc qualemcunque nostram adiuvere & promovere non graventur. Vale optime Lector, & frueri.

ALBERTVS MAGNVS EPL.
scopus Ratisponensis.

*Magnus eram Sophia doctor, Praesulq; sacrorum:
Abdita natura vis mihi nota liquet.*

M. CCCXXCII.

A

ALBERTVS MAGNVS BOL-
stadius, ex ordine Equestri clarissi-
mis natus parentibus Lavingæ,
Anno salutis, M. CCXCIII.

Summo ingenio, summa præditus eruditione, adeo
que omnium doctrinarum summè studiosus:

PHILOSOPHIAE & Theologiae Doctor
Maximus;

PROFESSOR Academiae Parisiensis & Colo-
niensis celeberrimus;

Solertiss. naturæ speculator, rerumque obscura-
rum indagator atque explicator planè
admirabilis:

PRAESVL tandem & Episcopus creatus
Ratisponensis;

Qui suâ ætate omnes iugenio, doctrinâ, elo-
quentiâ superavit:

Literis denique, & studiis immortalis Coloniae
Agrippinae,

Quò vltro abdicato Episcopatu ad ocium litera-
rium rursus extremâ senectâ concesserat;

Obijt Anno M. CCCXXCII. Actatis
LXXXVII.

ETEOSTICHON.

Ios. à Pinu.

*Alberte es fato properanti Magne solutus:
Tangis ubi atatis lustra bis oculo tua.*

IN ALBERTVM MAGNVM

Episc. Ratisponensem.

EPIGRAMMATA.

N. R. L.

Sub imagine eius, Lavingæ in foro.

*Albertus Magnus cuius clarissimus olim
Luingæ, Doctor magnus, Præsulq̄, sacrorum
Inclytus, omnigena scriptor celeberrimus artis,
Sic oculos, sic ora senex, vultumq̄, gerebat.*

Sub imagine Equi portentosæ magni-
tudinis, ad latus ibidem.

*Tanta molis equus, velox & saltibus aptus,
Prælongus ter quinque pedes, & corpore magnus,
Nascitur Alberti Laungæ sub lare Magni.*

Anno M. CCLX.

PETRI BEMBI.

Natura si quid te rerum fortè latebat:

Hoc legis in magno Teutone Magne Deo.

IANI VITALIS.

Natura has violas, ratio hæc tibi lilia passim

Ad tumulum spargunt, Teutone Magne, tuum:

Purpureis quarum tribulos avellis ab hortis:

Et pulcris violis lilia mista seris:

Aviaq̄, abstrusâ pandis penetrabilia causâ:

Verè igitur Magni nomine dignus eras.

A ij

FERDINANDI PALAMII.

Magna parens, altrixq; virum Germania, alumni
Incedis merito laude superba tui.
Natura ac rerum vires, causasq; latentes
Hoc nemo nobis doctius explicuit.
Magnus ob egregias fecundi pectoris artes
Dictus es: at Christi nunc ope maior eris.

M. ANTONII FLAMINII.

Qui docuit rerum Albertus cognoscere causas,
Non rerum oblitus iam iacet in tumulo.
Sed caelo meliore sui cum parte receptus,
Nunc gaudet melius discere, quam docuit.

IOANNIS LATOMI.

Quantum erat, hoc quondam cognomen Magne tulisse:
Quum solide doctus nullus in orbe foret?
Esto: vetustatis factum laudatq; probatq;
Et tibi posteritas sancit habetq; ratum.

IOANNES HVSSVS BOEMVS,
Academiz Pragensis Theologus.

*igne cremor: mens igne Dei pia flagrat: at igne
Corpus deflagrat, per fide Papa, tuo.*

M. CCCC XV.

A ij

IOANNES HVSSVS BOEMVS

Natus in Pago cognom. Husseniz.
Præceptore inter alios vsus Theologo Ioanne Vi-
clefo Anglo, Primo Christianismi Reforma-
tore: Pragæ Creatus Baculareus Artium
lib. Anno M. CCC. XCIII.

Magister Philosophiæ. A. M. CCCXCV.
Sacerdos electus & concionator templi Bethlehe-
mici M. CCCC.

Decanus Academiæ, M. CCCC I:

Rektor eiusdem, A. M. CCCC IX:

Dum magno studio & zelo regnum Christi cœ-
leste contra Tyrannidem Pontificiam propu-
gnare ac propagare studet:

Romæ primùm à Pont. Max. excommunicatus,
Anno M. CCCCXIII.

Post varia certamina & pericula:

Crematus dein viuus, violatâ fide publicâ, ex pseu-
dosynodi decreto.

Obijt Martyr Christi sanctiss. Constantiæ

M. CCCC. XV. VI. Iulij.

Eteostichon,

Ios. à Pinu.

*Bis quarta illuxit mensis Quintilis, ut Hussus
Constanti constans ustus in urbe perit.*

IN EFFIGIEM IO. HVSSI,
MARTINI LVTHERI.

*Effigiem cernis quondam venerabilis HVSSI:
Dum sua pro Christo membra cremanda dedit.*

ANONYMI.

*Albicolas niveo vincens candore volucres,
Salus Boiemis ANSER amande tuis.
Te manet aeternum decus & memorabile nomen:
Quod furor, aut etas tollere nulla potest.
Atra licet cornix furtiuus abdit a pennis,
Candorem spurco vellicet ore tuum.
Nulla sed est Bœmis, nec erit præstantior ales,
Conferri viuâ que tibi voce queat.
Grex animum vanis oblectat cantibus aures:
Tu mentes niueo pectore & ore pias.*

ALIVD.

*Husitica gentis parens,
Que dogma protulit meum.
CONSTANTIAE cœtus patrum
Flammis creandum censuit.
Fœcundus at cinis mee
Sectæ affeclam sobolem dedit.*

IN EIVSDEM MARTYRIVM.
MART. LVThERI.

Ille renascentis verbi sine labe fidelis
Præco, bonus vitæ, dogmatibusq; bonus:
HVSSIVS æterni seruus sincerus IESV:
Nomine pastoris dignus Apostolici:
Præceptor, Praga generati, Hieronymi: & idem
Docto VVICLEFI de grege discipulus:
A Constantiæ Synodo combustus, Olymnum
Mente adiit: cineres ossaq; Rhenus habet.
Christe Boëmorum genti concede: perenni
Vt studio cantus ANSERIS huius amet.

N. REVSNERI.

Si taceant homines, Christū fera bruta sonabunt.
Exemplo res hæc certa fit HVSSÆ tuo.
Cælitus ut clangis, tot olores pervigil ANSER:
Ipse cics, Christi qui sacra verba sonant.
Personat hinc omnis cælesti terra canore:
Et sanctâ colitur cum pietate fides.
Anser Tarpeij custos Iovis inclytus olim:
Tu Capitolini victor es ipse Iouis:
Sis pius ut custos Iouæ, martyrq; supremi:
Perfidus hinc hostis te necat igne fero.
Mira fides! novus en morientis ab igne renatus
Clangit olor: vim cui posse nocere negas.

HIERONYMVVS PRAGENSIS
Boëmus.

*Sancta fides, mors sancta fuit mihi, vitæq; sancta:
Miraris sanctum nomen & esse mihi?*

M. CCCC. XVI.

A 7

HIERONIMVS BOEMVS PRA-
GENSIS VERE SANCTO DIG-
nus nomine.

Martyr Christi fidelis:

Præ in patriâ bonis imbutus literis:

Lutetiæ Magister art. lib. salutatus:

Præcipuis Galliæ & Germaniæ academijs sing. in-
genij & doctrinæ laude cognitus:

Primò discipulus, deinde familiaris, post collega
factus S. Christi Martyris IOH. HVSSI, à
quo ne morte quidem diutius di-
vidi sustinuit:

Mirandâ & planè diuinâ eloquentiâ, animique for-
titudine & constantiâ præditus singularis:

Religionis ergò sanctiss. CCCXL. amplius diebus
immaniss. detentus carceris sordibus,
& iniurijs:

Pari tandem vel potius eodem fato ac triumpho, al-
tero post Hussum Doctorem, fidei ac eiusdem
certaminis socium, & consortem,

Anno, nobilitatus:

Crematus viuis Constantiæ obiit III. KL.IV.N:

ANNO. M. CCCCXVI.

IN EFFIGIEM HIERONY-

mi Pragensis, Pro Christi no-
mine Constantiæ exusti.

MART. LVTHERI.

*Augustâ facie præstans Hieronymus, isto
Constrictus subijt funera dira modo.*

EIVSDEM.

Martyrio socium dum vult Hieronymus Hussum

In propugnandâ religione sequi:

Impia vasani taxat deliria cleri:

Iniustâq; Hussum morte perisse probat.

Hinc furijs in eum Synodus Papalis ab omni

Concita parte, adhibet vincula dura viro.

Que quia nil illi nocuere, nec inclyta quoquam

Tormento pietas se domuisse dedit:

Fortiter eloquio pugnantis, & arte stupendâ,

Corpus in accenso vix domuere rogo.

Hac est Ausonij pia castigatio patris:

Ordinis hoc proprium spiritualis opus.

Lacta titulos, & inania nomina, quisquis

Romana sequeris talia castra fera.

IN VINUM EVNDEM.

VINUM REVSNERI.

Ingenium, virtus, ars, eloquiumq; fuere

In te magna: Dei maior at exstat amor:

Pectore quem celso viuens moriensq; fateris:

Inq; rogo sanctam concinis usq; fidem.

Ausus Pontificum sacros HIERONYME mores

Carpere, sis Husi fidus vbiq; comes:

Patronus sanctae causa, mortemq; pacisci

Pro vera cupidus religione Dei.

Quam cupis, ergo capis sancta cum morte corona:

Aetherea, Christi martyr, in arce sacer.

RVDOLPHVS AGRICOLA
Frisius,

Primus ego Latia cultor, Graeciâq; Camœnæ,
Germanos docui Musica castra sequi.

M. CCCCXXCV.

RVDOLPHVS AGRICOLA
FRISIVS, in pago non procul
à Groninga vrbe natus:

Guius summorum suæ ætatis vel ingenio, vel do-
ctrinâ, vel eloquentiâ par habitus:

Primo studiorum tyrocinio LOVANII egregiè
deposito:

Præter Græcas & Latinas literas, omnibus artibus
optimis Ferrariæ in Italia ornatus, sub Theo-
doro Gaza doctore Clariss.

Demum Academiæ Heidelbergensis Professor, &
disputationum factus moderator præfer-
tim Logicarum:

Commentario in lucem edito de Inuentione Dia-
lectica sanè pulcerrimo atque elegantiss.

Philosophiæ Aristoteleæ. Interpretis sui sæculi facilè
princeps:

Obijt Heidelbergæ, Anno Christiano.
M. CCCCLXXXV.

ETEOSTICHON.

Ios. à Pinu.

*Quà ter clara iacet tribus Heydelberga deabus,
Ruricola è terrâ raptus in astra fuit.*

IN RVDOLPHVM AGRI-
COLAM.

Epigrammata.

B. ARIAE MONTANI.

*Si tibi maturis tantum licuisset ab annis,
Quod medium statuis perficere Agricola:
Auctores alij poterant quieuisse disertij:
Quicquid enim ratio postulat, ipse dabas.*

IOAN. LATOMI.

*Qui putat ingenijs patriam conferre, Rodolphum
Agricolam Latij dixerit esse soli.
Aut extra Italiam nasci minus esse beatum:
Hunc ipsum Frisium, qui putat, esse sciat.*

GEORGII FABRICII.

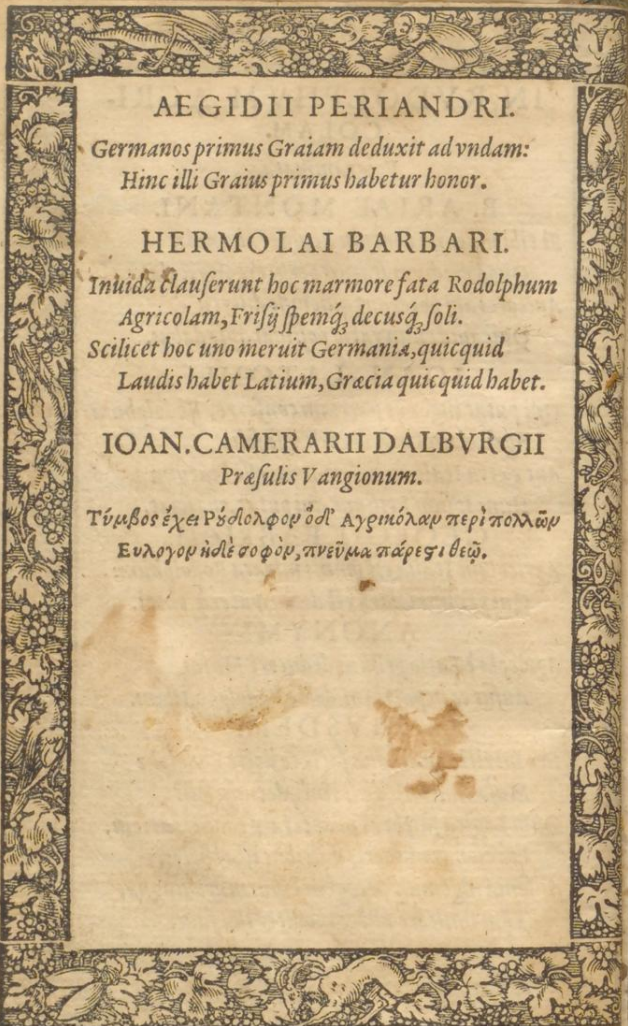
*Agricolam Italia est omnis mirata Rodolphum:
Qui primus Clarij est duxq;, paterq;, chori.*

ANONYMI

*Agricola è Latio primus deducere Musas
Ausus es in patriam, docte Rodolphe, tuam.*

EIVSDEM.

*Pro meritis quae digna satis te docte Rodolphe
Musa canet, Frisij spemq;, decusq;, soli?
Dum Logicae salebras in apertam conijcis artem,
Et resonat numeris dulcibus ista chelys.
Ausonia ingemuit peregrinae murmura lingua,
Tam mulcere aures molliter illa suas.*

AEGIDII PERIANDRI.

Germanos primus Graiam deduxit ad vndam:
Hinc illi Graius primus habetur honor.

HERMOLAI BARBARI.

Inuidā clauerunt hoc marmore fata Rodolphum
Agricolam, Frisy³ spemq³, decusq³ soli.
Scilicet hoc uno meruit Germania, quicquid
Laudis habet Latium, Graecia quicquid habet.

IOAN. CAMERARII DALBURGII

Præfulis Vangionum.

Τύμβος ἔχει Ρόδολφου ὄσ' Ἀγριόλαρ περι πολλῶν
Ευλογου ἠδὲ σοφῶν, πνεῦμα πάρεσι βεῶν.

HIERONYMVS SAVANOROLA
Florentinus.

Vrit amor me Christe tuus: dein perfidus hostis
Vstulat: in caelo Savanorola beor.

M. CCCC. XCIIX. B

HIERONYMVS SAVANO-
rola Italus, Florentinus:

Concionator, ex Dominicanorum ordine
olim Monachus:

A Patre Luminum Deo Opt. Max.

Sanctæ Fidei tandem & Veritatis inuictæ radijs
illustratus cœlestibus;

Quam magno postea cum Zelo religiosè tutatus,
& ad vitæ vsque spiritum extremum con-
stanter professus est:

Sanctis sanctæ doctrinæ post se monumentis
relictis, in omne æuum perduraturis:

Martyr denique factus Christi:

Maximo cum bonorum ciuium luctu

Strangulatus (heu) viuus primùm; ac deinde mor-
tuus cum duobus socijs crematus Florentiæ,
postulatu Alexandri VI Pontif. Rom.

Obijt. Anno M. CCCCXCII X. X. KL:
Iunij. Aet. XLV. M. II X.

IN HIERONYMV M SAVA-
NOROLAM.

M. ANTONII FLAMINII.

*Dum fera flamma tuos Hieronyme pascitur artus:
Religio sanctas dilaniata comas:
Fleuit, & ô, dixit, crudeles parcite flamme:
Parcite, sunt isto viscera nostra rogo.*

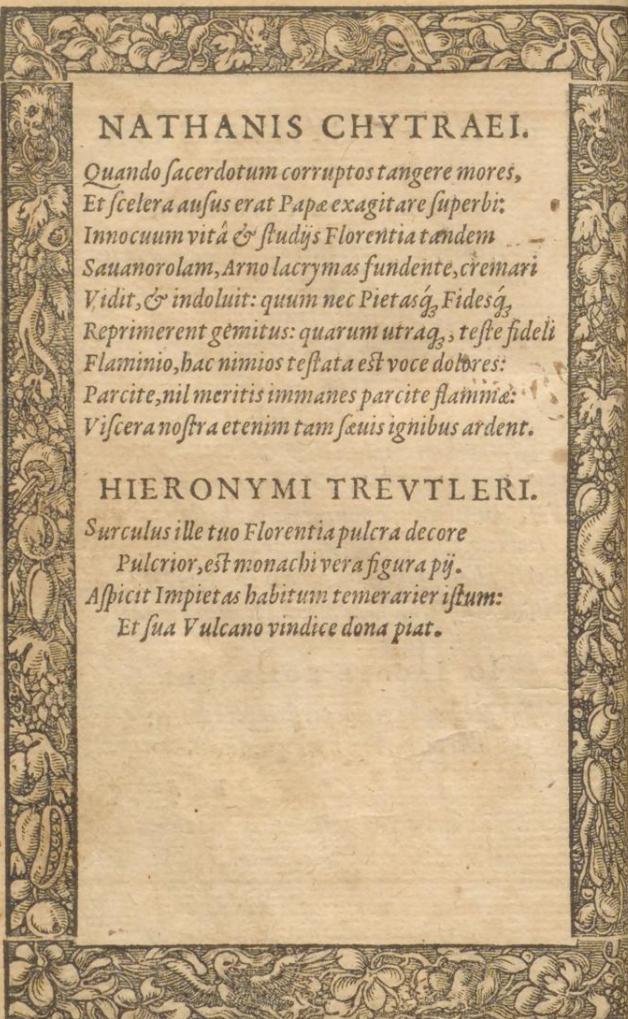
ANONYMI.

*Infelix bustum cecidisti HIERONIME, secli,
Inuidia, ostendi nunquam sua crimina passi:
Fatidicis Clarij quamuis oracula Phoebi
Vicisse elegis, Cumæaq; carmina dictus.
Certius haud quisquam surgentia dicere fata
Numinis afflatu, aut venientia tempora norat.*

IO. IACOBI BOISSARDI.

*Desine Alexandri verbis perstringere mores:
Qui libertatem reprimet igne tuam.*

B ij

The page is framed by a wide, ornate border of intricate floral and foliate designs, including various leaves, flowers, and scrolls. The text is centered within this decorative frame.

NATHANIS CHYTRAEI.

*Quando sacerdotum corruptos tangere mores,
Et scelera ausus erat Papæ exagitare superbi:
Innocuum vitâ & studijs Florentia tandem
Sauanorolam, Arno lacrymas fundente, cremari
Vidit, & indoluit: quum nec Pietasq̄, Fidesq̄,
Reprimerent gemitus: quarum utraq̄, teste fideli
Flaminio, hac nimios testata est voce doctores:
Parcite, nil meritis immanes parcite flammæ:
Viscera nostra etenim tam seuis ignibus ardent.*

HIERONYMI TREVTLERI.

*Surculus ille tuo Florentia pulcra decore
Pulcrior, est monachi vera figura pij.
Aspicit Impietas habitum temerariæ istum:
Et sua Vulcano vindice dona piat.*

IOANNES GEYLERVS CAESARISBER-
gius, Argentinensis Ecclesiae Concionator.

*Sacra docens, fidei monstro tibi lumina sancte,
Clarius Argyrope mox habitura decus.*

M. D. X.

B ij

IOANNES GEILERS ALSATTVS:

Patriâ natus Monte Cæsaris oppido imperiali:
Perlustratis varijs orbis Christiani academijs;
Præclaram non Philosophiæ solùm, sed in primis
Theologiæ studijs perdiscendis asse-
cutus gloriam:

Quam ipse max. cum admiratione summæ elo-
quentiæ, memoriæ, constantiæ, non vno
postea loco professus publicè:

Literarum Diuinarum Doctor sanctiss.

Sermonibus per multos annos sacris habitis,
præter patriam,

Herbipoli, Basileæ, Friburgi:

Tandem sacris præfectus Argentiæ concionibus
in summo Templo:

Petro Scoto cos. prudentiss. auspice rem mode-
rante diuinitus, atque constituyente:

In quo versatus munere cum laude & gloria,
annis totis XXXII. ampliùs:

Tanto pietatis zelo, & tam claro innocentis vitæ,
viuæque doctrinæ exemplo:

Præcipuis Germaniæ Antistibus, insuper etiam
Diu. Maximilianos. Aug. Cæs. carus ob
id maximè habitus:

Obijt Anno M. D. X. Aet. LXX. VI.

Eidibus Martijs.

IN IOAN. GEILERVM CAESARIS PER-
gium, Summi Templi Argentin. Concionatorē.

SEBASTIANI BRANDI.

Quem meritò deslet vrbs Argentina, Ioannes
Geilerus, Mons cui Caesaris est patria:
Sede sub hac recubas, quam rexti Praeco fidelis,
Sex propè lustra docens verba salutifera.
Tu splendor Cleri: speculum pietatis: amator
Virtutum: pacis iustitiaq; sator:
Tu morum censor: vitiorum acerrimus hostis:
Tu scelerum omnigenum maximus osor eras.
Solamen miseris: inopum pater: atque patronus
Mitis in accessu, perq; benignus item.
Nec personarum fueras acceptor: at aquā
Cunctos taxabas lance libraq; pari.
Nec prabendarum cumulaisti parcus aceruos:
Contentus tenui semper at officio:
Diuitias contempsisti, fastumq; & honores:
Numilegos Druides carpere doctus eras.
In factis constans, stabilis quoque: non ut arando
Aut stipula acripes vento agitata solet.
Cuncta opere explesti benefacta prius: docuisti
Tum deinceps alios te & tua facta sequi.
Tu pompas seclī fugisti, & gaudia vana:
Verba Dei assidue, scriptaq; sancta legens.
Pro tantis caelum meritis virtutibus inde,
Sub pedibus cernis sidera clara tuis. B iij

IACOBI VVIMPHELINGII.

Argentina Deo grates age, plaude, triumpha:

Quod talem morum visa es habere patrem:

Terdenos supra antistes qui maximus annos

Te docuit, simul & scripta probata dedit.

Ad declamandum non impulit hunc sitis auri:

Non fauor, aut, luxus, aucupiumue nouum:

Sed diuinus honos, animarum zelus & ingens:

Quas docuit rectam carpere ad astra viam.

PETRI GVNTHERI.

Quod Romæ Cicero fuit eloquio, pietate

Scipio, Pompilius religione Numa:

Iustitiâ Grachus, constanti corde Metellus,

Seneca consilij, ingenioq; Cato:

Quod Crassi grauitas operis, clementia Bruti,

Castus amor Fabij, Fabricijq; modus:

Quod Romæ plures: hoc Caesar spargius unus,

Argentina tibi gloria magna fuit.

Flete patrem patriæ, ciuem lugete Treboces:

Occidit en vestri duxq; paterq; gregis.

Hunc precibus seruate p̄ys lugubriter: ut sit

Vester apud superos, quod fuit antè, pater.

IOAN. LACHMANNI.

Vescitur ambrosiâ, cui vix manet orbe secundus:

Quod docuit Pastor, ritè sequantur oues.

SEBASTIANVS BRANDVS
Iurisc

*Iuriconsultus poteram, & simul esse Poëta:
Barbaries secl̄i ni vetet ipsa mei.*

B 7

SEBASTIANVS BRANDVS,
qui & Titio,

ARGENTORATI vrbe Imperij sacri libera
natus, anno M. CCCC. LIIIX.

Artium humaniorum BASILEAE per-
fecto Magisterio:

Quarum exornandarum atque illustrandarum
studio flagrans incredibili;

Optimis quibusque auctoribus in publicum
propositis, & ab interitu vindicatis;

Magnum & patriæ, & sibi passim nomen
comparauit.

POETA pariter, & Iureconsultus seculi
sui eximius;

Præstantis ingenij sui monumentis vtrinque
relictis quàm plurimis:

Obijt Argentorati Anno Christiano M. D.

EPIGRAMMATA.

Georg. Fabricij.

*Culta satis nondum scribebas carmina Brande:
Sed vitium potius temporis illud er at.*

AEGIDII PERIANDRI.

*Stultifera Brandus quum tendit carmina nau:
Tunc verè sapiens cui libet esse potest.*

HVLDRICHVS HVTTENVS EQVES
Francus, & Poëta.

*Martis eram, simul & Musarum fortis alumnus:
Laureole decus hinc nunc vtriusq; fero.*
M. D. XXIII.

HVLDRICHVS HVTTENVVS EQV.

Francus, natus anno M. CCCCXIIIC.

Optimis eruditus artibus omnibus: Mineruâ
duce ac Magistrâ;

Lirerarum pariter, & armorum præstans gloria:
ADIVO MAXAEMYLIANO L.

Cæf. Aug.

Ob excellentis ingenij vim, ac probatæ virtutis in
bello Veneto laudem singularem;

Et Poeta lauro, & Eques auro coronatus:

Aecerrimus propugnator communis libertatis;

Religionis vindex, fideique rectæ constantiss:

Partium semper studiosus ac defensor bonarum;

MVSARVM & GRATIARVM Hiero-
phantes incomparabilis:

Obijt anno Christi M. D. XXIII. M. Sextil. Sepul-
tus in Lacus Tigurini Insulâ Vfnauâ, à se
Huttenicâ, hodiè denominatâ.

ETEOSTICHON.

Io'sephi à Pinu.

*Ignifer in tepido fulsit Sol sidere Libræ
Huttene, ut cœli tecta beata capis.*

IN HVLDRICHVM HVTTENVM

EQV. FR. & Poetam Epigrammata.

Virtute nobilitas.

IOANNIS LAVTERBACHII.

Doctrina, Mars, Pietasque reddunt nobilem.

*Huldricus Huttenâ Francorum gente creatus,
Germanus prisca nobilitatis Eques.*

*Pallidas iuuenis colui promptissimus artes:
Caesare pro magno Martis in arma rui.*

*Defendi calamo verum pietatis honorem:
Haud fucum vires passus habere suas.*

*Hinc peperit solers nunquam debile nomen:
Quo viuens serâ posteritate fruor.*

*Nobilitas multum mihi conciliauit honoris:
Mars multum, & Pallas, plus Pietatis amor.*

*Quæ Pietatis amor, Pallas, Mars ornat, ademptus
Postgenitos inter nomine viuus agit.*

GEORGII FABRICII.

*Huttenus Musas semper, Martemq; secutus:
Gloria Musarum, gloria Martis erat.*

GEORGII SABINI.

*Frigida tunc vocas Hutteni carmina vatis:
Cuius in ingenio viuida flamma fuit?*

*Quin tua Musa gelu torperet: te si quis ad illum
Contulerit, glacie frigidiora canis.*

IN TVMVLVM EIVSDEM.

HELII EOB. HESSI.

*Ipse equidem claris fueram natalibus ortus
Huttenus, patrio sanguine Francus eques:
Sed mihi plus cura fuit, ut generosior essem
Diuitis æternis dotibus ingenij.
Paruus adhuc, primaq; notans lanugine malas,
Musarum certo numine plenus eram.
Panè puer varias gentes, & plurima vidi
Oppida: fortuna victor ubiq; trucis.
Prima rudimentis clausa est iuuenilibus etas:
Digna viro gessit munera vita sequens.
Nam patriæ laudes, & libertatis ademptæ
Iura manu & calamo fortiter adserui.
Scit Romana lues bullarum turba ministri:
Nec tu strate mihi Galle superbe negas.
Principibus quoq; gratus eram: sed plena malorū
Tempora, non sunt hoc passa fuisse diu. (vrnā:
Nunc post fata breui clausum est breue corpus in
Fama manens pulsat Solis utramq; domum.*

IOAN. STIGELII.

*Hæc iacet in viridi tumulatus cespite vate
Huttreno Vhricus stemmate natus Eque.
Qui calamo gladioq; ferox, & fortis utroq;
Prælia cum multo fortiter hoste tulit:*

Tem

Tempore quo Christi verax doctrina reluxit:
Quæ diuturnâ operum nube sepulta fuit.
Non poterat turpes Satorum ferre cothurnos:
Quorum est ingluviæ & gula foeda Deus.
Quæ tamen his damnum, melius quàm milite ser-
Illius est calamo Romula scripta Trias. (ret,
Inuidiam atq; odium multorum incurrit et iram:
Omnia dum Franco pectore recta cupit.
Cede furens Liuor: tamen hæc est vna potestas
Vatibus: æternum, quæ cecinere, manent.

PETRI LOTICHI.

Alloquor Hutteni manes cineresq; Poëta:
Quos breuis in medijs insula claudit aquis.
Este salutati manes: hæc summa laborum est:
Alma quies vrbs sit, nec arena grauis.
Accipe cum violis lacrymas: tibi fundimus illas,
Morte tuâ felix maxime nuper eques.
Felix morte tuâ, patriæ non fata ruentis,
Cuius eras vindex, non tot acerba vides.
Patria post obitus tibi contigit altera coelum:
Maior & in cunctos fit tua fama dies.
Fortunate cinis, venerande nepotibus ipsis,
Æternum salue, perpetuumq; vale.

IOAN. FABRICII MONTANI.

Hæc quicunq; citâ decurris stagna carinâ:
Ponis & hoc nostro littore fortè pedem:

Imperio sic aura tuo, sic pareat vnda:
Perlege, que saxo carmina sculpta vides.
Hoc Equitum decus, hoc vatum Germania ocellus,
Huttenus iaceo conditus in tumulo:
Ingenio dextraq̄, potens, dum vita manebat:
Musarum, simul & Martis alumnus eram.
Caesar Apollineâ cinxit mea tempora lauro:
Idem pro meritis nomen equestre dedit.
Sape bonos mutare solum fortuna coëgit:
Magna quibus patria poena carere fuit:
Ast mea non alio tantum se iactat alumno
Francia: nec meritis est male grata meis.
Aeger adhas veni legatus Caesaris oras:
Quum me mors alias iussit inire vias.
Ante sepultura seruiret ut angulus iste,
Quam morerer, socijs iussa suprema dedi:
Asiduis vbi me lugerent planctibus vnda:
Et gernerent plenis signa refusa vadis:
Sertaq̄, vernarent tumulo natua sub ipso:
Et querula canerent flebile semper aues.
Vade, sed admonitu nostri, spes contrahe laxas:
Quo minime credis, stant tua fata loco.

ELVSD E M.

Quod gentilitijs posset preponere signis
Huttenus, Musis Gratia iuncta fuit.

GEORGIVS VVIRTH MEDICVS, ARCHIATER
Ludouici Regis Hungariæ, & Boëmiæ.

*Carniole ducibus, Regi dein Pannonis oræ
Gratus eram, Medicâ doctor in arte bonus.*

M. D. XXIV.

C

GEORGIUS VVIRTH I. LEO-
bergæ in Silesiâ natus, Anno
M. CCCCLXX:

Post prima studiorum Tyrocinia,
Plurimis atque optimis extra patriam ornatus
artibus:

Magisterij primò Lipsiæ, Anno M. D. LX. dein am-
plissimo Doct. is titulo in Medicinâ deco-
ratus Bononiæ, An. M. D. XV:

Quum ex Italiâ per Liburniam in patriam re-
gredi cogitaret:

Præter spem ac votum, Prouinciæ illius Medicus
quasi diuinitus delegatus:

Quin & paulò post Inclyto Ludouico Boiemix
& Pannoniæ R. gi designatus Ar-
chiatrus:

A quo tandem ipse, splendidissimo isto cum laude &
dignitate perfunctus munere, Budissinæ Lu-
satorum constitutus Decanus, sin-
gularis ergò meriti:

Literarij ocij sui symbolis relictis in omne æuum
per duraturis:

Obijt Gorlicij feliciter, Anno M. D. XXIV.
Aet. LV, IX, Martij.

IN GEORGIUM VVIRTHVM
Medicum, Archiatrum Regium.

EPIGRAMMATA.

GEORGII VVIRTH. II.

Arte sui magnus Ludouici Regis in aula

Pannonici: Carni me coluere viri:

Budisina facit me, Rege iubente, Decanum:

Gorlicy sacra sum tumulatus humo.

IOANNIS RIVII.

Magnus ut ingenio, sic clarus honore: Magistri

Egregij primum iura locumq; capit:

Hic ubi Musarum sedem Philyræus Elister

Alluit, & rapidus Lipsidos arua premit.

Post hinc digrediens, It alasq; profectus ad oras:

Per medicas artes sedulus ire parat:

Felsina Doctoris merita ornat unig; coronâ

Ad patrios iussit leta redire Lares.

Hoc titulo fulgens, agit are inglorius artem

Noluit: ingenij conscius ipse sibi.

Tum Regi iuueni Ludouico scepra Bohemo

Qui tenuit, præsto est, Pannonioq; simul.

Ergo salutiferæ medicamina porrigit artis:

Et reliquis fausta præstitit ille manu.

Felix ô, hæres ex fratre Georgius artis

Cui parilis, simul & nominis alter adest.

C ij

HIERONYMI TREVTLERI.

*VVirthius hic medici, studiorum luce renatâ,
In grege Teutonidum, fama decusq; chori:
Pannonia regis Ludouici cura salutem
Huius amat: sed mors inuida fata parat.*

NICOLAI REVSNERI,

*Quem Ludouicus amat rex Pannonis atq; Boëma
Ora, dum Medicum destinat ipse sibi:
Meltis quem donis & honoribus auget, & ornat,
Custodem vitæ per mala damna sua:
Quem Budisina tandem creat ipse Decanum:
Quò vitæ reliquum spontè quietus agat:
Ille inquam, Phoebi decus orbe Georgius ille
VVirthius ad cælos exijt ante diem.
Patria cui Leoris vitam dedit antè Silefis:
Gorlicij vrbs tumultum Lusatis inde sacrat.*

BILIBALDVS PIRGHAIMERVS PATR.
Noricus, Historicus

*Carminis auctor eram bonus, historiaeque: sed orno
Carminis auctores historiaeque, magis.*

M. D. XXXI. C ij

BILIBALDVS PIRCKHAIMERVS

Patriciâ gente Noribergæ vrbe im-
periali natus, Anno M.D.I:

Omni liberali doctrinâ politissimus:
Mathematum præsertim & Historiæ studio-
fissimus:

Quarum disciplinarum egregijs post se relictijs mo-
nimentis, patriæ Germaniæ illustrandæ
operam impenrit fidelem.

Sed & Græcarum pariter & Latinarum litera-
rum peritissimus:

Conuersis è Græco in Latinum præstantiss. aucto-
rum, Xenophontis, Ptolomæi, Plutarchi, Na-
zianzeni scriptis quamplu-
rimis:

Summâ præterea auctoritate & prudentiâ
præditus:

Patriæ Senator amplissimus:

Diuo Maximiliano I. Cæs. Aug. à consilijs:

Optimè de Repub. Christiana meritus:

Obijt Noribergæ, Anno Christiano

M. D. XXXI.

IN BILIBALDVM BYRGHEY-
merum Patr. Noricum.

EPIGRAMMATA.

H EOBANI HESSI.

Quod tibi de studijs nomen Bilibalde paratum est

Inuidiâ saluum iudice nomen babes:

Et quum multa orbi dederis documenta tuarum

Virtutum lingua, pectoris, ingenij:

Quumq; tot a populo passim tua scripta legantur:

Et vacet in laudes utraq; lingua tuas:

Non leuis illa meam subit admiratio mentem,

Cur mihi sit totus cognitus ante parum.

Novimus eloquij prestantem laude pedestris,

Et linguâ quiduis Ati hide posse loqui.

Novimus ingenio callere Mathemata miro,

Et quicquid Sophia totus hic orbis habet:

Expensisse sacri scrupulosa volumina iuris:

Vtilibus nulli cedere consilijs:

Hactenus hac orbi de te sunt cognita: nobis

Pars ignota tui maxima penè fuit.

Quod bona tam facili deducis carmina venâ:

Istâ me poteras parte latere tui?

Quid tua, ceu lucem fugiat, tam sola vagatur

Pieris, in scenâ digna patente legi?

*ua nisi, quod nolim, populo sese inuidet ipsam,
Ingrata est nimium dotibus ipsa suis.
Multa quidē populo passim tua scripta leguntur:
Carmina de multis pauca fuisse voles.
Vive decus patriæq; tua, presentis & aui:
Dotibus ingenij vix habiture parem.*

AEGID. PERIANDRI.

*Reddit a quum vidit Xenophon tua scripta Latino
Graia, refert: valeant, Italus esse volo.
Errauit vox illa viri: qua causa videtur?
Quod veluti Latius verba Latina sonas.
Quum curris Graio, Latio quum surgis in aestu:
Gracia te iactat, Romuleumq; solum.
Gemma soli tu Teutonici, tu magna Thaleia
Gloria: nunc famam totius orbis habes.*

ANONYMI.

*Laus clare non postrema debetur tibi
Bilibalde: per te Praesulis munus pi,
Quod aureo de fonte promptum legimus,
Et facta Achivæ gentis armis incluta:
Quin de veteribus Teutone ora sedibus
Non vanus augur hariolare scitulè.*

IOSEPHI A PNV ETEOSTICHON.

*Consilio ut Pyrghaymerus bonus exit ab orbe:
Sol propè contacto Pisce peregit iter.*

HVLDRICHVS ZVINGLIVS HELVE-
tius, Ecclesie Tigurinæ Pastor.

*Pro sacris dum pugno focusq; athleta fidelis,
Cæsus & ense, cremor martyr & igne duplex.*

M. D. XXXI.

C v

HVLDRICHVS ZVINGLIVS HEL-
ueticus zugij natus Anno
M. CCCCXCIII.

Primâ adolescentiâ studiorum, Basileæ primùm,
deinde Bernæ, tum Viennæ Austriæ
laudabiliter peractâ;

Magister artium & Philosophiæ ab Academia
pronunciatus Basileæ A. M. D. V I.

Literis post sacris initiatus ibidem, operâ vsus fidei
Thomæ Vittebachij Theologi clariss.

Sacerdos factus primò Claronæ Anno M. D. XVI:
Pastor dein electus in celebri illo Eremitanæ
virginis fano:

Demum Tigurinæ Ecclesiæ summus constitutus
doct̃or & Antistes, Anno M. D. XIX:

Primus in Heluetiâ Pontificum indulgentijs forti-
ter se opposuit: Religionem Euangelicam instau-
rauit: Fœdus cum hostibus Dei impium for-
tissimæ nationi dissuasit sedulò;

Multis in Religione libris scriptis:

Colloquio ob Eucharistiæ negocium publico cum
Theologis Marpurgi habito; Anno
M. D. XXI X:

Bello tandem Heluetico ciuili in castris mini-
sterio fungens suo;

Cæsus ab hostibus fortiter occubuit XI. Octob.
Anno Chri. M. D. XXXI, Aet. XLIV.

IN HVLDRICHVM ZVING-
lium Theologum.
THEODORI BEZAE.

Zuinglius arderet gemino quum sanctus amore,
Nempe Dei imprimis, deinde etiam patria:
Dicitur in solidum se deuouisse duobus:
Nempe Deo imprimis, deinde etiam patria.
Quam bene perfoliit simul istis vota duobus,
Pro patria exanimis, pro pietate cinis,

ANONYMI.

Quid tibi cum rabidi Martis furialibus armis
Docti ingenii ZVINGLI fuit?
Transigeris costas putri porrectus arenâ,
Phalangis inter principes.
Debueras inter sacras senuisse Camœnas,
Ac profuisse moribus.

TVMVLVS EIVSDEM.

*Qui Christo & patria vixit, docuit, vigilauit,
Pro Christo & patriâ fortiter occubuit.
Sed quid rettulerit, quâ tandem morte necetur:
Cui, dum vivebat, viuere Christus erat.
Zuinglius occubuit, sed corpore: cetera nunquam:
Nam meliore sui parte superstes erit.
Rumpere liuor edax, vitâ qui perpete Christo,
Quiq; bonis manet, haud mortuus esse potest.
Mors etiam lucro est: multo iam foenore mentis
Fortius exurgent semina sparsa pia.*

E T E O S T I C H O N.

*Occubuit patrio bellator Cinglius ense:
Et pressa est armis gens populosa suis.*

IOANNES OECOLAMPADIVS

Basiliensis Ecclesiæ Pastor.

Quem coluit Basilea sacrorum clara ministrum:
Sim LAMPAS Domini, quod vocor, opto, DOMVS.
M. D. XXXI.

IOANNES OECOLAMPADIVS

Germanus, Vuinsberga Franciæ op-
pido oriundus, Anno M.

CCCCXXCII:

Opt. Art. Baculaureus, mox & Magister Hei-
delbergæ factus:

Iurisprudentiæ primùm operam dare coepit
Bononiæ in Italia:

Reuerfus deinde in Germaniam, Io. Capnione
vſus doctore, in Acad. Tubing.

Trium linguarum peritiſſimus:

Profefſione Theologus eſſe maluit, quàm
Iuriſconſultus:

Patriæ primò Eccleſiaſtes, dein Baſileæ, poſt
Auguſtæ factus:

Sacros. Theol. Doctor creatus Anno M. D. XVI:

Multùm ille hinc inde varijs iactatus caſibus:

Primus a ſeipſo Evangelicæ Doctrinæ auctor &
ſummi conſtitutus Templi verus

Epifcopus:

Vt doctrinâ, ſic vitæ ſanctimoniam colendiſſimus:

Magno vobis cum luctu & deſiderio:

Peſte graſſante, ſudus gregis ſui Paſtor, & Pater,
anthrace correptus in Chriſto pla-

cide obdormiens:

Obijt KL. Decemb Anno M. D. XXXI.

Ætatis ſuæ XLIX.

IN IOANNEM OECOLAMPADIIUM Theologum.

THEOD. BEZAE.

OECOLAMPADIVS, serena nuper
Lampas, ade sacrâ Dei coruscans:
Qualis limpior ué, purior ué
Vix ullis micuit lucerna seclis,
Ea mortis iacet obrutus tenebris.

At vobis male sit, male tenebrae,
Lucis munere quae breui fruentes,
Eheu, nos miseros homunciones
Nocte sic premitis tenebricosâ.

Sed benè hoc cedit, nigra ò tenebrae,
Quòd dum ipsam petitis, male, lucernam,
Laternam tamen obruistis vnam:
Laterna ut lateat quidem hic sepulta,
Ipsa sed magis emicet lucerna.

ANONYMI.

Cecropijs quòd & ante Solon cordatus Athenis,
Et tibi, bellipotens Sparta, Lycurgus erat.
Diuinis lubeat rectè modo legibus uti:
Oecolampadius hoc Basilea tibi est.

IOAN. RHELLICANI.

Νηὸς ἄριστος ἐπιπτε θεῦ, ὡς ἐξοχος ἄλλων
ὠλολε συμμυσῶν ἡμετέρας γενεᾶς.
Τὸνομα προσσηνον τῷ πρᾶγματι νέινος ἐλογχε.
Οὐκ λαμπάδιος γὰρ τε καλεῖ ὁ καλῶς.
Οὖς γὰρ τε θεῦ μεγάλῃ ποτε λαμπρᾷ ἐνείνους,
ἢ χριστῷ ἀγορῇ λάμψε φαεινότεργον.
Λαμπρᾷ ἐραντο μὲν ἢ πάντως διέ φᾶος τε καὶ ἀνγῆ,
ὠλολε σὺν τᾷ τῆ. βίβλιν γὰρ τε μένει,
Οἷς μέγα φῶς λάμψε καὶ ἐδοσε, καὶ ἐσομένοισι
Εὐσεβέσι μυσταῖς δευομένοισι διδραχῆς.

P. CANDIDI.

Clara facta Domini fulgebat lampas in aede,
Oecolampadius tunc vbi praco fuit.

IOANNES STOFLERVS
Mathematicus.

*Quem genuit Iustinga. fouet, sepelit q̄, Tubinga:
Procli sum interpres, auctor Ephemeridum.*

M. D. XXXII.

D

IOANNES STOFLEVS IV-
tingæ natus in Sueuia, Anno
M. CCCCLII.

Mathematicis à prima adolescentia delectatus
disciplinis:

Ad quas addiscendas, plerisque Academijs Germa-
niæ perfrustratis, plurimum operæ, studij,
diligentiæ, laboris contulit:

Parem in his ætate suâ nullum, nullum
habens secundum:

Tubingæ multis postea annis professor
Mathematicæ:

Neque viuâ solùm, sed & mutâ voce: eaque mul-
tistamen victurâ seculis Reipub. com-
modans literariæ:

Opere illo Ephemeridum egregio, vnâ cum qui-
busdam alijs minorum vigiliarum operis,
in publicum emissis:

Immortale ex eo nomen, & decus adeptus
sempiternum:

Obijt Tubingæ senex admodum, venerandâ con-
spicius canicie, Anno Aet. XXC, Salutis
M. D. XXXII.

Iosephî à Pinu Eteostichon.

*Conditur hic fato functus Stoflerus acerbo,
Terrestris gnarus, sidere aq, plaga.*

E P I T A P H I V M .

Ioan. Stofleri Mathematici.

Heus heus adesse te cupit,
Rogatq; saxum ut hoc legas.
Mathefis ecce principem
Dedit, tulit uē Sueuia
Vel illa Martia: hoc decus
Sed abstulit nimis fera hīc
Premittq; Parca: iam cubant,
Vt cernis, ossa Stofleri:
Precare quisquis hac abis.

DE EODEM.

Eteostichon Iosephi à Pinu.

Piscibus it radians Deus insignita per astra,
Stoflere iniecit Parca ubi vincla tibi.

D j

M. D. XXXII.

Iosephi Pinu Eteostichon.

Stofleri iniecit Parca ubi vincla tibi.

IOANNES AVENTINVS COG.
Turmairius, Abusina Boiariae oppi-
do natus, anno M. CCCCLXVI.

Post patriam scho'am Ingolstadij in literis
egregiè eruditus;

Lutetiae Parisiorum Magister bonarum
artium salutatus;

Quas multis dehinc annis Viennae Austriae, Craco-
uia, Ingolstadij publicè priuatimque
professus;

Neque ita multò post Illustr. Boiariae Principum
Ludouici & Ernesti doctor constitutus;

Quo ipse munere cum laude defunctus, quum hi-
storicae scribendae studio flagraret mirificè;

Perlustratis Germaniae serè totius, ac praecipuè
Boiariae monumentis, & bibliothecis;

Magni vir laboris, summaeque industriae,
ac lectionis planè reconditae;

Annalium relicto post se opere absolutissimo:
Satur æui, satur gloriæ;

Obijt Ratisponae V. Eid. Ianuar. an, M. D. XXXIII.
Act. LXIIIX, in aede D. Heymerani sepultus.

IOANNES AVENTINVS
Boius Historicus.

Boiorum veteres renouati gentis honores:
Complexus magnam fascibus historiam.

M. D. XXXIII.

D ij

IN IOANNEM AVENTINVM
Historicum.

EPIGRAMMATA.
NIC. REVSNERI;

*Seu lux est tibi Iuliana nona
Iani, seu tibi Martiana sacra,
Martyr vtraq; digna visa Christo:
Fatalis tibi lux diserte quondam
Auentine fuit: paterna tellus
Cui Boiaria debet omne vitæ
Lumen: nam decus omne solus ille
Boijs restituit suis libellis:
Gentis historicus suæ fidelis,
Cuius fama per omne viuet æuum.*

HIERONYMI TREVTLERI,

*Lumen Auentinus Boiorum, laudibus ornat,
Quaq; potest Boios arte beare, beat.
O bene collubitum: patriam vehit ille labore:
Illa decore pium tollit & auget opus.*

~~Handwritten signatures and notes in brown ink, including a large signature and a smaller one below it.~~

66 87

HVLDRICHVS ZASIVS
Iurisconsultus.

*Tam Sophia Zasius, quam Iuris doctor in arte
Sum bonus: hoc passim fama susurrat anus.*

M. D. XXXV.

D iij

HVLDRICVS ZASIVS CON-
stantiæ vrbe imperiali natus Anno
M.CCCCLXI:

Suorum temporum Iurecos. toto orbe cele-
berrimus :

Primò Constantiæ in patriâ, dein Friburgi Brisg.
Curiz Præfectus:

Pòst Iuris vtriusque Doctorum cooptatus
in Collegium:

In quo ipse interpretando, non viua solùm voce, sed
& præclare scriptis Commentarijs quàm pluri-
mi s: ac præterea de Iure respondendo,
maximam sibi auctoritatem
& gloriam passim com-

parauit:

Academiz & Reipub. Friburg. ornamen-
tum singulare:

Multis de eâ nominibus, ac præsertim instaurando
Iure Municipali benè meritus:

Concessit Naturæ annum agens LXXIV: II X.

KL. XBR. Anno M, D. XXXV.

E T E O S T I C H O N.

Iosephi à Pinu.

Aetheris ut supera successit Zasius arci:

Eòs armigeri conspicit astra Iouis.

Sebast. Scheferi.

Iuris honorati Zasius celeberrimus auctor,

A nece correptus, Terra valet, sonat.

IN VDALRICVM ZASIVM IV-
recos. Epigrammata
CONRADI CELTIS.

Zasi Friburgi non minimum decus,
Qua leta surgit Priscia collibus:
Qui vite amicti, nec remotam
Herciniam specularunt atram.
Te Phoebus alto pectore possidet:
Qui culta profers carmina barbito,
Et vatibus cunctis amicus,
Quos rigat anae strepente Rhenus.
Tu Iura nobis optima proferes.
Leges reformans, & veterum bonos
Mores reduces cum seверо
Omnia pacificans honore.

NICOLAI FREIGIL

Quam pressim doctâ depictus Zasius arte est:
Tam tegis ingenium cane capille virens.

D v

IO ANNIS FICHARDI.

Arduum iactant velut Alciatum
Gallia: iactat Marium superba
Roma: Germanis ita regnat vnus
Zasius oris.

Zasius clarum iubar ille legum:
Zasius linguae decus & Latinae:
Zasius praestans studijs quibusuis
Inclutus heros.

RICHARDI SBRVLI FOROIVLANI.

Quid sequeris balbos, pubes Germana, magistros,
Quum sit natali turba diserta solo?
Quid tibi cum Scythicis, proles generosa, colonis?
Quum tua Romanos patria sortis alat.
Ah pudeat tristes luci praeserre tenebras:
Ah pudeat Glaucam praesue nolle deam.
Vt sileam multos, tibi Zasius optima tradit
Quaeque decem tabulas explicat ille virum.
Somnia non vobis, solum legit ille Sibylla:
Tullius eloquio, legibus ille Solon.
Quid plus eloquio? quid vos plus legibus ornet?
Haec duo praecipue quemque beare volent.
Zasius & calamo vos, & sermone iuuabit:
Sive domi cupitis viuere, sive foris.

GERVASII SOPHERI.

*Nestoreos viuat Zafius ter maximus annos:
Caesarei Iuris quo duce castra vigent,
Afferit à cacà Phoebus caligine terras:
Legales tenebras lux Zafiana fugat,
Noxia pallentis mundo deliquia Solis:
Deficit hic legum Sol grauiore malo,*

IOAN. THOMAE FREIGII.

*Corpore crassus eras: sed mentis acumine Zafi
In summo sacri vertice Iuris eras.*

MATTHAEI GRIBALDI.

*Doctus maxime, & optime disertus
Leges restituit suo hic nitore.*

AEG. PERIANDRI.

*Candor Iuris, amor nouem dearum:
Versu blandulus ac decorus: ingens
Phoebi gloria: lux politioris
Aetatis, simul & decus futura.*

ANDREAE ALCIATI.

Non te mors rapuit, neq; virtus interit vnquam:
Sed tua viuit adhuc gloria, viuit honos.
Nam te Ascrea senem eripuit, cælog; locauit:
Vt superum assessor nunc quoq; iura colas.

N. FREIGII.

Zasius hic fatis, eternum nomine notus,
Condor, & id donis Iustiniæ tuis.
Viximus: at victum licet, ad metam usq; recur sam
Posteritas lato nos tamen orbe canet.
Quisquis eris nostri non immemor ergo, supremū
In cineres nostros dicito dulce vale.

WOLFGANGI HUNGARI.

Barbaria sacras leges Astra a videbar
Vndique compleri, & nexibus immodicis:
Nate, ait, i Zasii vindex: hic pluribus annis
Luctatus, monstrum victor vtrumq; domat.
Victorem cælo mater relocauit, & omni
Europâ eternum fecit habere decus.
Putre sui corpus Legislatoris humantes
Hoc grati ciues composuere loco.

EIVSDEM.

Zasius hic situs est, cuius schola Iure peritos
Tot dedit, armatos Tros quot equus Danaos.

DESIDERIVS ERASMVVS

Roterodamus.

*Quid Batauos rides? Batauus sum magnus Erasmus:
Magnus & ingenio, magnus & eloquio.*

M. D. XXXVI.

DESIDERIVS ERASMVVS ROTE-
rodamus Batauuus, natus anno
N. CCCCLXV.

Sub Alexandro Hegio doctore primis studiorum
Dauentriæ positus rudimentis;

Colophone dein Lovanij, & Cantabrigiæ, & Bo-
noniæ feliciter his imposito:

Sac. Theol. Doctor Taurini creatus:

Ob incomparabilem in omni disciplinarum gene-
re eruditionem, & inexhaustam ingenij vber-
tatem, pari coniunctam eloquentiâ
& prudentiâ;

Quam immortalem sibi editis lucubrationibus in-
numeris comparavit, ijs tantisper, dum orbis
stabit, superfuturus, ac eruditus ubique
gentium collocuturus:

A summis Pontificib. Cæsarib. Regib. atque Prin-
cipibus orbis Christiani summè expetitus,
atque honoratus:

Phoenix Germaniæ:

Omnibus modis vir maximus: & ob ingenij mo-
rumque suavitatem verè *ερασιμος*, ac planè
potiùs Desiderius:

Obijt Septuagenarius Basileæ, cuius ille hospiti-
o vrbis in primis maturâ ætate delecta-
tus fuerat:

Anno M. D. XXXVI. Eid. Jul.

IN DESID. ERASMV M
Roterodamum.

Epigrammata.

ANONYMI.

Roterodama mihi tellus, natalis origo:
Non postremi inter Batavae hinc nominis vrbes:
Me celebrant clarum fama praeconia magna:
Barbaries per me cessit quod finibus exul:
Diuinis dederim quod lucem rebus amoenam,
Et Latij imbuerim linguas sermonis honore.

O. M. S.

Eximij famam celebrem quis nescit Erasmi?
Teutona quo tellus cinere superba fuit.
Cui viuo triplicis manabant flumina lingua:
Cum docto poterat qui Cicerone loqui:
Illius est studio studijs sua reddita rursus,
Gloria, quae caeno mersa fuere diu.
Plurima de rebus magnis monumenta reliquit:
In toto Aonijs quae legit orbe chorus.
Illius hac vultus monstrat tibi charta: sed ipsos
De doctae melius consule mente libros.

EVRICII. CORDI.

Seu sit hic Hebrews, seu Graecus, siue Latinus:
Tot linguas vno (quis putet?) ore sonat.

EIVSDEM.

Quando nouas docto laudes conarer Erasino:
Ridens auriculam traxit Apollo mihi.
Et quid, ait, tentas? tuâ plectra miselle reconde:
Aoniam supra vir volat ille chelyn.
Nulla isti scintilla potest dare lumina Soli:
Omnia qui radijs lustrat opaca suis.
Arcturus adiectâ micâ non surgit Olympus:
Paruula tam pandum nec mare gutta iuuat.
Hunc sua iam pridem vexit super athera virtus:
Liuida seu nolit, seu velit inuidia.

GILBERTI DVCHERI.

Debent multa tibi lingue Græca atq; Latina:
Illustres operâ, conspicuæq; tuâ.
Debent multa tibi sacri simul atq; profani
Auctores, vitæ redditi ab interitu.
Vt numero dicam, longâ quod dicere possem
Iliade, hinc debent omnia multa tibi:
Sanctæ redemptoris quod Erasme ad dogmatæ
Christi
Verum iter humanis omnibus esse stude.

IOAN.

IANI VITALIS.

Lubrica si tibi mens fuit, & spinosior equo,
Ingenium certè nobile Erasme fuit.
Felix, si mistas labruscas dulcibus vuis
Prodiga desisset vinea ferre tua:
Barbarie è mediâ præclarum fidus haberent,
Et te Varronem tempora nostra suum.
Hanc tamen inscriptam his titulis posuere colum
Iactura hîc laudum publica facta fuit. (nam:

IOAN. LATOMI.

Teutona terra suum quum miraretur Erasmus:
Hoc maius, potuit dicere, nil geni.
Quippe deos inter, cælo ridente, relatum
Ipse suum dixit Iupiter esse genus.

IOAN. STIGELII.

Ingenium fueras tantum sortitus Erasme:
Vt tibi vix tulerint secula multa parem.
Multa reliquisti, sacrâ dignissima cedro:
Plura tamen poteras, & meliora dare.
Da veniam iuueni, si quid post funera sentis:
O quantum est vti munere posse Dei.

THEOD. BEZ AE.

Ingens ingentem quem personat orbis Erasmus:
Hæc tibi dimidium picta tabella refert.
At cur non totum? mirari desine Lector:
Integra nam tantum terra nec ipsa capit.

E

EIVSDEM.

ἡμῖσιν τὴ πάντων πλέον ἐν Ἀσπροαῖος ἔειπεν.
ἡμῖσιν δ' ὡς ὀμιλεῖ τὸ λογιζόμενος.

C. VRSINI VEHLII.

Incipiant omnes certatim, & nomen Erasmi
Laude vehant; illis quantumuis diuite venâ
Pectus abundârit, duplicisq; opulencia lingua
Mânet inexhausto sermonis flumine docti.
Inferiora suâ dixisse cupidine cernes:
Quum maior a suis cantârint viribus omnes.
Plurima sunt dicenda viri monumenta: benigni
Tum mores: niuea tum candor, & aurea vitæ
Norma, decor, Charites, mens dedala, mellea Per-
Dein fortunati verè nimiumq; Batavi (tho
Nomine seu tanto, potius seu numine diuûm:
Postremò sibi Rotrodami præsignis alumno
Quam bene præsentis Germania iusserit aui
Cedere Romanos scriptores, cedere Graios.
Ista canant, centumq; alias per carmina laudes,
Quorum Pierius Smyrne calor æquat alumnum.
Pegaseum manant qui nectar, & Attica mella.
Ipse autem artificem post illa tacebo secutus:
Atrida moestos nequijt quum pingere vultus
Nauiter, inducto texit qui cætera velo.

In obitum eiusdem.

H. EOBANI HESSI.

Eximium fato functum lugemus Erasmus:

Hoc duce qui Musis addita turba sumus.

IVLII CAES. SCALIGERI.

Tu né etiam moreris? ab quid me linquis Erasme

Ante, meus quàm sit conciliatus amor?

Tu né etiam? cui tam parvus fuit orbis, ut altæ

Expleres mentis flumina torua tua.

Ergo sidereis postquam est subuecta quadrigis,

Atque Dei lato lingua recepta sinu:

Ille ego, qui insana ridebam vulnera mortis,

Conditâq; Aetnaâ tela trisulca manu:

Ad quoduis stupeo momentum, ac territus asto:

Maxima quum videam numina posse mori.

IOAN. STIGELII.

Perdidit ereptum, Musarum munus, Erasmus:

Perdidit heî quantum Teutona terra decus.

Quo moriente ferunt Clarios cessasse liquores:

Et tremuisse altis totum Heliconâ iugis.

Nemo roget causam, quam vesper nouit et ortus:

Cuius erit testis nescia fama mori.

IOAN. SECVNDI.

Desunctus vitâ, longiq; laboribus cui,

Hac situs est tandem doctus Erasmus humo:

Quem licet in serâ rapuerunt fata senectâ,

Et vitâ saturum sopÿt alta quies:

E ij

Nos tamen hunc, velut immaturo funere raptum
Flemus, & effusus diffluimus lacrymis.
Ille igitur perijt: & quondam illa illa diserta,
Et dulci manans nectare lingua tacet:
Ingeniumq; sagax, & amans virtutis & equi,
Omnia sub paruo condita sunt tumulo.
Illum igitur canos virtus lacerata capillos,
Et Charites lugent, luget & ipsa fides:
Collectasq; rosas Permesi ad flumina nymphæ
Inspurgunt sacro Pierides tumulo.

GILBERTI COGNATI,

Magnus Roterodamus ille noster,
Hac quo secula neminem tulerunt
Maiorem, neque prisca clariorem
Nōrunt tempora, nec cui futura
Parem posteritas habebit: ecce
Sub hoc marmore mortuus quiescit.

VITI COPPI.

Lacrymarum, te rogo, iam siste riuulos
Viator, & dulcem quietem floribus
Orna, Sabæo tumulum flore consouens:
Vixi satis: sati peregi tempora:
Non ocio, sed duris me laboribus,
Vnus quò plurimis prodessem, subdidi.
Sic docta primum bella gessi Palladis:

*Vt me ducem mirata sit Germania,
Suum me sapius Ciceronem dicitans:
Tandem sacris sum litteris immortalus.
Hac fata lege subire, an non est viuere?
Rude donari, nisi forsitan mori putas.*

SIMONIS VALLAMBERI.

*Hoc quanquam tumulo mortale cadauer Erasmi
Mors claudis, id ferme est nihil.
Non huius virtus, spes, fama, scientia possunt
Claudi: quid, o Mors, hic habes?*

DIDACI PYRRHI.

*Postquam importuno fato consumptus Erasmus
Desijt humana conditione frui:
Romani perière sales, perière lepores:
Et perière omnes delicia, & Veneres.
Et perière nouem decimâ cum Pallade Musæ:
Et periijt blandis Gratia mista iocis.
Et sic vnius perierunt omnia morte:
O grauis, o doctis mors lacrymanda viris.*

IOAN. MORELLI.

*Corpus humo, superis animam, dat nomen in æuū
Rex, Pietas, Virtus ROTERODAME tua.*

GEORGII FABRICII.

*Viuentem quem vix immensus ceperat orbis,
Clauditur exigua Roterodamus humo.*

E ij

*Non armis tantum peperit Germania laudis:
Quantum tu calamo, maxime Erasme, tuo.*

IOSEPHI A PINV.

Eteostichon.

*Lustra peracta vbi bis septena recenset Erasmus,
Lucifera è terris cecit in astra senex.*

IOANNIS SCHOSSERI.

In Terminum Des. Erasmi
Roterodami.

*Termine diuorum, quo non constantius alter
In Capitolinâ restitit arce Ioui:
Quid facis, ut clypeo modo continearis Erasmi,
Quum tua iam pridem templa fatiget humus?
Quæq; locum summo non concessere Tonanti
Membra, ruinoso pondere terra premat?
Scilicet ut nulli superum tua cecit imago,
Ignea nec manibus qui iacit arma Ioui:
Sic decus & clari laus immortalis Erasmi,
Non aliquem, cui nunc cedere possit, habet.
Huius enim cunctas excedit gloria metas:
Fulget & in docto non superanda choro.
Hunc velut ætherium coluit Germania numen.
Quam Desiderij nomina iurè tenet.*

HENRICVS CORNELIVS AGRIPPA
Med. & IC. EQV.

*Sanguine clarus Eques: Medicus Iurisq̄, peritus,
Et Sophus, & pariter sum Magus arte potens.*

E iij

HENRICVS CORNELIVS AGRIP-
pa ab Nettesheym.

Armatae Militiae eques Auratus : Iuris vtriusque
& Medicinae Doctor:

Carolo V. Cæs. Aug. à consilio & archiuis
indiciarius.

INTER DIVOS nullos non carpit Momus:

Inter heroes monstra quoque insectatur Hercules:

Inter daemones, Rex Herebi Pluto irascitur
omnibus vmbis.

Inter Philosophos ridet omnia Democritus : Con-
tra deflet cuncta Heraclitus: Nescit
quæque Pyrrhias:

Et scire se putat omnia Aristoteles : Contem-
nit cuncta Diogenes.

NVLIS HIC PARCIT AGRIPPA:
Contemnit, scit, nescit, flet, ridet, irascitur, insecta-
tur, carpit omnia,

Ipse Philosophus, daemon, heros, Deus
& omnia.

IN HENRICVM CORNELIVM
Agrippam EQ. & IC.

Epigrammata.

ANONYMI.

*Quem tibi subijciat spectandū hac pagina, quæris?
Cornelius facie talis Agrippa fuit.
Ingenio quantus fuerit, quantum ore disertus,
Si vis scire, libros consule, certus eris.*

MARII CELSI COLENTINI.

*Cur silvas traxisse ferunt, cur flumina fingunt
Orphea Threicio detinuisse sono?
Tartareosq; duces fidibus mouisse canoris,
Eumenidasq; seras, tergeminumq; Canem?
Saxa Cytheronis Cadmæa in mœnia dicunt
Cur Amphioniâ spontè coisse tyrâ?
Agrippa facunda docet te pagina lector,
Quæ posset matres flectere Strimonias.
Præterea Oceani fluctus tibi monstrat aheno
Exiguo clausos paruulus iste labor.*

M. AVRELIJ.

*Vt tua Corneli Pallas, tua maxima virtus
Afflat Apollineo pectus amore meum.
Non aqua, non ignis nostro sic utilis euo:
Vt sunt Pierij fœdera sancta gregis:*

E v

Luminibus sero fors obtulit inuida nostris
Tot bona: tot nobis interiere dies.

Corrigitur dulci iactura grauiſſima fructu:
Est vetus à longâ mos properare morâ:
Tarda sibi validas acquirat gratia vires:
Vincamus stabili tempora prisca fide.

HILARII BERTOLPHI LEDII.

Solo nomine iam recens Agrippa
Audit o mibi, protinus per omnes
Iuro, numina sanctiora, Musas,
Vero verius esse, quod bonarum
(Sed si quis bene nôrit his abuti)
Nugarum cecinit parens Homerus:

Ἰατρὸς γὰρ αὐτῷ, ut inquit, αὐτῶν
ἔσ' αὐτῶν ἄξιός, addidit ἄ, πᾶσι τῶν.
Ausim his addere nunc & ipse, πᾶσι τῶν.
Sed quum nobilitas libens Agrippam,
Quanquam nobilis est sat ipse per se.
Facundâ mihi buccinatione,
Ut ἄ, ars, cura, fides pares in illo
Certent, colligis: Ingeni geniq;
Vi præstans, aded boni feratur:
Ne mi secula quis vetustiora,
Nec canter medicos diu celebres:
Hinc sint: Hippocrates abi: Machaon
Grandi cum Podalirio faceſſat:
Tantum non simul ô Apollinare

Hinc te numen ad Insulas beatas,
Maternam nisi mens adire Delo 7,
Legarem: nisi tam potens praesses
Ex aquo medicisq; vatibusq;
In quis omnibus emicans Agrippa est:
Ceut tu sidera quum minima condis,
Nedi m vel superat, vel aequat omnes
Modis omnibus & recentiores,
Modis omnibus & vetustiores.
Da mi secula iam recentiora,
Cerno bis medicos beatiores:
Iam Copus, Linacrus, Ruelliusq;
Adsurgent (mibi dictat hac Apollo)
Cedet mirificus Leonicensus.
Adsurges (praet hic Apollo vati)
(Quid dicam omnia?) docte cum diserto
Cedes Symphoriane Martiano.
Cantet non Italus Leonicenum,
Non Anglus Linacrum, nec ipse Copum
(Erasmio licet audiente dicam)
Germanus, merito licet celebres
Inprimis alios: nec ipse iactet
Gallus Campegium Ruelliumq;
Si qui sint alij, super sedendum est,
Iis quos barbaries recondit atra,
Et damnat tenebris latebricosis:
Et damnat latebris tenebricosis.

HELIVS EOBANVS HESSVS TRA-
gocomi in Hafsia natus anno
M. CCCCXCIIIX:

Magna vi & animi, & corporis præditus:
Francobergæ primò in patriâ optimis
eruditus literis;

Ob ingenij, doctrinæ, virtutis præstantiam omnes
studiorum ERPHORDIÆ con-
secutus honores:

Quo in loco ipse publicè priuatimque docendo,
vt & NORBERGÆ, ac MARPVRGI,
operam scholis nauauit eximiam:
Musarum & Gratiarum Alumnus:

Pœtarum seculi sui Princeps, adeoque *Εὐρυπ*
& Rex verè nuncupatus:

Multis præclaris ingenij sui elaboratis monimen-
tis, in quibus, ceu gemma, eminet opus illud
Psalmorum Dauidi eorum verè sa-
cro sanctum:

Quo vel vno singularem sibi & spem gratiæ ac be-
neuolentiæ diuinæ comparauit, & admira-
tionem sui, ac caritatem reliquit
Posteris:

Morbo tandem consumptus tabifico:

Obijt III. Non. Octobris anno M.D., XL.
Act. LIII. M., II X. D. XXVII.

·HELIVS EOBANVS HES·
sus Poëta.

Rex ego sum natum: vatum Sol, Phœbus, Apollo:
Iesse fidicen maximus ille lyræ.

M. D. XL.

IN HELIVM EOBANVM
Hessum Poëtam.

EPIGRAMMATA.
EVRICHI CORDI.

Quisquis es, Hesiaci qui tot monumenta Poëta
Sub serâ quondam posteritate leges:
Non dubium est, aliquot merceris millibus, istum,
Talia qui scripsit, posse videre virum:
Scire q̄, qui vultus illi, mores q̄, fuerunt:
Et quò tam doctos protulit ille modos.
Ecce videt prasens, audit q̄, nec aestimat et as,
Quanta sub afflato numina corde latent.
Nullus honor sacro, nulla est reuerentia vati:
Quisque faber precium cerdo q̄, maius habet.

EIVSDEM.

Noluit à quouis Magnus pictore, sed illo
Pingi, qui tali primus in arte fuit.
Sic summum summus vatem Durere magister
Exprimis: at brevis hoc horula pendet opus.
Intere à nullum, cui cedunt omnia, tempus
Eximet, ingenio quod facit ille suo.

EIVSDEM.

Vidit ut horrentem barbâ sacra Pieris Hessum:
Plus, ait, hoc Getici cultor es ore Dei.
Me tameu birta nihil vultus truculentia terret:
Quæ sequor ingenium, respicio q̄, tuum.

EIVSDEM.

*Qui semel Hesiaci perspexeris ora Poëta:
Non cuius quares hæc sit imago viri.*

IACOBI MICYLLI.

*Hesi Poëta si quis effigiem cupis
Veræq; vitæ cernere aliquam imaginem:
Saltem illius licet legas epistolas,
Quietis & secretiorum interpretes.
Nam nullius ita faciem Apelles pinxerit,
Aut ora speculum obuersa sic retrò refert:
Vt certa mentis est imago oratio.*

ANONYMI.

*Qui fuerit vati vultus, dum viueret, Hesso:
Expresit tabulis ingeniosa manus.
Magnum opus ingenij magno celebratur in orbe:
Quo melius mentem pingere nemo potest.*

IOANNIS STIGELII.

*Hæc est Hesiaci grauitas non improba vatis:
Vtraque quem notum regia Solus habet.
Quem stupet Elysij cantantem Naso sub vndis:
Cui dolet Andinum numen inesse Maro:
Ita la quod debet tam multis terra Poëtis;
Hoc debes Hesso Teutona terra tuo.*

Libri pictura ingenij.

IOAN. LAVTERBACHII.

Putura mentis è libellis noscitur.

Rex inter vates Germanos Hæssus, honestum
Cui magno Phœbus nomen honore dedit:
Simmichiden voluit Latio sermone Poëtam
Qui cum Germanis, Mæonidenq; loqui.
Corporis & vultus docet hac in imagine formam:
Artificis pinxit quem tibi docta manus.
Mentis & ingenij gaudes cognoscere formam?
Ars dare pictoris quam tibi nulla potest:
Pastores, siluæ, Psaltes, Heroides, arma,
Hæssus quæ Nicro victor ab ænne tulit:
Icones, elegi, præcepta salubria, threni,
Simmichides, Salomon, Mæonidesq; dabunt.
Ingenij melior non est pictura libellis:
Ingenij è libris forma cuique patet.

In eiusdem tumulum.

IACOBI MICYLLI.

Quid stas, Viator? aut quid hîc circumspicis?
Tumulùmne vatis Hæssici?
Cui nostra similem et æs virum nullum tulit,
Nec fors futura vnquam feret.
Tumulum quidem vides, vbi ossa condita,
Cinerisq; relliquia iacent:

*Sed mens supremum propter absidet Patrem,
Cui soli hic operatus fuit:
Vbi intuetur, quantum vbique gentium est,
Fama receptaculum sua.*

IOAN. STIGELII.

*Helius è viuis Eobanus ut exijt Hessus.
Pierius siccis aruit amnis aquis:
Flumina fuderunt oculis manantia Musa:
Fleuit & abiectâ mœstus Apollo lyrâ.
At Deus hunc rapuit terris, cœlog, locauit,
Cantet ut in Christi carmina blanda sinu.
Donec erunt Musa, dum voluet fidera cœlum:
Carmine victuro nobilis Hessus erit.*

GEORGII FABRICII.

*Hoc Eobane iaces tumulo: doctrina per orbem est
Nobilis. ô sacri fulgida gemma chori.
Multa tibi debent artes, & plurima lingua:
Et tibi de Libani vertice palma venit.
Isaïde iunctus, plectro modularis eburno:
Queq; carent, reicis carmina, laude Dei.*

ADAMI SIBERI.

*Cuius et vnde venit mihi vox tam dulcis ad aures:
An docta ad tumulum Calliopea canit?
Helius hic vates Eobanus conditur Hessus:
Ncn minor ingenio, Naso Poëta, tuo.
Delius hunc luxit: tristes luxère sorores:
Ardua Pimplei qua iuga fontis amant.*

F

ipse Medusæ quem præpetus vngula fecit,
Desituit liquidas aridus amnis aquas.
Abstulit hinc illum Christus, cælog³ recepit:
Iessaisq³, piæ vatibus inseruit:
Sorte sua³ felix ubi, quem dum vita maneret
Cantabat, fruitur nunc propiore Deo:
Sub pedibusq³, suam cernit, sua carmina, famam,
Tempore non vlllo deperitura, legi.
Nam venit ingenio qua laus, est sola perennis:
Carmine qua situm stat sine morte decus.
Calliopæa refert hæc, ô carissime salve,
Gematog³, vale digne cinis loculo.

IOACHIMI CAMERARII.

Hic situs est Hæssus, patriâ tellure receptus:
Quo redijt Domino se reuocante soli.
Dum circum huc illucq³, vagus fert seq³, domumq³:
Quærit & Aonio præmia digna choro:
Nonnihil ille quidem reperit: Sed præmia Musis
Huius nulla satis digna fuere viri.
Nec potuere dari, neq³, secula nostra tulerunt
Tantum, et as Hæssum nosset ut ista, boni.
Gloria sera venit meritis, post fata superstes:
Inq³, dies melior fama sepulta redit.
Et tamen ipse sue cognouit nomina laudis,
Audijt & tempus se celebrare suum:
Cepit & ingenij de fructu commoda viuus:
Virtutisq³, sua crescere vidit opus.

*Sed maiora ferunt insignia scilicet anni:
Viuentis cedens quos abit ante decus;
Illi etiam eximia fama praeconia mundus
Hesso, donec erit, splendidiora ferent.
Hoc satis est. Hesi busto sepelitur in isto
Corpus: in aethera spiritus arce manet:
Per terras bona fama volat, speciosaq; laudis
Nomina, Pieria testificata manu.*

IOAN. SCHOSSERI.

*Desine vocales iactare Cayster olores:
Desine, Mantoa qui fluis annis humo:
Desine qui Phrygijs erras Maeander in oris:
Debilis in vestro flumine cantat olor.
Argutum tenuere magis Pegnesus, & vnda,
Quas Lanus Hastiaci torquet in arua soli.
Nec non Tyrigetum nymphis adamatus Hieras:
Nobile Gymnasium cuius ad antra iacet.
Non vnâ contentus aqua resonabilis ales,
In vario dulces edidit amne sonos.
Dum Danaum Latia memorauit praelia voce,
Praelia Dardanio perniciofa duci.
Dum caput attollens ad lucida sidera caeli
Diuinum sacro prodidit ore melos.
Nunc etiam superum caelesti sede receptus,
Cantat Iesseae consona verba lyra:
Inter & aligeros coetus diuina canentes
Obtinet inflexi gutturis arte locum.* F ü

IOANNES LVDOVICVS VIVES

Philosophus.

*Per me, quam docui, Sapientia vivit: in illâ
Aeternum VIVIS vivit in orbe decus.*

M. D. XL.

IOANNES LVDOVICVS VI-
ves Valentinus, natione
Hispanus:

Sapientiae illius verae, non humanae solum, verum
etiam divinae in omni vita studiosissimus;
Quam & summam cum laude eloquentiae & virtutis
plurimum illustravit, lucubrationibus de ea
editis, & doctè profus, & accu-
rate conscriptis;

Probatus vir industria, patientia, labore, ani-
mi magnitudine:

Cuius immortalis famae gloria, idque merito,
quo ad sapientiae cultum, in omne
aevum vivet perpetuo:

Magno sui desiderio bonis omnibus relicto:
Obijt Brugis Flandrorum, Anno M. D. XLI.

GEORGII FABRICII.

*Iudicio VIVES, sermonis flumine Erasmus,
Doctrinae primas laude Budaeus habet.*

F iij

IN IOAN. LVDOVICVM VIVEM
Valentinum Philosophum.

EPIGRAMMATA.

ANONYMI.

*Fortè puer latebris materna ubi prodijt alui,
Viues Puer, cecinisse olor Phæbo facer
Dicitur: haud casso fatus sic omine. Viuis
Nam clara fama viuet aeternum: Tethyn
Dum falsam auriferis vndis augebit Iberus,
Sapientie praecepta peruiuent tua.*

Perennat eruditio.

IOANNIS LAVTERBACHII.

Viuit superstes eruditus in libris.

*Hispana Viues clarissima gloria gentis,
Aonijs Viues fama que luxq; chori:
Multa reliquisti postquam monumenta superstes,
Ingenij multo parca labore tui:
Viuis, venturos vitæq; superstes in annos
Excultis viues clarus honore libris.
Viue diu, Viues, vitale superstes in aeuum,
Ingenij viuunt dum monumenta tui.
Non moritur, vita viuunt præsente superstes
Ingenij viuus per monumenta sui.*

IO AN. LVDOVICI VIVIS

Tumulus.

Hoc tegitur Viues tumulo, subsiste Viator:

Et presso pacis verba precare gradu.

Quin etiam costum, violas & thuris honores,

VIVI da promptâ debita dona manu.

Qui dum sic verbis rebusq; exornat ad vnguem:

Per non tentat as maxima quæque vias.

Nostra et as vincit veteres, at que omnibus illis

Viuem, quem contrâ ponere possit, habet.

*

Parca ferox Viui vellet dum scindere filum:

Hos capiti assisens edidit ore sonos:

Corpore te soluam: tua sed monumenta manebunt:

Namque horum potui iuris habere nihil.

*

Quis iacet hic? Viues: heu heu fata aspera, tantû

De tanto his etiam sumere Viue licet.

*

Doctrina columen, decusq; vita

Viuem, ne tumulo hoc put a Viator

Condi, sed tenues soli fauillas.

Nam non mors violenta, non edaces

Ignes, non series vetusta secli,

Non vires chalybis licet potentis,

Non fluctus pelagi licet ferocis,

De vitâ poterunt tulisse Viuem,

Doctrinæ columen decusq; vitæ.

F iij

GVILIELMVS BVDAEVS IVRECOS.
Confil. Regius.

*Solvtriusque vocor lingua Graeca atque Latina:
Haud satis hoc, Iuris Solvtriusque vocor.*

M, D. XL.

GVILIELMVS BVDAEVS LV-
tetiæ Parisiorum, celebri literarum
domicilio natus, & educatus:

Cum Græcæ, tum Latinæ linguæ cognitione, o-
mnium non modò Galliæ, sed totius etiam

Europæ longè eruditissimus:

Ciuis in primis sapientiæ & Iurisprudentiæ
laude celeberrimus:

Senator Regius, supplicium que in Regia
Libellorum Magister:

Quum perennem spectaret laudem, & rei familia-
ris fortunas, honoresque aulicos, ingenio
suo, & speratâ gloriâ multò arbitra-
retur viliores:

Sexaginta amplius annis in ocio literario
consumptis:

Ita ut summæ eruditionis libro de Assè, altero que in
Pandectas edito, ac infinitâ demum lectione con-
fectis Commentarijs vtriusque Linguæ, nulli
communicatâ laude, æquales omnes
doctrinæ auctoritate su-

peraret;

Morum præterea sanctimoniâ, & vitæ incul-
patæ insignis innocentia;

Piè tranquilleque vitâ excedens, abdicatis testa-
mento prius omnibus prorsus fune-
ris & tumuli honoribus;

Fato functus est, noctuque tumultus, Anno
M. D. XL. Aet. LXXIII. XXII, Augusti.

F v

IN GVILIELMVM BVDAEVM
Iurecos. & Confil. Regium.

EPIGRAMMATA
IANI VITALIS.

*Qui sanctum simul, & simul disertum
Exquiris sapientie magistrum,
Vltra quid petis? hic iacet Budeus.*

IOAN. LATOMI.

*Budeus columen decusq; Graiarum:
Budeus Latiae corona linguae:
Budeus dubij lucerna iuris:
Budeus pater elegantiarum,
Et fons totius eruditionis:
Budeus patriae inbar coruscum,
Regis delictum sui, suaq;
Tempestatis honos, lepos, voluptas:
Hic terrae exuvias reliquit, orbi
Famam, astris animam. Viator, ito.*

M. SALMONII.

*Budeus voluit mediâ de nocte sepulcro
Inferri, & nullas prorsus adesse faces.
Haud factum ratione caret: clarissima quando
Ipse sibi lampas, luxq; corusca fuit.*

MATTHAEI GRIBALDI.

*Budeus, pater elegantiarum,
Ne Galli inuideant, facit, Latinis.*

IOAN. IACOBI BOISSARDI

Gallia, discce bonas artes, quæis Grains abundat:

Hic Gracè est per quem tu doceare loqui.

THEOD. BEZAE.

ὄσις βυδαιῶν γλώσσῃς ὀνομάσαστο φοῖβον

ἀμφοτέρας, ἀρθῶς φοῖβον εἶπε μάλα.

ἀξία δ' ἔν εἶπευ. μείσω γάρ ἢ ἡελίοιο,

ὄς θνυτοῖσι φάος καὶ παταδὺς παρέχε.

IACOBI MICYLLI.

Maximus heu fato rapitur Budæus iniquo:

Budæus patriæ gloria summa sua

Cui similem toto vidit nec Sequana regno:

Nec Rhodanus quantis circuit arua vadis.

Scilicet Argolicæ patefecit hic atria linguæ:

Omniaq; à proprijs fontibus hausta dedit.

IOSEPHI à PINV

Eteollichon.

Occubuit clarus fato Budæus iniquo,

Astræ in casta Soles sedente sinu.

THEOPHRASTVS PARACELSVS
Medicus.

*Inuentum Medicina meum Paracelsica: mysten
Me quoque sacrorum tot sacra scripta probant.*

M. D. XLI.

AVRELIUS PHILIPPVS THEO-
phraftus Paracelsus, aliâs Bombastius,
ab Hohenheim, nobilitatus fam-
iliâ, Anno M. CCCC.

XCIII.

Medicinæ vtriusque Doctor inclytus:

Quam Basileæ annis aliquot publico stipendio,
maximâ cum admiratione professus est;

Primus Novæ ac Spagiricæ auctor Medicinæ:

Quam Archidoxis Theophrastiæ, alijs que libris
editis propemodum in finibus, longè la-
teque disseminavit.

Qui dira illa vulnera, Leporam, Podagram, Hydro-
pifin, aliaque insanabilia corporis conta-
gia, arte sustulit mirificâ:

Quin & Commentarijs in sacros libros, & præ-
terea quibusdam dogmaticis, post se re-
lictis passim cognitus;

Eremiticæ sectator vitæ:

Suus, quàm alterius, esse desiderans;

Quum bona sua in pauperes distribuenda collo-
candaque ordinasset:

Fine optato, annos natus XLVII. vitam cum
morte commutavit: Anno Christi

M. D. XLI. Septembris
die XXIV,

Michaelis

IN THEOPHRASTVM PARACEL-
sum Medicum.

EPIGRAMMATA.

Anonymi.

Corpore talis erat Theophrastus is alter Apollo:
Haud feret Appelles, pectore qualis erat.
Ipse lepram, phtisin, podagram, hydropem abstulit:
Hermes ceu, dium funder e nouit Asoth. (ipse
Doctōr doctōrum doctissimus, arte medendi,
Qualibet ac Sophiā, quam Philotechnē colis
Hunc relege, & normas Paracelsi cum Paramiro
Disce: eris hinc omni tutus ab interitu.
Nunc cape per canones Theophrastum cum Para-
Erronum nauos non imitare tetros. (grano:
Hunc sequere, & nugas Galeni cum Microtechna,
Et Labyrinthais lingue relinque libris.
Hunc Lyra mireris, Ptolemæe hunc, hūc Stagirita,
Bartole siue legas, siue Auicenna legas.
Huic adpicta vides, nostro benè congrua seculo,
Fatidico quondam quæ dedit ipse sono.
Ecce sinister ibi Doctōr culus orbis ocello est,
Gemmam aurumq̄, gerēs, hunc quoq̄, vinclage-
A dextris Medicos Rediuiue librosq̄, schedasq̄ (rūt:
Tam laceras propter dogmata manca stupes.
Post insigne notat tacito multa abdit a sensu:
Per duplicem mundi spherulam, et octo cruces.

Orbibus affixos flores perpende sacratos:
 Cur trifida in medio caelica gemma nitet?
 Ad latus omne pias cernis, dicta aurea, voces:
 Perpetuò has viuens pectore & ore talit.
 Hoc duce Naturam atq; Deum sectabimur vnos
 Doctores, animum non vagabunde tuum.
 A Ioue principium, medium, finem quoq; duxit:
 Commisit soli seq; suosq; Deo.
 Directam ipse suis sacra Biblia fixit amussim
 Scriptis: quæ mentis sint monimenta pie:
 Sub quorum æthereos perspexit cortice fructus:
 Qui fructus oculos non latuere suos.
 Deniq; Natura penetrata nouit alumne: (creat.
 Quod de Alazorthe, Sale & Sulphure cuncta
 Quattuor hinc doctâ benè cõdidit arte Columnas,
 Omnibus has posuit, saxea fulcra, Sophis:
 Singula quò scitu incunda & commoda nobis
 Non dubiâ fierent obuia plana fide.
 Pharmaca nulla fide, sed sensu vera probauit:
 Et si anima constet speq; fideq; salus.
 Fidus euim à morbis populosq; ducesq; Machaon
 Ipse Machaoniâ sæpe leuauit ope.
 Quis moror? hic doctus, verax, minimeq; superbu:
 Pauperibus gratam ferre paratus opem:
 Candidus & iustus, tum castis moribus, alma
 Integrum vitæ ritè peregit iter.

Ergo vipereo Theophrastom. astiges ore
Innocuum nocui ne lacerate virum.
Lumine pro tanto, Medico sit gratia summo:
Ingenio is similes det Theophraste tuo.

THEOPHRASTVS PARACELSVS
Veritatis Amatori.

Ille ego qui tantas infracto pectore curas,
Aerumnas, casusq; graues, durosq; labores
Exhausti, & crebro vigilatas ordine noctes,
Insanos astus, immanis frigora Brumae,
Insidias, structosq; dolos, & foeta periculis
Retia sustinui, dirisq; inbuta venenis:
Quum terras omnes, & quum maria omnia circum
Ignotas repetens calles, ignota viarum
Compita, preruptosq; aditus, imosq; recessus
Lustrarem, patrio late seclusus ab ORBE:
Vt generi humano, totiq; ut sedulus orbi
Prodessem, leprasq; graues, dirasq; podagras,
Herculeamq; hydram, ac tetrae contagia pestis
Hydropisq; alma frenarem monstra medela:

Ille ego, cui Magni mysteria cognita Mundi,
Tecta q; qui densis Naturae Arcana tenebris
Ante oculos, ante ora hominum cernenda locaui:
Terreno terras erumpens vase reliqui,
Aethereas repetens arces, sacra atq; templa,

Hic

Hic vbi Dis mistus cœlesti perfruat aulâ:
Interea & terris animi monumenta reliqui
(Thesaurum ingentem) nostrum testantia nomē:
Quin etiam illustri clarum de lumine lumen
Accendi, radios totum quod spargat in orbem:
Cernere quò possent, quantis erroribus acti
Mortales, alto fuscant lumina somno:
Hæc sunt, quæ terræ (sic dijs mandantibus) ipse
Munera discedens dederam: pro munere rursus
Quid tribuunt Roades, ingrata pondera terræ.
Surgentem infestis tentant extinguere famam,
Deformi ut lacerent augustum vulnere nomen,
Ah immane scelus: nostris non Manibus illi,
Nec sacro parcunt cineri, extinctisq; fauillis:
Lurida virose reuolunt conuitia lingue:
Et rapti furys, Lethen, Erebumq;, Stygemq;
Tergeminamq; sonant Hecaten, diramq; Megarã:
Atque alias in me medijs in faucibus Orci
Vltrices acuunt, toto conamine, belluas:
Flectere dũ nequeunt superos, Acheronta fatigant.
Sed misera incassum luctatur turba: cerebrum
Inuida nequicquam tenues consumet in auras:
Fata obstant, alti q; Iouis veneranda voluntas.
Sunt semel informes disiecti sede Gigantes:
Tetra q; fulmineã traiecit corpora flammã
Flammiger Idacides: iacet æternumq; iacebit

G

Obrutus Enceladus, vasti qui pondere montis
Aestuat, & patulis exspirat faucibus ignes.

Quid pergis vires vltra? quid mania VERI
Ardua, sublimemq, arcum, firmasq, Columnas,
Tam leuibus pilis, tam fractis concutis armis,
Quisquis es, & nostro tantum te opponis honori?
Parce precor miles, tibi tu mollissime parce:
Si queris fragili deformem illidere dentem,
Infringes solido, propria delusus ab arte.

Quin nec sola mei pugnant monumenta laboris,
Nec sola in terris, nullis ducentibus, errant:
Sed tuta incedunt validis stipata cateruis.
Ecce etenim surgit praeclearis sedibus ortum,
Heroum genus, eterni Iouis alta propago:
Quod nomen famamq, meam, laudemq, decusq,
Haec tenus oppressum, totum diffundet in orbem:
Diuitis ingenij sacrisq, tuebitur armis,
Infanos morsus contra, stimulosq, furentes:
Hoc celsum celsa Paracelsum sede locabit,
Nomina perpetuis ornatum clara triumphis.

Nec procul ista dies: video surgentis Eoo
Claros Luciferi radios albescere caelo.

NI-

BERCHTHOLDVS HALLERVS.

Theologus.

*Me docet Agrippina Colonia: Berna docentem
Audjt hinc veri caelica verba Dei.*

M. D. XXXVI. G ij

SIMON GRYNAEVVS PHILOS.
& Theologus Basiliensis.

*Quam pius & doctus, tam suavis moribus exsto:
Mente probus, vitâ sanctus, honore grauis.*

M. D. XLI.

SIMON GRYNÆVS FERINGÆ SVB
uia oppido natus anno M. CCCCLIII:

In quo modestia, & morum suauitas singularis
cum pietatis & disciplinarum omnium exa-
ctâ cognitione certauit.

Magni illius Melanthonis in scholâ Portæ
Herciniæ condiscipulus:

Philosophiæ Magister Viennæ Austriæ nuncupatus;
Modis omnibus vir & laude, & memoriâ, ob lin-
guæ Latinæ, Græcæ, Hebraicæ peritiâ, omnis-
que Philosophiæ ad miraculū vsque cognitionem
& ob Theologiæ veræ scientiâ & vsum,
dignissimus sempiternâ:

Quas ipse doctrinas passim in Academijs Vien-
næ, Vitæbergæ, Heidelbergæ, Basileæ multis an-
nis publicè priuatimque professus est:

Multis egregiè Latinis & Græcis auctoribus
suo nitore & lumini restituitis:

Sibi ipse quidem satis longæuus; licet vigente ad-
huc ætate mortuus; utpote cui nihil ampliùs,
quod disceret, superesse videretur:

Cæteris verò in rempestiue nimium ereptus,
quos scilicet, quò plura didicerat, eò docere
plura, vir iuuandis aliorum studijs
natus, potuisset:

Obijt Basileæ ex peste, Cal. Augusti, anno
M. D. XLI. Act. XLIX.

G ij

INSIMONEM GRYNÆVM
Theol. & Philof.
EPIGRAMMATA.
THEOD. BEZAE.

*Te quicumque Simon Grynæ aspexit, amauit:
Splenduit in vultu gratia tanta tuo.*

*Te quicumque Simon Grynæ audiuit, amauit:
Facundo fluxit tantus ab ore lepos.*

*Amplius at cur non audire & cernere fas est?
Scilicet hoc fati vis inopina vetat.*

*Immo fallor ego, nam sint paucissima quamuis
Ingenij nobis scripta relicta tui:*

*Te spectamus adhuc, te nos miramur in illis:
Aeternoq; manes dignus amore Simon.
Suos Deus tegit,*

IOAN. LAVTERBACHII.

Non deserit malis timentes se Deus,

Hæc fuit effigies celebris virtute Grynæi,

Quem mirè Spirâ texit in vrbe Deus.

Quum blasphema Faber docuisset Episcopus ore

Indigno, verbis longè aliena Dei:

Accedit cupidus placide conuellere dicta:

Egq; sacris hominem vera docere libris:

Colloquium metuens, fingit se à Rege vocatum:

Cras & ad hospitij recta redire iubet.

Interea desert ad Regem labe carentem:
Supplicij q̄ pio trux meditat ur onus.
Vix coena, repetens socios, assederat, atque
Colloquij breuibus dixerat ore scopum:
Quam prius excipiat licitorum turba Gryneum,
Vir canus celeri mandat abire fugã.
A socijs Rhemi sic mox deductus ad vndam,
Licitorum Christo fugit agente manus.
Deserit addictos nunquam Deus, e q̄ periclis
Præsidio clemens eripit vsque suo.

MICHAELIS TOXITAE.

Quis hic sit, Hospes, scire vis:
Gryneus ille maximus
Virtutibus, scientiã,
Vita prabit, atq; moribus:
Vtraque sub Solis domo
Pijs amatus omnibus.
Vir, plura dicam? Apollinis
Decus fuit cognominis:
Nunc ornatur aetheris domos.

IOANNIS SAPIDI.

Quæris, Simon Gryneus ille quis fuit?
Attende, dicam: magnus ille vir fuit:
Decreta Grammatices nihil nouit minus
Quam Priscianus: tam propè eloquentia
Ciceroniana accessit, ut nemo propius:
Chryssippon exæquauit in Dialecticis: G iij

Non hoc Iopas melius increpuit Iyram:
Numeri scientiâ τὸν αὐτὸν rettulit:
Talis Geometer, qualis Architas fuit:
Cognitionem habuit, ut Atlas, siderum:
De moribus consimili Aristoteli modo
Differuit & sapientiâ cœlestium:
Non Plinio Physice priores detulit:
Non cesit Hippocrati medendi indagine.
Fuit alter Aurelius sacris in litteris.
Iam quid sacra non attigit Pœseos?
Quid est relatu dignum in historijs nouis
Et veteribus, simulq; miscellaneis
In lucubrationibus, quod nesciūt?
Linguis Palestinâ, Latinâ & Atticâ
Non aliter ac sermone plebeio vsus est.
Sed quid opus est multis, fuit planè Hippias:
Aut altor, aut vel præferendus Hippia:
Grex disciplinarum cui paruit omnium:
Quem luget extinctum merito Cyclopædia:
Sui colit Grynei quæ tumulum sacrum,
Vt Apollini huius nominis suum nemus.

IOACH. CAMERARII.

Condita Grynei tumulo hoc sunt ossa Simonis:
Qui tua vicinus flumina Rhene videt:

Hic

Hic vbi prateriens Basileam diuidis vrbem:
Quod de Danubij venerat ille iugis.
Namque fuere huius patria oppida parua Feringæ:
Nunc famâ ciuis magna sed illa sui.
Heu dolor, hic nomen iacet illud Apollinis, & sunt
Hoc sacra Musarum corpora tecta loco.
Nam Grynæ tibi ingenua quid defuit artis?
Que laus doctrina? quiue honor ingenij?
Quod studium veri? quantus fuit ardor honesti?
Inprimis sanctæ qui pietatis amor?
Hec nos amisisse dole, & lacrymare viator:
Res caret hæc magno publica morte bono.
Tu viuis Grynæ quidem in cæloque, soloque:
Verè ibi, nobiscum fama decusq; tuum.

IOSEPHI à PINV.

Eteostichon.

Grynæ es duro resolutus carcere carnis:
Vrbs Rheni iuncta est quâ Basilea vadis.

G P

ALARDVS AMSTELREDAMVS
Philosophus.

*Si Logicâ laus est præcellere in arte, Rodolphum
Par laus Agricola[m] debita, meq[ue] manet,*

ALARDVS AEMSTELREDAMVS

Belga:

Literarum Græcarum & Latinarum
peritissimus:

In quibus percipiendis Colonia: ac Louanij
plurimum ei à pueritia fuit studij,
actemporis:

Logicarum præsertim artium singularis
æstimator:

Quas postea in Academiâ professus Louanij,
scholis illustrauit doctissimis:

Multorum præterea Græcorum auctorum,
maximè Hippocratis interpres
egregius:

Operum Rudolphi Agricolæ fidelis
explicator:

Felicem sui memoriam, ob multiplicem eru-
ditionem relinquens posteris:

Obijt Louanij Anno M. D. XII.

NICOLAUS COPERNICVS
Mathematicus.

*Quid tum? si mihi terra mouetur, Solq; qui escit,
Ac cælum: constat calculus inde meus.*

M. D. XLI.

NICOLAUS COPERNICVS

Torunæus Borussus, natus anno

M. CCCCLXXIII.

Mathematicarum studijs disciplinarum
eruditissimus:

Aristarchi potissimum Samij Paradoxa
secutus:

Quum Terram mobilem, Solem in medio uni-
versi immobilem, non tam re & veritate, quam
specie quadam, & saluandæ doctrinæ
sua causâ, constitueret:

Reuolutionum tabulis in lucem editis, vnâ
cum Canone Triangulorum:

Cætera vir insigni pietate, virtute, morum
humanitate præditus:

Moritur Septuagenarius anno Salutis Chri-
stianæ M. D. XLIII.

Eteostichon.

Iosephi à Pinu.

Ex hoc excessit tristi Copernicus auro:

Ingenio, astrorum & cognitione potens.

IN NICOLAVM COPERNICVM.
NICODEMI FRISCHLINI.

Quem cernis, viuo remitet Copernicus ore:
Cui decus eximium formæ par fecit imago:
Os rubeum, pulcriq; oculi, pulcrique capilli,
Cultaq; Apellæas imitantia membra figuras.
Illum scrutanti similem, similemq; docenti
Aspiceres: qualis fuerat, quum sidera iussit
Et cælum constare loco, terramq; rotari
Finxit, & in medio mundi Titana locauit.

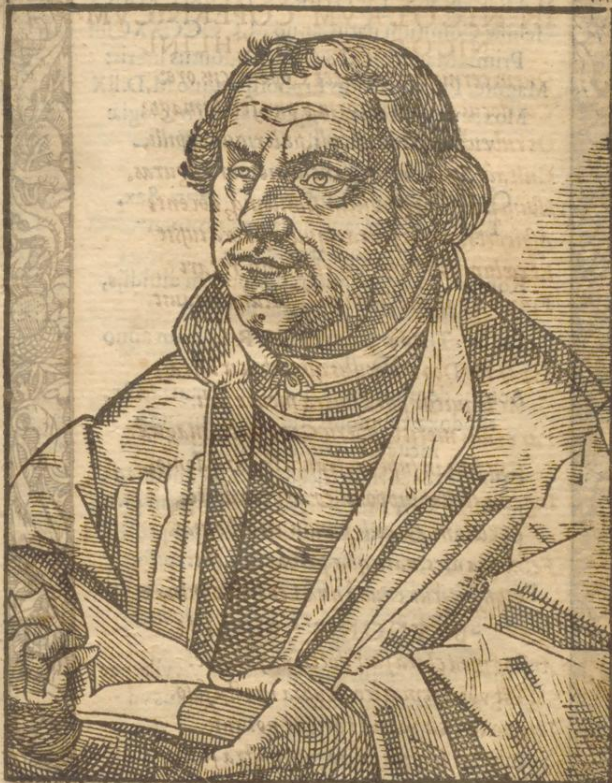
N. REVSNERI.

Si par ille Deo est, oculis qui subijcit astra:
Ac loquitur purâ sidera mente poli:
Par es djs merito superis Copernice: magna
Cui fuit in superas scandere cura domos.
Ingenio stellas supponis & æthera docto:
Et cælum, & cæli pandis in orbe vias.
Felix ista dies, nato que prima refulsit:
Conspicitur caudâ quâ Leo nocte minax.

BRVNONIS SEIDELII.

Arctoo mea clara fuit doctrina sub axe:
Est vbi Sarmatico Prussia iuncta solo.
Ipse nouâ cæli motus ratione notauit:
Certior hæc præscâ regula nostra fuit.
Omnibus ac doctis hæc fundamenta probauit:
At mea te quedam num Paradoxa mouent?

MARTINVS LVTHERVVS ISLEBIVS
Theologus.

*Pestis eram vivus, moriens ero mors tua Papa:
I nunc, & Christum, te, super ipse loca.
M. D. XLVI.*

MARTINVS LVTHERVVS ISLEBLI MANS-
 feldiæ Comitum natus, anno M. CCCXCIII;
 Primis Magdeburgi & Ifenaci imbutus literis:
 Magister Philof. creatus Erphordia anno M. D. II. X.
 Mox, anno in fequente, quò magis Theologiae
 vacaret, Monachus ibidem Auguftinia-
 norum afcriptus ordini:
 Quadriennio pòft, aufpicijs Friderici Sax.
 Elect. Vitebergam, ad facras profiten-
 dum euocatus literas:
 Romam, componendis religioforum diffidijs,
 auctoritate ablegatus publicà:
 Sacros. Theologiae, eodem pòft reditum anno
 Doctor creatus:
 Actunc demum, Romanâ in fpectâ curia, Or-
 thodoxæ religionis ftudio inftaurandæ
 incitatus maiore diuinitus;
 Quàm è tenebris in lucem primò educã an-
 no M. D. XVII. tum fcriptis in publicum pro-
 pofitis innumeris, tum liberã femper profes-
 fus voce coram Imperio Rom. vniuerfo:
 Formulã tandem fidei Euangelicæ in Comitijs
 Auguftæ Carolo V. Cæf. Aug. publicè ex-
 hibitã, & ab eo confirmatã:
 Quem nec Regum aut Pontificum vis vlla, nec
 Sophiftarum innumerabilium fraus vn-
 quam vel tantillum terruit:
 Seculi fui Propheta vltimus: Auriga & currus Ifrael:
 Obijt placidè in patriã, ipfo Concordiæ fecum ad
 cælum fubuectæ die, XVII. Febr. anno M. D.
 XLVI. Aet. LXIII. fepultus Vitebergæ.

IN MARTINVM LVTHERVVM

Eteosticha Ioan. Stolsij.

Annus natiuitatis 1483.

Natus es Islebij diuine Prophetæ Lutheræ:

Relligio fulget te duce, Papa iacet.

Annus Magisterij Philol. 1503.

Erfurdi iuuenis titulos capit vrbe Magistri:

Lustra suæ ætatis quattuor acta colens.

Annus Monachatus. 1504.

Vana superstirio corpus iuuenile cucullo

Ornat: id omne tibi fraudi age Papa fuit.

Annus Professionis Vitebergi 1508.

Mittitur Albiorin, Christo auxiliante, Lutherus:

Quantus erat vates, gloria quanta schõle?

Annus Doctoratus, & peregrinationis Röm. 1512.

Staupicij est iussu titulos Doctoris adeptus:

Vt truci Italiae venit ab vrbe Lupi.

Annus Religionis instauratæ. 1517.

Relligionis opus cæno extrahis, auspice Christo:

Verax ô dextro nixe Lutheræ Deo.

Annus confessionis coram Caietano

Augustæ. 1518.

Augusta Christum profitetur in vrbe Lutherus:

Non curans vultus, Præsul acerbe, tuos.

Annus disputationis Lipsicæ 1519.

Eccius est iusti victus virtute Lutheri:

Disputat ut Iulij, Lipsia in vrbe, die.

H

Annus confessionis in vrbe Vangionum 1521.
Casaris ante pedes, proceres stetit ante potentes,
Accola quâ Rheni Vangio littus adit.

Annus Pathmi, 1522.

Carlstadij ob furias ad Saxona tecta cucurrit:
Faucibus ex seuis rursus ouesq; rapit.

Annus Matrimonij, 1525.

Seditio agricolæ ferro est restincta potentis:
Fœdera coniugij casta Lutherus inuit.

Annus conuentus Marpurgici, 1529.

Marpurgicæ cœnæ Christi ferit acriter hostes:
Stabat ut à seuis cincta Vienna Getis.

Annus confessionis Augustanæ exhibitæ

Carolo V. Imp 1530.

Augustæ statibus fidei confessio cunctis
Proposita est: Christi gloria læta redit.

Annus obitus, 1546.

Nona bis obscuro lux Februa consistit ortu:
In patrio ut moreris, elare Luthere, solo.

De Eodem. Ioan. Stigelij.

Fortis & extrema verax ætatis Helias
Celsa pius cœli tecta Lutherus habet.

Adami Siberi.

Quæ genuit, rapuit te sancte Isleba Luthere:
Cælo animus fruitur: Leucoris ossa tenet.

THEODORI BEZÆ.

Roma orbem domuit, Romam sibi Papa subegit:
Viribus illa suis, fraudibus iste suis.

Quanto isto maior Lutherus, maior & illa,
Istum illamq, vno qui domuit calamo.

I nunc Alciden memorato Gracia mendax:

Lutheri ad calamum ferrea claua nihil.

IOAN. MAIORIS.

Lutherus Decimum confecit strage Leonem:

De clauâ noli querere, penna fuit.

IOAN. LAVTERBACHII.

Magnum decus Pietas & Eloquentia,

Teutonicum celebris pietate propheta Lutherus,

Thesbites Zelo tertius, orbe suo:

Non pius humanis modo traditionibus, auctas

Restituit purgans relligionis opes.

Dum lucem tenebris prudens secreuit, & hostes

Confudit solitos bella mouere Deo.

Verum idem docuit patria quoq, gloria lingua

Germanos magnâ dexteritate loqui.

Hinc ingens meruit venturos nomen in annos:

Gloria relligio, gloria ritè loqui.

EIVSDEM.

Cœli columnæ sunt pij precatio.

In terras prono rueret ne pondere cœlum:

Supposuit cœlo brachia magnus Atlas.

Cum dulci rueret ne tellus Teutona pace:

Suffulta est precibus, magne Lutheræ, tuis.

Magne Lutheræ tuis precibus dum raptus abisti:

Cum dulci tellus Teutona pace ruit. H ij

Doctor Atlas omnis sincerus vertice mundum
Sustinet: effundit quum pius ore preces.

GEORGII FABRICII.

Vnius Christi certare & fidere verbo,
Hac tua vis ingens, magne Lutheri, fuit.

Nemo erat afflictos solari mitior illo:

Nemo repugnantes spernere maior erat.

Ille malis hostis, dum viueret: ille verenda

Bella sepultus adhuc pro pietate ciet.

Si queris tumulum, tumulum tibi Leucoris ora

Monstrat: si mentem, mens viget alta Deo.

IOACH. à BEVSTH.

In sua concessit quo tempore fata Lutherus,

Mortuus est pura religionis apex.

Mens it ad astra, die cui dat Concordia nomen:

Lutherum in caelum qua comitata redit.

Huic quia successit lacerâ Discordia veste:

Da populo Elia pallia Christe tuo.

N. REVSNERI.

Seu lucem Decio virgo Concordia passa

Cesare: Romanis seu Dea culta sacrat:

In caelum quando remigras, diuine Lutheri,

Mortuus, & superum regna beata colis:

In caelum pariter remigrat Concordia tecum:

Pulsâq; fit comes huic cum Pietate Fides.

Pro quibus hinc toto vis & Discordia mundo,

Et cum Bellona regnat Erinnyis atrox.

IOANNES SCHONERVS
Mathematicus.

*Qui tabulas genesesq; meas legis, ipse fateris
Astronomum pariter me, Astrologumq; bonum.*

M. D. XLVII. H ij

IOANNES SCHONERVS CARO-
lostadius in Francia natus, anno
M. CCCC. LXXVII:

Astrologus æquè, ac Astronomus excellens:
Qui Mathematicum studia plurimum operâ
industriaque suâ, & auxit, & illustrauit:
Resolutarum Tabularum opere illo egregio, sine
quibus Theoricæ, ut vocant, motuum cœ-
lestium, luce carent suâ, in publi-
cum edito:

Vnâ cum altero illo Genethliaco opere Anteces-
soris sui Regiomontani multis modis aucto,
atque locupletato:

Quo ipse multa non ab alijs modò tradita, sed
& à se longo obseruata usu, vnum in corpus dis-
gesta explicauit planissimè, et tan-
quam dissipatas ædificij partes,
extruxit bellissimè:]

Præclare de re literariâ vniuersâ meritus:
Obijt Noribergæ Septuagenarius, XVI. KL.
Februar. Anno Domini M. D. XLVII.

IN IOANNEM SCHONERVM
Mathematicum.

PHILIPPI MELANTHONIS.

*Astrorum motus, & fata regentia mundum
Qui nōrunt, multos Francica terra tulit.
Hesperus at quanto, quam cetera sidera, fulget,
Splendidior, vultus Sole regente suos:
Tantum præ reliquis caput extulit vnus & alter:
Secula vix manus prisca tulere decus.
Regius, alter erat, cui Mons cognominis vsus,
Et natale solum, primaq; tecta dedit:
Qui procul Ausonia decessit in vrbe Ioannes:
Artis ibi specimen quum daret ipse sua.
Alter ab hoc viuuit Schonerus, laudibus artis
Non tamen inferior, quam fuit ille, sua.
Nostra quoq; his ducibus per agrarunt lumina cœ-
Barbarico fuerant qua vitata luto: (lum:
Vtq; ferè extinctam reuocauit vterq; Mathesin:
Sic tantum peperit laudis vterq; sibi:
Terra tibi quantum Baotica fortis Orion,
Et Libyce Atlanti debuit ora suo.
Hac igitur vultus Schoneri monstrat imago:
Ingenium libris exprimit ipse suis.*

H iij

Matheſis fati index.

IOAN. LAVTERBACHII.

E voce verbi fata conſiſtunt Dei.

Orione ſuo quantum Beotia, quantum
Letatur Libye diues Atlante ſuo:
Schohero tantum letatur Francia, cuius
Ingenio ſedem tota Matheſis habet.
Signorum poſitu, fati cœloꝝ, tabella,
Iudicio quæ ſint cuiꝝ, tenenda pio:
Quæ globus, & terra, & cœli ratione ſtruendus:
Ingenti ſolers dexteritate monet.
Obſeruans idem longo quæ ſumpſit ab uſu
Vt teneas, facili tradita lege docet:
Cuique ſuam cupidus fortunam dicere cauſis
E Phyiſicis, ut te motibus aſtra iubent.
Ne cum cœleſti referas pugnantia verbo:
Scripturæq; vagans tranſgrediare viam.
Cœleſtis fines intra te comprime verbi:
Quam fati, verbo maior habenda fides.

BEATVS RHENANVS
Historicus.

*Multum se Germana mihi historia, atq; Latina
Debet; me Patria vindice claret honos.*

M, D. XLVII. H v

BEATVS RHENANVS COG. BIL-
dius, Selestadij, Alfatix oppido na-
tus, Anno M. CCCCXXCV:

Sub Cratone Vdenhemio, & Hieron. Gebuulle-
ro primò in patria eruditus:

Lutetix dehinc, & Basilex sub clariss. doctorib.
doctrinx maturitatem adeptus:

Magni illius Erasmi summus amicus & familiaris:

Priuilegio ciuiliū vacationum in pa-
triâ à Carolo V. Cæs. impetrato:

Priuatus sibi domi potiùs, quàm alijs viuens vitam
planè Philosophicam, absque vllò maleficio,
vllaue iniuria:

Multis Græcis atque Latinis scriptoribus resti-
tutis in integrum, atque recognitis,

Rerum præsertim Germanicarum indagator
sagacissimus, adeoque omnis antiqui-
tatis studiosissimus:

Qui & patriæ suæ ornamento, & exteris ad-
mirationi fuit:

Sed & præter excellentem doctrinam, innocentix,
humanitatis, pudicitix, omnis denique offi-
cij & probitatis laude commen-
datissimus:

Gratus omnibus, nemini grauis:

Obijt Argentorati, ex thermis Martijs rediens,
anno ætatis LXII, Selestadij in patriâ sepul-
tus, anno Domini M. D. XLVII.

IN BEATVM RHENANVM

Historicum.

C. VRSINI VEHLII.

*Omih post magnum, venerabile sidus, Erasmmum:
Nunc quoq, vix illo, culte, Beate, minor.
Tota nihil vobis Germania doctius ingens,
Forsan & haud aliquid doctius orbis habet.*

IOAN. ATROCIANI.

*Doctior, an melior, nostrum haud finire Beate:
In te nam certant hac generosa simul.
Non te pro meritis possent laudare Beate:
Nam superat Musam candida vita meam.
Longius & tua deuincit doctrina canentem:
Et vincit vires, magne Beate, meas.*

GEORGII FABRICII.

*Quicquid habet nostro Germania tempore lucis:
Debetur studio, docte Beate tuo.*

AEG. PERIANDRI.

*Quum cupio laudes pleno cantare theatro,
Imbelli quamuis lege, Beate, tuas:
Succumbunt vires, & robora parua Thalia:
Filaq, Castalio tincta liquore cadunt.
At dicam, multum debet tibi lingua Pelasga:
Et multum Laty Musa disert a soli.
Nomine cum tanto dicetur Teuto beatus:
Quod tantum Musae lumen habere dedit.*

IN BEATVM RHENANVM
IOANNIS SAPIDI.

Beatus Rhenanus loquitur.

Quòd nunc illustrata suis Germania rebus
Nascitur: est nostri non leue Martis opus.
Quòd veterũ purè auctorũ monumèta loquuntur,
Acceptum mihi & hoc, qui legit illa, ferat.
Quòd varijs inscripta notis, & picta figuris
Patria culta mea est: auctor & ipse sui.
Inde caduca mei pars sit licet obruta terrâ:
Parsq; mei, cœlum, non moritura, colat:
Non humana tamen totus commercia linquo:
Nam partem partes hæpeperere due.
Illa viros doctos linquet: linquetur ab ipsis,
Quum Sol occiduo tollet ab orbe caput.
Musa mei Sapidi me, consuetudinis ergo
Antiquæ, fecit post mea fata loqui:
Iussit & incidi saxo mea verba perenni:
Vt sint officij pignus & arra sui.

MATTHIAS ZELLIVS CAESARISPER-
gius, Argentin. Eccles. Pastor.

*Me primum liquidam colit Argentina docentem
Clara fidem, Latio libera facta iugo.*

M. D. XLIIX.

MATTHIAS ZELLIVS CAESARI-
spergi in Alsatia natus. Anno
M. CCCC. LXXVII:

Post Magisterij gradum Philosophici, in Aca-
demiâ cum laude adeptum.

Literis Diuinis impensè deditus:

Parochus primùm & sacerdos in æde D. Lauren-
tij factus Argentinx, A. M., D. XXI.

Pòst cœlesti illustratus veritatis cœlestis lumine:

Primus Antichristianæ doctrinæ palàm
aduersatus:

Magna Cleri inuidiâ, & vitæ cum di-
scrimine magno,

Profligatis ex Ecclesia superstitionibus,
Fidelibus Bucero & Hegione adiutoribus:

Sanctam Euangelij Doctrinam puram putam in
vrbe docuit, annis XXVI. circiter:

Homo non doctrinâ tantùm, sed etiã Christia-
nis virtutibus, ac præsertim modestiâ, tempe-
rantiâ & caritate in pauperes in-
signis:

Obijt placidè in Christo IX. Ianuarij die: Anno
vitæ LXXI: Christi M. D. XLVIII.

Eteostichon.

Occubuit celebris felici sorte Mathias:

Vix tantus nostrâ Presbyter urbe fuit,

Hostis erat scelerum, cultor virtutis, amicus
Veri: nihil fortis timens pericula.
Aequauit vitâ doctrinam sanctus honestâ:
In pauperesq; liberalior fuit.
Felix coniugio, felix florente senectâ,
Obit dolore ciuium grauissimo.

EIVSDEM.

Zellius, ut vitæ bisseptem lustra peregit,
Mutauit vitam nobiliore suam.
Illius, optatâ licet ipse quiete fruatur,
Argentina tamen tristia fata dolet.
Namque ita degebat vitam, ne cerneret vllum,
Vel virtute sibi, vel pietate parem.
Sex lustris Pastor summus, lustro at minùs vno
Sinceram docuit primus in vrbe fidem.
Præco pius Christi, sed Papæ asperrimus osor:
Zelo quippe malos oderat ille pio.
Disimulare nihil, nihil is simulare solebat:
Sed par doctrinæ vitæq; corq; fuit.
Nocte dieq; suas ædes patefecit egenis,
Et se pauperibus præstitit ille patrem.
Tandem, vbi sollicitè cõmissa Ecclesia Christo est,
Exspirat, Domino vota precesq; ferens.

ABRAHAMI LOESCHERI.

Hic situs est, placidâ consumptus morte, Mathias:
Si modo, qui viuit, mortuus esse potest.
Spiritus aethereas saluus peruenit ad arces:
Perpetuum toto nomen in orbe volat.
Hoc duce diuinum coepit splendescere verbum,
Ac bene detergo clarius esse situ.
Afferuit summi crescentia dogmata Patris:
Dum vox, dum virtus, dum ratio vlla fuit.
Quisquis es, huic faueas, & fausta precare viator:
Et dic, sub terrâ molliter ossa cubent.

NICOLAI REVSNERI.

Te quoque Pontificum Zelli sacra ficta colentem:
Caesareus cui Mons patria clara fuit:
Te fidei demum renouatum luce beata,
Quando Dei pure caelica verba doces:
Argentina colit merito post funus honore:
Per te quæ coepit noscere ritè Deum.
Fidus erat dux Pfarrerus, pariterq; Iacobus
Sturmius: hic Prætor, Consul at ille bonus.
Annorum moreris tandem satur, atque laborum:
Fatalis Iani lux tibi nona fuit.

Eteostichon.

Phœbus ubi rutilans Capricorni signa reliquit,
Zelli care, quies mors tibi visa fuit.

CASPARVS CRVCIGER

S. Th. D.

*Lipsia dat patriam: cathedram dat Leucoris alma,
Ac tumulum: nomen crux mihi sancta Dei.*

M. D. XLIIIX. I ij

GASPAR CRVCIGER LIPSIE-
fis, Cal. Ian. natus anno M.D. IV.

Præceptore vsus in patria Casp. Bornero, & Petro
Mosellano domestico, amplius qua-
driennio:

Colophone studijs suis VVitebergæ imposito;

Trium linguarum egregiè peritus:

Omni præterea liberali arte & doctrinâ poli-
tus: Mathematicum præsertim, & Physicâ,
& Medicinæ studijs excellens.

Summum post Doctrinæ gradum in Theolo-
gia adeptus, & Doctor salutatus:

Quam non viua solum voce, sed & scriptis,
amœniss. ingenij, & fidei sanctiss. testi-

bus, plurimum illustrauit atq;

propagauit:

Fidus Christi præco, & fidelis M. Lutheri in
opere Domini conficiendo adiutor,
& socius:

Obijt in statione sua Vitebergæ, corporis viri-
bus ingenium minimè adæquantibus, floren-
te adhuc ætate: anno vitæ confecto

XLV. salutis M. D. XLIIIX.

XVI. Nouembris.

Josephi à Pinu.

ETBOSTICHON.

Fertur in Aemonio Latona filius arcu:
Vt Cruciger sati noxia tela tulit.

IN GASP. CRVCIGERVM.

PETRI LOTICHII.

Ore tribusq̄, potens linguis, & pectore Gaspar,
Talis, adhuc vitā quum frueretur, erat.
Gaspar, ouile Dei qui rexit, vimq̄, luporum
Reppulit, & iuuit religionis opus.
Lustra sui nondum bis quinque peregerat aui:
Funere sublatus quum fuit ante diem.
Lucida nunc coram, cœlesti sede receptus,
Quæ prius ingenium calluit, astra videt.

GEORGII FABRICII.

Cui sacer est tumulus? Christo, quis condita seruat
Ossa chorus? Spes, & cum Pietate Fides.
Quis cubat hic? Cruciger, quæ nã monimēt a reli-
Plurima, præstanti non renuenda viro. (quit?
Qualis vitā fuit? diuini plena timoris.
Quod munus? populum Christe docere tuum.
Quæ studia? in sacris libris perferre labores?
Quæ mens? digna bono, digna pioḡ, viro.

IOAN. LAUTERBACHII.

Aeterna meditans sedis contingere vitam,
Cogitur innumeras exsuperare cruces.
Caspars Cruciger, Doctor clarissimus, istud,
Ergo non frustra nominis omen habet:
Dum scriptis Christum confessus & ore salutem
In templis docuit sedulus, inque scholis: I iij

*Quas non ille cruces, quæ non mala passus, in astra,
Quò crucis, & mundi vi penetraret onus?
Dum crucis et mundi per onus penetravit in astra,
Cum Christo Cruciger regna beatæ colit.
In Christo cruciger, qui non crucis horret acerba,
Post crucis ærumnas gaudia saluus adit.*

AD AMI SIBERI.

*Iam curis hominum exutus requiescis in urnâ:
Iam vitæ Cruciger te mala nulla premunt.
Felix, cui mortis victorem in morte rueri,
Saluantisq; frui contigit ore Dei:
Dum vixisti, Christum linguâ es calamoq; professus:
In Christum, cecidit nec tua morte, fides.
Ante Deum fulges, cælo ceu Lucifer alto:
Tanta manet doctos gloria, tantus honos.*

N. REVSNERI.

*Tertia lux Idus sequitur quæ mæsta Nouembreis:
Heu fati Cruciger conscia magne tui est.
Cura tibi populum de religione docere,
Atque sacros libros scribere cura fuit.
Leucoris o quantum morientem luxit ad Albim:
Gymnasy cuius doctor, & urbis eras?
Floribus illa tuam memor hic solennibus vrnam
Seruat adhuc, studij pro pietate tui.
At tua fama polo manet æternat a soloq;
Et mens ætheriâ viuuit in arce Deo.*

VITVS THEODORVS PASTOR
Ecclef. Noriberg

*Sacra Dei fidus colo Noride doctor in urbe:
Quod dederat, reddo munus & ipse Deo.*

M. D. XLIX.

I iij

VITVS THEODORVS PATRIA
Noribergensis:

Academiae VVitebergensis alumnus vetus:
Philosophiae pariter & Theologiae studium am-
plexatus indefessum;

In illa Magistri, in hac si minus nomen, at omen
diuino affecutus numine Doctoris clariss:

Quod suis partim, partim doctoris sui M. Luthe-
ri, ceu iudicis & approbatoris digniss. Commen-
tarijs sacr. script. in publicum editis, sa-
tis euidenter contestatus est:

Reuocatus ob id Noribergam, ac ministerio
praepositus Evangelico in aede Sebaldina:

Colloquio praeterea doctorum virorum de reli-
gionis controuersia adhibitus Ratispo-
nae in Comitijs, anno M. D.

XLVI:

Magna vi eloquentiae, & vitae sanctimoniam praer-
ditus:

Carus suis, Carus exteris:

Obijt in patria feliciter, XXI V. Martij,

M. D. XLIX.

Eteostichon.

Iosephi à Pinu.

Hac tristi est clausus Vitus Theodricus in urna:

Noricidae populi Pastor, & urbis honos.

IN VITVM THEODORVM
Theologum.

EPIGRAMMATA.

PHILIPPI MELANTHONIS.

Effigiem VITI picturâ hac monstrat inanem:
Conueniens nomen cui Theodorus erat.

Clara pios dedit huic urbs Noricaberga parentes:
Addidit ingenio sed sua dona Deus.

Ipsius mores casti & sine labe fuerunt:
Iustificâ coluit te quoque Christe fide.

Sparsit & in patria, constanti robore mentis,
Pura Euangelij semina voce sua.

Ingenij monumenta sui, sed plura Lutheri
Edidit: his poterunt secula futura frui.

IOAN. LAVTERBACHII.

Vitâ exiens, præco Dei vitam petit,

Qui sacra collegit primus dictata Lutheri:
Et prælo, fierent ut manifesta, dedit:

Qui multos scripsit de religione libellos:
Et veram docuit mente probare fidem:

Claruit hac VITVS Theodorus imagine: magnâ
Pegnesi præco fidus in urbe Dei.

A vitâ quanquam sortitus nomen habebat:
Annis vitâ tamen non diuturna fuit.

*Aduersis longo confictans tempore morbis,
Deserit in Christo morte solutus humum.
Spiritus ad caelos, quos suspirauit, abiuit:
Cumq; Deo superum sede beatus agit.
In Christo moriens, studijs qui profuit orbi,
Non moritur, vitam morte beatus agit.*

ADAMI SIBERI.

*Hic quoque Christe tuum nomen, verbumq; pro-
Sincera fidei simplicitate fuit. (Iesus)
Doctrinam didicit quam praeceptore Lutero:
Noluit ignotam ciuibus esse suam.
Audiit ergo illum Pegnesidos accola ripa,
Tradentem veri dogmata pura Dei.
AEdijt, & tali sese doctore beatam
Dixit arenoso Noricaberga solo.
Quid memorem, scripsit quos de pietate libellos,
Regnum oppugnantes, impie Papa, tuum?
Nunc in sanctorum coetu, vatumq; patrumq;
Perpetua felix tempora pacis agit.
Et vel inauratam cytharam dum tractat, acerram
Ante Deum vel, quae thure referta, tenet:
Extincto pro se Christo debere salutem,
Illius adsertum seq; cruore canit:
Membra, domum mentis, lucis reditura sub auras,
Norica terra tulit, Norica terra tegit.*

NICOLAI REVSNERI.

Defunctus loquitur.

Multum qui scribit, multum quoq; viuere terris
Creditur: hinc et as scriptur it ista nimis.
Pauca equidem scripsi, sed vita commoda sancta:
Per me commodius Biblia quisq; legit.
Per me Euangelij fit lectio clarior: agris
Per me pectoribus certa medela venit.
Sat scripsi, sat ego vixi quoq; nempe professus,
Dum vixi, patria caelica verba mea.
Quod superest, Christo super at here viuo beatus,
Quem colui: felix viuere vita Deo.

PANTAL. CANDIDI.

O date Vite Deo, per templa, fauente, sacerdos,
Iuisti studijs templa beata sacris.

MARTINVS BVCERVS

Theologus.

*Dum viuo, Christum doceo; pro munere cælum
Dat Christus: negat hinc Papa truentus humum.*

M. D. LI.

MARTINVS BVCERVS SELESTADII CE-

lebrī Alsatīæ oppido natus, anno M. CCCC. XCI:

Cui ex Dominicanorum cloacā, Lutheri voce,

VVormatiæ coram Cæsare liberè loquentis,

excito, varijsq̃ue insidijs p̃st appetito,

Restitutam apud se Argentina (vt & Vlma)

lubens debet Ecclesiā:

Cuius & eruditionem singularem, & zelum pie-

tatis eximium, cum eximiā prudentiā coniun-

ctum, omnibus seculis testabuntur, tum doctissi-

mæ ipsius lucubrationes, & in publicis Comitijs

disputationes habitæ: tum pro Ecclesiarum

pace, quamuis non felici semper suc-

cessu, labores exhausti:

Is igitur Theologus verè Aretius Bucerus, post

vicennium integrum, quo Argentinæ sacras

litteras in Ecclesiā & scholā docuit, in

Angliam demum profectus:

Edouardo VI. Religios. Rege vocante, Canta-

brigiæ in Academiā Theologiam, summo cum

doctorum plorūq̃ue omnium concursu,

circiter biennium professus:

Quum placidā morte Prid. KL. Mart. anno M. D.

L. I. annum ætatis agens LXI. obiisset:

Quinto p̃st anno, euerso post Eduardī Regis obi-

tum Religionis statu, erutus crematusq̃ue,

anno M. D. LVI. martyrij palmam tulit:

Quarto rursus p̃st anno, admirabili rerum vicis-

situdinæ, sub Elisabeta Regina, iudicio aduer-

sus innocentem publicè rescisso, in integrum

restitutus, anno M. D. LX.

IN MARTINVM BVCERVM.

Theologum.

EPIGRAMMATA.

THEOD. BEZAE.

Natales Bucere tuos Germania iactat,
Natalibus felix tuis.

Quis verò & quātus fueris, tua scripta loquuntur,
Ad litus orbis vltimum.

De vitâ si quis rogitet, Germania diceret:
Inuita Bucerum expuli.

Ast ego sic pulsum (pia dixerit Anglia) foui,
Tandemq̄, texi mortuum.

Verum mox eadem (factum ô immans) sepulcro
Flammis cremauit erutum.

Fallor ego, totus terrena facis an expers
Bucere sic cælum tenes?

IOANNIS CHECI.

Vita grauis misero, grauior mors: sed tibi tanto
Mors nec vita potest esse Bucere grauis.

Vita fuit Christus, mors lucrum: viuere cessas
Natura: at Christus vita perennis adest.

Alma fides Christi, quam tu super astra ferebas,
Te super astra eadem sustulit alma fides.

Quumq̄, tui mores, pietas, doctrina probentur:
Mors tua non grauis est, & grauis est eadem.

Mors grauis est nobis orbatis Lamine tanto:
Non grauis est tibi, quæ vita beata tibi est.

Doctrina studium, vita constantia, mortis
Exitus, o idem sit mihi Christe precor.

ALEXANDRI NOVELLI.

Cognita Germanis, bene cognita sancta Britannis
Vita Bucere tua, & lingua Bucere tua.

Cognita sunt latine sanctissima scripta per orbem:
Queis pia nulla magis, docta nec vlla magis.

Sed Cantabrigie, non toto cognitus anno,
Conditus es tumulo, magne Bucere, breui.

Sic Cantabrigie, fatorum lege, Bucere
Cognitus & decus es, conditus & dolor es.

GVILIELMI BVCLABI.

Lis est, Germanus fuerit ne Bucerus, an Anglus:

Vtraque gens, causam quo tueatur, habet.

Mundanum celebris fecit Germania ciuem:

Celestem ciuem terra Britanna facit.

At celum mundo longe est prestantius: ergo

Conditio melior terra Britanna tua est.

THOMAE HATGHERI.

Germanis Martine tuis, est nota Britannis,

Omni nota solo fama Bucere tua.

Te tua magnificis Germania laudibus effert:

His dedit, & nunc dat terra Britanna pares.

Omni nota solo, tua scripta Bucere leguntur:

Qua prohibent dominum morte perire suum.

GVILIELMI VVICHANI.

Laudémne? an lacrymem tua tristia fata Bucere:

Nobis sunt sane tristia, leta tibi.

Te nobis lacrymo, diuine Bucere, reuulsam:

Gratulor annexum te tamen esse Deo.

Funus idem vnius letum est & triste Buceri:

Ipsa tamen maius gaudia pondus habent.

Non tibi, sed nobis moreris, Martine: beatus,

Qui moritur mundo, viuat ut ille Deo.

GVILIELMI DALL.

Et vitâ felix Bucere, & morte fuisti:

Et cælum, geminâ sorte beatus, habes.

Quid viuis poterâs optare beatius vnquam,

Quàm viuâ summum voce docere Deum?

Quid moriens, quàm (quod viuis sæpè antè petisti)

Vita quod hæc docuit, morte docere tuâ?

Scilicet hæc superas isti fortitus adoras:

Vt meritò ex omni parte beatus eas.

Sic ô sic iusti misero rapiuntur ab orbe:

Ne videat mæstos turba beata dies.

THOMAE IEFRAET.

In sanctos seuit mundus, fera bella minatur:

Nouit cum Christo vincere vera fides.

Bella gerit mundus tecum, diuine Bucere:

Tu semper fidei numine tutus eras.

Nobilis ô fidei doctor, Christiq; minister:

Tu procul à mundo nunc super astra manes.

P. CANDIDI.

Ornavit, docuit, conformavitq; Bucerus
Templa, scholas, vrbes eloquio, arte, fide.

IOAN. LAVTERBACHII,

Ecclesiastes orbis est ludibrium.

Doctrinâ rerum Bucerus cultus & arte:

In fide liber Sortis in orbe iocus:

Iactatus terrâ, pelagi iactatus & vndis,

Ob Christum forti pectore damna tulit.

Sortis contemnens ludibria, damnaq; rerum,

Doctrina sparsit semina pura Dei.

Non operum docuit meritis aeterna mereri:

In Christo solâ iustificante fide.

E patriâ cedens, à Rege vocatus ad Anglos

Externâ vixit, nec diuturnus, humo.

Hi sine mente fidem reuocantes, condita quamuis

Ingrati nudant corpora, dantq; rogo.

Pòst Regina tamen cum magno prorsus honore

Restituens cineres ponere curat humo.

Somniet in mundo ne verbi Doctor honores:

Sortis enim verbi est Doctor in orbe iocus.

ANONYMI.

Ludibrium sortis, variè iactatus ARETI,

Semina doctrinae pandis vbiq; tuae.

K

Præceptum fato tumulauerat Anglia corpus:
Quod cadit in tristes atra fauilla rogos.
Regia sed cineres virgo miserata repostos
Vrna supremo iussit honore dari.

N. REVSNERI.

Multum equidem Bucere tibi Germania debet:
Anglia sed debet plus tamen ipsa tibi.
Nam pietas & religio te sancta docente
Crescit, habetq; decus clarificata suum.
Scit Cantabrigia urbs, scit & Argentina: probasti
Cui doctor fidei pectora plena pia.
Te quamuis inuita fugat Germania: quamuis
Anglia post mortem te (scelus) ipsa cremat.
Quem vinum colit, & digno veneratur honore:
Quam facti tandem penitet vsq; sui.
Maior ab exequijs tua nunc quoque gloria surgit:
Quis sis, & quantus, pagina multa docet.
Februa ter septena cremat, necat ultima: caelo
Qua tibi vita datur, vitæ beatæ datur.

Eteostichon Iosephia Pina.

Currit ut obliquo per Pisces tramite Phœbus:
Bucerus felix regna superna capit.

PAVLVS FAGIVS

Theologus.

*Quarere, quis fuerim, noli: mens vna, fidesq̄,
Bucero mecum, vitaḡ, morsq̄, fuit.*

M. D. L. K ij

PAVLVS FAGIVS PALATINVS,
Tabernis Rhenanis natus anno
M. D. IV.

Primis studiorū fundamentis Heidelbergæ positis.
Quum sanctæ linguæ
studio arderet incredibili,
Sub Capitone doctore (cui postea successit) Argenti-
næ ad miraculum vsque peritiss, eius euas-
dens, ipsis Iudæis testibus:
Istæ primùm Moderator scholæ, dein Pastor
factus Ecclesiæ:

Petro Busero, Senatore eius urbis primario, Patro-
no vsus incōparabili, sancta in lingua exornanda,
vnā cum Elia Leuita Iudæo Veneto doctiss,
Argentinam demum euocatus, & in ea (Constan-
tia vrbe prius tamen reformata etiam
per biennium)

Tùm Pastoris, tùm Doctoris egregiè munus su-
stinens, anno M. D. XLIV:

Tandem periculosiss, Germaniæ tempestate, Cæ-
sare victore, in Angliam abreptus cum Bu-
cero collega, & Synaspiste:

Cantabria vix salutata (heu) mortuus anno M.D.
L. Prid. Id. Nou. annum vitæ agens XLV:

Eandem quinto post anno cum Bucero martyrij
palam, Marianis temporibus exhumatus
ac crematus, tulit:

Simul postea cum eodem, sub Elisabetha regina,
ipsius memoria in integrum restuta,

Anno M. D. LX.

IN PAVLVM FAGIVM

Theologum.

EPIGRAMMATA.

GVILIELMI DAIL.

Bucero primas dedimus: tibi Paule secundas
En damus, Hebræe gloria prima scholæ.
Hoc vno inferior Bucero Paule fuisti,
Quod prior extremum cernis adesse diem.
Verum illo maior Bucero Paule fuisti,
Quod prior eterno es iussus adesse Deo.
In reliquo similem duxistis tempore vitam:
Ambo salutiferi bucina fida Dei.
Ambo stelliferi sparsistis semina regni:
Semina proventu non caritura suo.
Vnde vtrungꝫ Deus magno dignatus honore,
Vtrumqꝫ ad superi transfulit astra poli.
Et ne vestra queant communia fata putari,
Qualia sunt, que nos, vulgus inane, ferunt:
Mors postquam e vita, solita vos lege tulisset,
Restituit sacris ossa cremanda focus.
Non ut confesti tantum, sed ut vltima passi,
Scandatis celsi sidera summa poli.
Felicès animo, superas licet ijsstis ad oras,
A nobis vestrum nomen abire nequit.
Eximia semper viuetis laude perennes:
Quam canet Aonijs nostra Thaleia modis.

M. D. I. X. K ij

IOSEPHI A PINV.

Eteostichon.

Sole orto volucrum Regina lenatur in ortu:

Fagius ut sensit tela cruenta necis.

GUILIELMI VVICHANI

Dulcibus ut Christi Fagius requiescat in ulnis,

Sustulit è terris in sua tecta Deus.

Papa, quòd ut sanctus superas migravit ad oras,

In terris tumulto non dedit esse locum.

Flammea sed primã sequitur mors altera mortè:

Quodq; erat in terris, id datur omne rogis.

Morte sed ex geminã duplex en vita resurgit:

Altera dat terris, altera adesse Deo.

Mens agit in summis, licet ustus corpore, caelis:

Viure nobiscum viuuda fama facit.

Esse quid hoc dicam? cerre est mirabile dictus:

Interimunt vnum, non duo fata, virum.

Aspera nonnullis vitam mors abstulit una:

Nil Fagio mortis spicula bina vident.

Sic sanctis Dominus medijs dat viuere flammis:

Sic sancta iustus viuere ad usq; fidei.

HVGONIS BLYTHI

Fidus adiutor Fagius Buceri,

Sanctus Antistes fidei, remotis

Partibus terra pietate notus,

Atque superstes.

Hunc quod immites rapuere Parca,
Lugeat pontus, lacrymetq; tellus:
Atq; tu semper tumidos profunde
Anglia planctus.

Ingratitudo benemeritorum præmium.

IOAN. LAVTERBACHII.

Ingratitudo commodantium comes.

Vt genus humanum pauit glans sagina quondam:

Quam prius è varijs mensa grauata cibis:

Fagius interpres sacrorum candidus, orbis:

Conditor Hebræo cui dedit ore loqui:

Pro meritis operum peragrans Sionia Tempe,

Sic auditori sacra fruenda dedit.

Haud opera parcens, plantauit sacra docendo:

Haud erit, linguam fouit Apella tuam.

At qua pro tanto cumulauit dona labore,

Dum sibi non studuit, sed Pietatis opi?

Ni miserans hominis sorrem Bustere fuisses,

Et coniux, rerum nil tenuisset inops.

Mille reliquistis solidos, pluresq; benigni:

Fudit in Hebræos, quos dedit ere, libros.

Quod non inceptos absoluit cura labores,

Hunc rapuit nondum terra Britanna senem.

Quamq; tuis fuerit studijs ingrata, sepulcro

Nudata in cineres ossa redacta manent.

Sunt ingrata pÿ mundo bona præstita: rectè

Tristia pro factis præmia sanctus habet. K iij

IOACHIMVS VADIANVS MEDI.
cus, & Poëta.

*Phœbi cultor eram, medicæ studiosus & artis,
Ac melicæ: Galli Consul in vrbe bonus.*

M. D. LI.

IOACHIMVS VADIANVS SAN-
galli oppido Helueticorum natus:

Poëta excellens, Mathematicus, ac præsertim
Geographus exactissimus:

Quod ipsius in Pomponium Melam com-
mentarij, & trium orbis partium Epi-
tome demonstrant:

Medicinæ denique Doctor insignis, publicè
in eâ Viennæ Austriæ adeptus
laureolam:

Adde etiam eâ tum prudentiâ, tum integritate
vitæ præditus, ut ei patria summum
Magistratum ultrò detulerit:

Quin & Theologus sui seculi eximius,
Libris contra Enthusiastas sui temporis
editis compluribus:

Opere præterea de Sacramentis fidei Chris-
tiana scripto passim cognitus:

Lumen adeò disciplinarum omnium
clarissimum:

Suarum virtutum gloria fruens, iam senex,
placidissimâ felicissimâque morte, bea-
tam sui memoriam relinquens,

Euius excessit, anno Salutis M, D. LI.

K v

IN IOACHIMVM VADIANVM ME-
dicum & Geographum.

EPIGRAMMATA.

IOANNIS CHESSELLI.

Quò tendis, Peregrine? vel quid erras
Longâ ambage diu, morasq; perdis?
Quæ terræ loca, fluminum meatus,
Quæ vrbes, qui maris accola potentis:
Quà dites Asia patent recessus,
Aut quâ Marmarici fremunt leones:
Aut cui vecta dedit puella nomen:
Terram frugiferam & viris potentem,
Quam passim memorant sacri & profani,
Si vidisse breui inuat libello:
Sta, pausa, requiesce lassus: ecce
Hic stant Mercurij duces columna
Infesso pede, nec labore multo,
Per terras, pelagusq; fluctuosum,
Te mirâ Vadianus arte ducet.

GEORG. FABRICII.

Tu ciues Vadiane tuos, vrbesq; gubernas
Non tales vates expulit urbe Plato.

GASP. BRVSCII.

Musarum Ioachime bonus, Phœbiqꝫ sacerdos,
Atqꝫ pœtarum rex Vadiane clues.

Vrbis honorata Consultu scepra, simulqꝫ
Totius Heluetiæ iura superba regis:

A Philyræ quæ sunt, ad Iura culmina montis,
Diuitis & Rheni flumen ad vsque, lacu.
Vix via Christus.

IOAN. LAVTERBACHII.

Errare nescit ambulans Christo duce.

Natus honorata Vadianus stirpe, priori
Tempore quam dignus nobilitat at honos:

Splendidior fieret Musis ut cultus & arte,
Adderet & magno maius honore decus:

Tractavit medicas celebris feliciter artes:
Ingenij varias doctæ reliquit opes:

Explicuitqꝫ Melam, terra descripsit & orbem:
Lux ut Apostolicis esset aperta libris.

Hinc satur annorum, senij pertasus & cui,
Ascendit Christo saluus in astra duce.

Credulus astra petes Christo duce & auspice Chri-
Haud errans rectis finibus, astra petit. (sto,

GASPAR HEDIO ECCLES.
Argent. Pastor.

*Si vocem fortasse meam Argentina requiris:
Sit viua vocis vox tibi muta loco.*

M. D. LII.

GASPAR HEDIO GERMANVS
Erlingæ honestâ natus familiâ:

Friburgi primò, dein Basileæ opt. art. studijs
eruditus:

Illic Magistri Philosophiæ, hîc Doctoris Theo-
logiæ nomen adeptus:

Ac deinceps, vix dum renatâ in Germania Euan-
gelij luce, Moguntinus Ecclesiastes
constitutus, anno M. D. XX.

Pòst veritatis luce illustratus diuinitus,
M. Zellio, & M. Bucero tunc primùm Argenti-
næ ve rû instaurantibus Christianismum,
adiutor & collega datus, anno
M. D. XXIX:

Summi Concionator Templi, per totos annos
XXII, fidelis pariter ac diligens:

Summus præterea Philistor & Polyhïstor
fide digniss.

Obijt in Christo feliciter, magno sui desiderio
cunctis relicto, XVII. Octobr. M. D. LIII.

IN GASPARVM HEDIONEM
Theologum.

EPIGRAMMATA.
MARTINI CRVSI.

Ἡδίων τὸ φάος λίπερ ἡδύνης ἀγορητής,
αἰ αἰ πάρτα θανάω ἡδύς ἀωρί γέρον.
κυρξίας χριστὸς ἀην πιστὸς ἡδέα μύθων,
καὶ πιστευσάμενος σὼφροσι τὸνδε βίω.
ἐν τίνι παιδείᾳ τοίνυν αὐτὸς ἐθεύται,
τίς δ' ἐρμηνένσα βιβλία τόσσα πάλιν;
πρὸς τίν' ἀγωγὸν ἐτι σφινέοι βλέψασι κενυτες,
ἱέμενοι μαθέειμ. οἷτ φίλον ἔρμος ἄγε.
ὦ κηκότης ἀμὲν, μήτερ θυμαλγέος ἄτης.
σοὶ πολέωμ, τοίωμ φῶτα κάλυψε θεός.
ἀλλ' ὀλίγοι βραδέωμ ἀνθρώπων ἀντὸ νοχοσι,
καὶ πλείστοις τὸ δονεὶ δρᾶν φύσις, ἢε τύφῃ.
Ἡδίων σὺ δὲ χεῖρε, κηκῶμ προπεφυμέν' ἀεθλωμ,
ἐννοῖνῃ βελῆ ἀθανάτοιο θεῶ.
ἡλόμενος δὲ μέως μαλακῆς ἐνὶ κέουθεσιν αἴως,
πᾶσι σὺν ἐπλευτοῖς ὑπνομῆταις γλυκύν.
μέσφαιε δ' ἀνσῆσας νεννοσσοῦς ἰκνῶσι κησθε,
εἰς ἔδος ἀλήτης ἡδὺ βλοιο τιθῆ.

MENICOLAI REVSNERI.

*Seu vis historicus: fidei seu doctor haberi
Magne Hedio, rectè nomen utrumq; geris.
Te fidei sancta vocat Argentina fidelem
Mysten, & vocem laudat amatq; tuam.
Te legit historicum Germania tota fidelem:
Quum legit, historiam laudat amatq; tuam.
Mortuus ut sis ergo, superstes viuis in orbe
In doctis, heres ætheris ipse, libris.*

GEORGII FABRICII.

*Tu quoque committis Germanis Hedio chartis
Quod sit, quodq; actum condito ab orbe fuit.*

PANTAL. CANDIDI.

*Argentina tuis Hedio pia dogmata templis,
Sincera docuit religione Dei:
Quumq; tibi pietas sit priscag; gloria cœli:
Non poteris tanti non meminisse viri.*

ÆGIDII PERIANDRI.

*Historias arcto conanti ducere filo,
Ipse dedit proprias Phœbus habere manus.*

*Iosephi à Pinu Eteostichon:
Extulit ora sequens Octobris Lucifer Idus:
Hedio vbi Parca lege solutus obit.*

IOANNES COCHLAEVS
Theologus Pontificius.

*Patria Noris erat. sed mens diuersa fides q̄;
Pontificum calamo tutor, & ore fidem.*

M. D. LII.

IOANNES COCHLAEVS NORI-
bergâ ciuitate liberâ Imperiali
natus:

Multijugâ instructus eruditione, & sacris
totus deditus literis:

Pontificiæ religionis ab extremâ pueritiâ secta-
tor perseverantissimus:

Moguntiz primò, post Vratislauriz Cano-
nicus factus:

Magni illius Lutheri & Melanthonis, adeoque
Orthodoxæ fidei Euangelicæ hostis
in omni vitâ acerrimus:

Summo & inexpugnabili cum his dimicans odio
in comitijs Imperij, & colloquijs,

VVormaciæ, Augustæ, Ratisponæ, vsque ad ignem;

Multis præterea & varijs, pro Canonica scriptu-
ræ, & Catholicæ (si Dis placet) Ecclesiæ au-
thoritate, libris in publicum propositis:

Obijt Vratislauriz, anno M. D. LII.

Si tua tanta fides, audacia quanta fuisset:

Si pietas, & si religionis amor:

Par reliquis Cochlae fores, aut maior honore:

Ledere quos scriptis summa cupido fuit.

Te tamen annumerat tantis quoq; Musa merentē

Luminibus: virtus quod vel in hoste placet.

Lilia sic inter crescens vrtica, rosasq;

Germinat, & fruitur floris honore boni.

L

SEBASTIANVS MVNSTERVS
Cosmographus.

*Sat lingua fuerat fontes mihi tradere sancta:
Scribere sed mundi me iuuat historiam.*

M. D. LII.

SEBASTIANVS MVNSTERVS INGEL-
hemij natus, anno M. CCCC. XXCIX.

Matheseos Geographiæque, & in primis He-
brææ linguæ in Academiâ Heidel-
berg studiosiss.

Professus ob id aliquandiu Franciscanorum
ordinein Tubingæ:

Quò studijs huiuscemodi sibi vacare liceret
impensius:

Præceptore vsus Ioan. Stöffero Mathema-
tico excellentiss.

Demum sanctæ Linguæ Professor Basileæ
constitutus:

Plurimis tum in sacras literas, tum in varias
Matheseos partes, scriptis in pu-
blicum editis:

Ac præsertim laboriosiss. illo Cosmographiæ
opere, quo duce peregrinari terrarum orbem,
domi etiam manendo, licet, egre-
giè nobilitatus:

Germanus Esdras, Straboque: immortalis
dignus memoriâ:

Quam ipse tot regionum, ciuitatum, familia-
rum, virorum denique nominibus pro
virili conciliauit:

Peste correptus, solennem Ascens. Do-
min. Memor.

Anno Sal. M. D. LII. Aet. LXIII.
morte piâ illustrauit.

IN SEBASTIANVM MVNSTERVM
Cosmographum.

EPIGRAMMATA.

Notabilia grata.

IOAN. LAVTERBACHII.

Gratum quod eruditionem
comparat.

*Ostendit faciem SEBASTIANI
MVNSTERI senis hæc tabella: doctus
Qui sex Cosmographos libros Mineruâ
Conscripsit facili: quibus notatu
Quæ sunt digna, refert, in orbe toto:
Siue hæc vecta suo tenet iuuenco:
Siue hæc dant Asia potentis ora:
Siue hæc Africa fertilis dat agris.
In primis docet euidenter omne
Quod Germania continet notatu
Dignum: continet eruditione
Quod Germania grandiore dignum.
Gratum est, quicquid & eruditione
Dignum, vnaq; notatione dignum est.*

Iosephi à Pinu Eteostichon.

*Quintilis fuerant lucæ ut quinque peractæ:
Munstere è viuis te cita Parca rapit.*

CL: PTOLOMAEVUS ALEXAN
drinus Mathematicus.

Per me doctrina totum diuina Matheſis
Corpus habet: cuius gloriſior eſſe parens.

L. M. D. L. ij

PETRVS APIANVS
Mathematicus.

Gaudeat arifonus Ptolomai nomine Nilus;
Certè Germanis sum Ptolomæus ego.
M. D. LII.

PETRVS APIANVS BENEVICIVS

Leisnicæ natus in Misnia:

Astronomus & Cosmographus sui seculi inter
primos summus:

Mathematicarum disciplinarum in Academia
Ingolstad. professor atque illustrator
maximus:

Carolo V. Cæs. Aug. ob id acceptus ha-
bitus mirificè:

A quo, ob fidem magisterij præstitam, & Eque-
stris dignitatis ornatus titulo, & hono-
ribus auctus est amplissimis:

Astronomicis instrumentis inueniendis
admodum insignis:

Opere egregio illo Cosmographico, vnà cum
alijs quibusdam eiusdem generis mo-
nimentis, post se relicto:

Pro se etiam filio hærede suæ disciplinæ
Philippo in terris substituto:

Mortalibus solutus exuuijs in cælum redijt,
animo immortalis, Anno M. D. LII,

Aprilis die XXI.

L iiii

IN PETRVM APIANVM MA-
thematicum.

EPIGRAMMATA.

ANONYMI,

*Mellis liquentis sedula
Matres mihi dedere Apes
Cognomen orbi non nouum.
Graphicè ipse terræ pendulum
Suis globum scripsi artibus,
Incognitiq; orbis sinus.*

Astronomia liberalis.

IOAN. LAVTERBA. CHIL.

Cultoribus dant nomen astra sedulis.

*Dulce tibi nomen quod apes, Apiane, dederunt,
Petraq; nec pluuijs, nec superanda Notis.
Non miru, constans postquam scrutatus es astra:
Astra polis motu quæ patuere suo.
A te dum terræ globus est descriptus, & omne
Quod vetus amplexu, quod nouus orbis habet.
Tu merito rarâ mellitus in arte fuisi
Magnis Cesaribus, Principibusq; viris.
Donec erit terræ globus, astraq; cognita motu:
Semper in orbe tuum viuet vbique decus.
De terris meriti benè, de splendentibus astris,
Aeternant partum terraq; & astra decus.*

E I V S D E M.

Hoc Apianus habet, quod erat mortale, sepulcro:
Immortale Deo tempora pacis agit.
Sic capit ante pio qui misit in astra labore:
Sub pedibus felix nunc videt astra suis.
Astra videt felix, quisquis demisit in astra
Et caput, & studuit querere mente Deum.

ADAMI SIBERI.

Hos Apianus habet tumulos: da pingua thura,
Sparge rosas, manes ac venerare pios.
Edidit hunc, nequijt quã viuere Misena: semper
Præstantes agitant fata sinistra viros.
Excepit tellus, & fouit Norica: clara
Et fama docto nomina ferre dedit.
Iura poli, cœliq; vias, & sidera nouit:
Trinacrio, celebri non minor arte, sene.
Fata resignauit, clades instare futuras
Pandit, & heu meruit vocis habere fidem.
Nunc cœlo positus, quæ mente solebat adire,
Omnia sub pedibus lucida signa videt.
Tu passus luge Germania mœsta capillis:
Arte tibi hac similem non feret ulla dies.

AEGIDII PERIANDRI.

Quod te fert cœlum, fortis prius ipse tulisti:
Te quoque supposito sidera fulsit Atlas.
Quæ tulit ingenio forti, mens astra tenetur
Sideribus: tumulus corpus inane tener.

GEORGIVS PRINCEPS ANHALTINVS,
Afcaniae Comes, Praepofitus Mersburgenfis & Mifnenfis.

*Afcania Princeps, pietatis idoneus auctor,
Illustris praeo glorior esse Dei.*

M. D. LIII.

GEORGIUS, DEI GRATIA, ILLVSTRIS-

simis Germaniæ principibus, familia anti-
quissima nobilitatis prognatus;

Patre Ernesto, Principe Anhaltino, Comite
Ascaniæ, Bernburgi & Seruestæ Domi-
no, anno M. D. VII.

Princeps omnibus animi & corporis dotibus
egregiè ornatus:

Primis studiorum rudimentis Vitebergæ
positis feliciter:

Quum rariss. à multis seculis exemplo, sacros.
Theologiæ totum sese addixisset:

Magdeburgensis ac Misnensis Electus Ec-
clesiæ Præpositus:

Optimi & Principis, & Pastoris, perfunctus
munere:

Magnâ laude, & auctoritate propemodum
diuinâ:

Quò felices illius subditi haberent, quem & in
terris dominum agnoscerent, & ut ducem
in cœlum præeuntem sequerentur?

Singulari omnium virtutum sanctiss. exemplo,
sui ordinis hominibus in medium
proposito:

Quin & publicis ingenij præstantis, & sanctæ
operæ monumentis apud posteros
relictis quàm plurimis:

Obijt felicissimâ morte, annum agens vitæ dun-
daxat XLVI. XV. KL. Nouemb.

Anno M. D. LIII.

IN ILLVSTREM DEI PRAECONEM

Georgium Principem Anhalti-
num, & Ascanium.

EPIGRAMMATA.

PHILIPPI MELANTHONIS.

*Ascania stirpis virtus est clara triumphis,
Ordine quos numerant secula longa patrum.
Caesar in Adriaco quum gessit littore bellum,
Et fregit Venetas Maximilianus opes:
Dux erat Ascaniâ natus de stirpe Rodolphus:
Fexit & in Veneto multa trophaea Solo.
Nunc ad maiorum decora, hac laus magna Georgi
Accedit verè principe digna viro:
Quod sic doctrinam reliquis virtutibus addis:
Vt verum celebres pectore & ore Deum:
Et Christi illustres ingentia munera scriptis:
Iustificâ supplex quæ capis ipse fide:
Exemploq; Esdræ populum dum Iure gubernas:
Doctrina spargis semina pura simul.
Summe Deus, Solus qui das felicia regna,
Ascanios fratres, te precor, ipse regas.*

IOANNIS LAVTERBACHII.

*Clarus Anhaltinâ de stirpe Georgius heros,
Cui nulla è Ducibus secla rulere parem:
Hebræo doctus, doctus sermone Pelasgo,
Ausonioq; fuit totius orbis amor.*

Non modo purgat à iam religione, salubre
Agnouit sectans mente salutis iter:
Defendit scriptis quoque coram Cesare magno:
Nec veram metuit voce docere fidem.
Quàm sanctus fuerit virtutum cultor, honore
Cum magno florens moribus aula docet.
Ingenuo gratus nullis non vixit amore,
Plebeis passim, principibusq; viris.
Iustitia leges, obseruantissimus equi
Et pacis coluit quàm studiosus opes?
Hinc tantam meruit victuro nomine famam:
Quam maculis poterit nulla notare dies.
Effigiem spectata pictoris, lucet in ore
Religio, virtus, gratia, fama, Themis.

PHILIPPI MELANTHONIS.

Principis Ascaniâ nati de stirpe Georgi,
Quem cernis, tumulus proximus ossa legit.
Huic fuit Ernestus genitor, qui pacis amore
Promeruit Patria totius esse Pater.
Matris erat casta Monsterbergensis origo:
Sincerâ coluit quæ pietate Deum.
Ascania gentis virtus est clara triumphis:
Ordine quos numerant secula longa patrum.
Sed fuit huic fontes doctrinæ discere cura,
Quam nobis Gnatius tradidit ipse Dei.

Hoc ad maiorum decus addidit inelyta facta:
Præbuit & patriæ commoda magna sua.
Esdras ceu quondam populo ius dixit, & idem
Interpres Solymâ legis in urbe fuit.
Principis hic munus simul & pastoris obiuit:
Ipsius & mentem rexit, & ora Deus:
Iustificaq; fide capiens tua munera Christe:
Soliis est cuius parta cruore salus:
Verâ luce Deum agnouit, precibusq; vocauit:
Numinibus fictis mens inimica fuit:
Nec virtutum umbras habuit, sed pectora rexit
Ipsa Dei viuens adsimulata ΛΟΓΟΣ.
Vrbibus in multis, flauus quas alluit Albis,
Et quas cœrulei præterit vnda Sala:
Agmina collegit Christum celebrantia: spargens
Pura Euangelij semina voce suâ.
Fidus & ætati venienti testis ut esset
De Christo, patriæ publica scripta dedit.
Heic frater lacrymans Ioachimus condidit ossa:
Viuit in aspectu mens, fruiturq; Dei.
O Deus, Ascaniam stirpem rege, numine serua:
Nulla venit nobis te nisi dante salus.
GEORG. FABRICII.
Ascanio Princeps de stemmate nate Georgi:
Inter fidereos gloria rara patres.
Tu Christum scriptisq; doces, tu voce fateris:
Tu celebras docto per sacra templa sono.

Extant & meriti monumenta salubria tanti:
Orarum sacri Principis ingenium!
Assyrium, tumbam circum, tibi spiret amomum:
Crescat & in tepido costus Eoa solo.

ADAMI SIBERI.

Hic tegit immiti consumpti morte Georgi,
Gentis Anhaltinae Principis, ossa lapis:
Esset imaginibus qui quamuis magnus auorum
(Nempe Alberte tuum non latet Vrse genus)
Dotibus ingenij summi praestantibus auctus:
Virtutum maior nobilitate fuit.
Non illi lingua, non culti pectoris artes.
Defuit aut docto Principe dignus honos.
Dum clarus titulo, dum sacrâ sede locatus,
Prepositi geminum nomine munus habet.
Misena quâq; sita est, quâ Saxo fortis in armis,
Et de Virginibus nomina dicta tenet.
At Cybelesq; choros, Corybantiq; æra perosus:
O quantum est vni velle placere Deo!
Sancta salutiferi magno renouata Luthero
(Dire quid hoc frontem nomine Papa trahis)
Sancta salutiferi complexus dogmata verbi,
Orator Christi pauperis esse tulit.
In manibus facunda viri sunt scripta disertis:
Illum quæ nullâ parte latere sinent.
Spiritus æthereas liber remeauit ad arces:
Cumq; pjs læta tempora pacis agit.

Ceu lecto gelidum requiescit corpus in urnâ,
Optatus venias dum bone Christe tuis.

N. REVSNERI.

Quò virtus maior Pietas est sancta, Georgi,
Ascania, Princeps Maxime, gentis amor:
Maior eò tuus exstat honos: tua gloria celo
Peruolat, æternos non moritura dies.

Tu patria princeps, populi tu pastor utrunque
Sanctus eras: vitâ castus, amore pius:

Qualis erat Solymâ quondâ Esdras doctor in vrbe:
Iuridicus populi nec minùs ipse sui.

Luca clara dies fato, fit denique fato

Clara tuo: cuius fama perennis erit.

IOAN. LAVTERBACHII.

Non tegitur splendens obscurâ nocte lucerna:
Sed candelabris ornat aperta lares.

Relligione piâ Princeps ornatus & arte,

Iustitiam prudens qui ratione fouet:

Est ornamentum Christi memorabile cætus:

Vnde pius quiuis gaudia letus habet:

Non sibi, non proprio, ast homini virtutibus omni
Consulit, & lucem spargit vbique suam.

Quum talis Princeps sis illustrissime, lucem

Qui radians toto spargis in orbe tuam:

Nomen & hoc partum, venturo & viuet in orbe:

Aeterno iusti nomen honore manet.

IOANNES AEPINVS
Theologus.

*Sacrorum antistes Hammonis in vrbe fidelis
Illustro summi dogmata vera Dei.*

M. D. LIII.

M

IOANNES AEPINVS HAMBVR-
gæ natus ciuitate Saxoniz liberâ:

Præter multiplicem linguarum & artium hu-
manitatis eruditionem,

Literis diuinis eruditissimus:

Primus ex Euangelicis Vitebergæ, vnâ cum G.

Crucigero & Io. Bugephagio, Sacros.

Theol. Doctor salutatus, an-

no M. D. XXX.

Supremus Eccles Hamburgensis Pastor

& Antistes postea ordinatus;

Cui præfuit annos XX. circiter, summa

cum fide & diligentia:

Saxonicar. Eccles. Fidem ac Religionem sa-

crofanctam & intaminatam con-

seruans perpetuo:

DIVINO NUMINE:

Contra Edictum Cæsareum, Augustæ

de re Ecclesiastica.

INTERIM,

Donec Synodus decerneret Oecumenica, in-

formandâ, promulgatum, anno

M. D. XLIX:

Plurimis de religione scriptis libris optimè

de Repub. Christianâ meritis:

Obijt Hamburgi M. D. LIII. Aet. LIIV.

III. Idus Maij.

IN IOANNEM AEPINVM.
PHILIPPI MELANTHONIS.

Hæc est Aepini Doctoris imago Ioannis:
Qui docuit castè dogmata pura Dei:
Saxonicoq; pios cætus in littore rexit:
Fulsit & exemplis integra vita bonis.
Vrbis ubi Hamburgæ stant ardua mœnia clara,
Massilia veteris qua decus omne tenet:
Et superat meliore bono, quod præbet honestum,
Et fidum hospitium, maxime Christe, tibi.
Inde etiam Aepinus vigilans & pectore firmo,
Errorum fucos depulit, atq; dolos.
Ergo Deo grates tanto pro munere dico:
Vtq; regat semper pectora nostra, peto:
Et faciat, semper nos vnum ut simus in ipso:
Aeterni Gnatus quod petit ipse Patris.
N. REVSNERI.
Libera vox, & mens cõstans tibi semper, & ardens
Pectus serat verâ cognitione Dei,
Sanctæ Aepine Dei præco: sacra pagina monstrat
Plurima, doctrina testis vbiq; tuæ.
Non fraus Pontificum potuit, vel Caesaris ira,
Aut os, aut pectus grande mouere loco.
Saluificam tibi cura fidem manet vna tueri
Christi, qui nostræ Turæ salutis habet.
Quæ cathedram viuo, morienti Patria tumbam
Dat quoque: mens cælo libera viuuit adhuc. M ij

IVSTVS IONAS
S. Theol, D.

*Mystes Iuris eram: sacrorum denique mysten,
Iuris diuini sancta magistra, facit.
M. D. LV.*

IVSTVS IONAS NORTHVSA VETERI
Cherulcorum ciuitate imperiali natus
anno M. CCCC. XCIII.

Post prima liberalium artium percepta studia:
Ex iuris humani consulto, sac. Theologiae,
quæ iuris diuini magistra est, Doctor
factus clariss.

Vir summi ingenij, & industriæ magnæ:
Professor Liter. Diuinarum, ac dein Præposi-
tus templi Vitebergæ constitutus:
Magni illius Principis EL. Ioan. Friderici filio-
rum, in acerrimis illis tempestatib.
comes constantiss.

Restituendæ in Saxonia Ecclesiæ fidus M.
Lutheri administer & *παρὰ δόξιν*

Omnium rerum in causâ religionis per Ger-
maniam gestarum adiutor ipse, & conscius:
Demum Antistes Ecclesiæ constitutus in Salinis
Saxonis, & totius illius diæceseos in-
spector, ac reformator;

In cuius etiam veluti sinu M. Lutherus animam
Deo commendauit suam:

Tandem Eislefeldæ in Francia sancti persun-
ctus Pastoris in unere,

Summâ cum pietate vitæque innocentia:
Obijt sanctâ morte Anno Salutis M.D. LV.
Aet. LXIII. IX. Octobris.

Iosephi à Pinu Eteostichon.

*Iustus vbi occubuit percussus funere Ionas,
Frons cum Sole Nepæ Tethyos intrat aquas.*

IN IVSTVM IONAM

Theologum.

EPIGRAMMATA.

EOBANI HESSI.

Lingua nobilis, ore fulminator,
Cui mentem genius dedit beatam,
Dignum caelo animum parente: Turis
Humani simul & sacri peritus,
Et vates bonus, & Sophus disertus:
Hic est nomine IVSTVS ipse IONAS.

IOAN. STIGELII.

Quae tibi sit docta IONA facundia linguae,
Iam pridem notum Rhenus & Ister habent.
Largior à summo ceu defluit aethere nimbis:
Sic fluit eloquij copia larga tui,
Nam tua seu teneat suspensam concio plebem:
Vix puto sic aliquem Nestora posse loqui.
Seu reddas Latio sanctos sermone Prophetas,
Pendet & à verbo docta caterua tuo,
Seu tua victuris mandes pia dogmata chartis:
Eloquij currunt flumina magna tui.
Qualia lactifluo depromit Liuius ore:
Conditor historiae Roma vetusta tuae.
Conseris at quoties cum magno verba Philippo,
Crediderim Crassum cum Cicerone loqui.

Quod si fert animus facundo ludere versu,
Carmine par magnis vatibus esse potes:
Siue iuuat tacitas natura inquirere causas:
Hic etiam ingenij vena diserta tui est.
Que sit & ingenue prorsus non improba mentis,
Atque omni grauitas asperitate carens:
Quis sit amor, que sit pietas, quis candor in omnes
Vix elegis videor dicere posse meis.
Officia officijs, & amore lucraris amorem:
Vtq; hominum celebret te genus omne, facis.
Viue diu felix, multosq; superstes in annos,
Perpetuo vatum carmine digne cani.

IN EIVSDEM TVMVLVM.
IOAN. STIGELII.

Tu quoque magnanimi comes explore Lutheri,
Iustificam IONA docte docere fidem:
Quam bene deponens onerosae tedia vitae,
Nunc alio melius viuis in orbe senex.
Sicut adhaerentem latus ad sociale docentis
A sancto nunquam vate retraxit amor:
Sic monstrata sequens noti vestigia Christi,
Sparsisti vnanimi dogmata vera sono,
Pugnantem calamo, facundoq; ore tonantem
Te coluit veris turba dicata bonis:
Quum lacrymis iret lugens viridantibus Albis:
Fleret & adflictum Sennonis ora decus:

M iij

Te populosa piè complexa est Halà docentem,
Atque aliò fato nollet abisse suo.
Excepit letis venientem Francia votis:
Doctrinà nondum est qua saturata tuâ.
Tu quoque fodisti fontes in valle doloris:
Adfluit vnde animis tristibus orta salus.
Ergo coronatus cœlestia præmia doctor,
Ante Deum, Christi munere, iustus habes,
Inter & heroas qui sicut sidera fulgent,
Perpetuus cœli gaudia cuius agis.
Sic age, viuue, vale vitâ meliore superstes:
Sola est in Christo viuere vita p̄ys.

E I V S D E M.

Nomen erat Iusto: cognomen nobile Ione:
Cura Euangelium grata docere mihi.
Vrbs Hieræ primùm Musas me fouit amantem:
Mox clarum eloquij viribus Albis amat.
Addictum celebri dum me videt ille Lutheror:
Ingenio merui nomen habere meo.
Hinc iusta ad celebres egit me causa Salinas:
Doctorem excepit Francia lata senem.
Et docui, & vixi, monuit velut ante Lutherus:
Pectore saluificam fassus & ore fidem.
Grata meos lægit cineres Esueldia: mortem
Ante homines obj: viuus sed ante Deum.

GEORGH FABRICII.

Non hac est Iusti Iona sub rupe sepulcrum:
Verum est credentis molle cubile viri.
Ille pius Christum docuit: clausumq; salutis
Monstravit, simul hoc ipse secutus iter.
In Christo cubat hic: in Christo vita resurget:
Et promissa polo gaudia certa feret.

ADAMI SIBERI.

Sepulcri venerare marmor huius,
Quo IONAS cubat ille IVSTVS: ingens
Musarum decus, eruditioris
Sincerus Pietatis & magister.
Hunc Northusa dedit: docentis ora
Est miratus & approbavit ipse
Lutherus: dolet ac gemit paterq;
Albis, Sala paterq;: flent ademptum
Omnes iudicij elegantioris,
Et boniq; viri, piq;: caelo
Ille, colloquio Dei, receptus,
Et Christi fruitur beatus ore.

NICOLAI REVSNERI.

Ius, Sophia, eloquium, IONA, simul addita Musa,
Quamuis emeritum te super astra ferunt:
Te Pietas tamen ipsa magis, Regina priorum,
Sanctaq; Relligio laudat, & vsque beat:

Quam constans animi, magno praeunte Luthero,
Ritè doces: & ius non colis ipse magis.
Fidus & inuictus per summa pericla Lutheri
Fis comes, & vitæ testis, & inde necis.
Patria dat cunas Northusa, Esfelda sepulcrum:
Leucoris est fidei testis, & Hala tua.

Fide Iustitia.

IOAN. LAVTERBACHII.

Coram Deo Iustus, fide Christum colens.

Doctrinâ iustus, iustus sermone, decoro
In vitæ iustus, iustus amicitia:
Iudicio iustus, sincero iustus amore,
Consilijs iustus, iustus in officio.
Dum cunctis iustus rebus facis omnia iuste:
Rectè à iustitiâ nobile nomen habes.
Iustitiam iustus colis, in Christiâ, salute
Iustitiam monstras omnibus esse fide.
Iustitiam fidei iustus sine sine doceto:
Iustitiâ iustus regna beata coles.
Iustitiam fidei Christo quicumque salute
Aut docet, aut didicis, gaudia saluus habet.

WOLFGANGVS LAZIVS
Historicus Cæf.

*Seu Romana placet tibi, seu Germanica facta
Noscere, dulce leges me duce certus iter.*

M. D. LV.

VVOLFANGVS LAZIVS VIEN-
næ Auftriæ natus, anno M.D.XIV.

Patre Simone Medico Doctore & Poliatros
Medicus & ipse Doctor, & Philosophus
excellens:

Philistor inprimis & Polyhiflor maximus:
Rerum Romanarum & Germanicarum
fcriptor celeberrimus:

Patriæ suæ Viennæ, & totius Auftriæ
illustrator fideliff.

Totius Antiquitatis indagator solertiff.

A Ferdinando Cæs. Aug. non modo in confi-
lium, verum etiam ordinem alle-
ctus Equeftrém:

Multis præterea & amplis ab eodem hono-
rum insignibus nobilitatus:

Obijt diem suum Quinquagenarius in patriâ,
Anno Salutis M. D. LV.

IN VVOLFGANGVM LAZIVM

Cæs. Historicum.

IOANNIS LAVTERBACHII.

*Liuius historia Princeps, quo Roma triumphat,
Imperij florens fama quod orbe viget:
Quum patriã vellet moriens discedere terra,
Elysiãq; domos visere, letus ait:
Aonia, summi proles Iouis in chytã, Musa:
Et tu Pierio Pallas amata gregi:
Romanam vestro descripsi munere gentem,
Hactenus heroum fortia facta dedi.
Nunc mea cum nymphis æternum turba valet:
Nobilis æternum tu quoque Roma vale.
Scripta triumphantes contingunt castra Monar-
Desunctus vitã cum meliore labor. (chas:
Lazius, historicas postremo tempore leges
Observans, aliud texere perget opus.
Eruet Italia densis monumenta tenebris,
Quãq; velut mediã nocte sepulta iacent.
Dixit, & æterno compressit lumina somno:
Elysiãque petens culta, reliquit humum.
Nunc acres subeunt tua LAZI pectora cura:
Vt studijs surgat Roma renata tuis.
Liuius ut multos extendit nomen in annos:
Continget longos sic tua fama dies.
Omnia consumit, vel sint adamantina, tempus:
Scripta vetustatis nuncia tua manent.*

E I V S D E M.

Romanae quæris celebratos urbis honores,
Terrarum quondam quæ caput orbe fuit?
Lazius historia veterum celeberrimus auctor,
De Româ scripsit quæ dominante, vide.
Ausonia fines, celebrem gravitate Senatam,
Præclaros bello militiaq; duces:
Difficiles pugnas, legiones, arma, cohortes,
Classes, hostili signa relata grege:
Diversos ludos, varia ornamenta, sacrorum
Ritus, gentiles qui coluere deos:
Hæc super à dominâ deductos urbe colonos
Cognosce: viuas ne rudis historia.
Historia præstant vitæ præcepta regende:
Alterius discas cautus ut esse malo.
Historia præstant, rerum mens gnara priorum,
Ut serâ curam posteritatis agat.

IOANNIS ROSINI.

Illustres quæ terra duces talit Austria, summis
Heroes habiles & tulit imperijs:
Luce suâ fraudata foret, ni gratus alumnam
Excoleres, tenebris erueresq; tuam.
Iam licet exiguâ per te spectare tabellâ,
Impositas arces montibus aëryjs:
Flumina quæ properent medio miscerier Istro:
Auctior arentem quod riget Hungariam.

Et qua clarorum incunabula lata virorum:
Quorum posteritas gestit imaginibus.

Hic Ceres, hic mitis vestit fecunda Ixæus
Aequora, formoso condecorata croco.

An tu plus igitur patria, vel debeat illa
Plura tibi, dubito: par utriusque decus.

GEORG. LOGI EQ. SIL.

Pannonia tepido tellus prædiues ab Austro,
Austria cui nomen nobilis aura dedit:

Tot regum fecunda parens, tot quæ dedit orbi,
Et dominos porro tempus in omne dabit.

Fecunda ingenys quamuis tot corda virorum
Docta dedit, quorum nomina clara vigent:

Hanc tamen ante alios tam pulchrè illustrat & ornat
Lazius, Austriaci fama decusq; Soli.

Ipsæ suas artes docuit quem magnus Apollo:

Et geminæ hinc cinxit frondis honore comam:

Namque idem medica ante alios excellit in arte,

Et canit Aonio carmina digna choro.

Quin mundi cœliq; vias, & sidera nouit:

Terrarum & pulcras diuidit arte plagas.

Idem & res gestas facundo detonat ore:

Illustrat patria dum monumenta sua.

Subq; oculis illam tabula tibi ponit in arcta:

Absens presentem ut cernere ritè queas.

Nomine quo multum patria hæc sua debet alumno:

Quæ non ingratum, degeneremq; tulit.

*Debebunt reges illi, Germania & ingens,
Res gestas quorum, & nomina prisca canit,*

IOAN. SYLVESTR.

Prosopopoeia Viennæ.

*Vrbes egregias inter, & inlytas
Sublimi ferio, sidera vertice:*

Viennæq; fruor nomine nunc, prius

Quum certum Fabiana

Nomen castra darent mihi.

Gaudebam titulo, nec minùs alteri

Felici auspicio scilicet indito:

Quod successus idem comprobat optimus

Rerum: nam placuit mox

Vt Vindobona dicerer.

Me ciues alij mœnibus optimi

Ornant: ingenij dotibus ast meus,

Quas nulla poterunt diruere hinc vices

Rerum, dulcis alumnus

Doctor Lazius optimus.

Ergo quem genui, quem gremio tuli,

Lucem cui tribui, quem simul extuli,

Vt scriptis peperit perpetuam sibi

Vitam, sic mihi viuens

Vienna dedit hanc sua.

CON-

CONRADVS PELLICANVS
Theologus Tigurinus.

*Quam sancta fuerim lingua, fideiq; peritus,
Scripta probant: passim cetera fama canit.*

M. D. LV.

N

CONRADVS PELLICANVS RV-
beaquensis Alsatus :

Primis iactis studiorum fundamentis,
Præclarâ Heidelbergæ ac Basileæ in artibus &
linguis nauatâ operâ:

Quarum discendarum studio ordinem Fran-
ciscanorum Basileæ aliquandiu
professus.

Mox eo abdicato, veritate Euangelicæ do-
ctrinæ cognitâ,

Lingux præsertim Ebrææ solidam ade-
ptus cognitionem:

Sacrarum Literarum Basileæ primùm, deinde
Tiguri Professor annis multis perho-
noricè habitus:

Præclaris etiam in vniuersum sacrarum lite-
rarum corpus scriptis editis fa-
ctus celeberr.

Præter eruditionem singularem,
Maximâ vitæ integritate, summaque vir mo-
destiâ præditus;

In quâ ad extremam vsque senectam perseue-
rans, nemini grauis, omnibus gratus,
Migrauit ex hac vita feliciter Tiguri,
anno M. D. L V.

IN CONRADVM PELLICANVM

Theologum.

EPIGRAMMATA.

P. CANDIDI.

*Quâ superum quondam cœlesti ex æthere linguâ
Affatus sanctos est Pater ipse patres:
Exactum callens hanc Pellicanus ad unguem,
Cumq; Deo potuit, cum superisq; loqui.
Macte vir ingenio: te sacri interprete libri
Sunt facti illustres iam magis atque magis.*

AEGIDII PERIANDRI.

*Hebraam nullo poteras proferre magistro
Linguam, quum Graiâ gratus in arte fores.
Ostendit liquido manans oratio riuo:
Quàm fuerit terno Teuto sub ore potens.*

N 5

IOANNES SLEIDANVS
Historicus.

*Sleida dedit vitam: tumulum Argentina domumq;
Religio per me Teutona nota viget.*

M. D. LVI.

IOANNES SLEIDANVS BELGA

Sleidæ natus anno M. D. VI.

Quem Lutetiæ Paris. bonis excultum discipli-
nis Argentina excepit:

In quâ multiplice & eruditionis, & prudentiæ
atque pietatis edito specimine, summo
semper loco habitus:

Legatus deinde non modò in Anglia, commu-
ni Protestantium, quos vocant, nomine: sed &
urbis ipsius in Tridentino Concilio: magnam
sibi apud omnes passim comparauit
gloriam, atque exultima-
tionem:

Multò etiam maius adeptus immortalis famæ
decus, ex egregio illo opere suo de Reipub. &
religionis in Germania statu à se veris-
simè simul & elegantissimè
perscripto:

Iacobo Sturmio Prætore nobiliss. & ampliss.
non modò hortante, verùm etiam ma-
teriam suppeditante:

Addito etiam de summis imperijs eruditissi-
mo commentario:

Sui seculi Historicus facilè princeps:

Obijt Argentinæ ex Epidemico morbo, anno
Salutis M. D. LVI. Aet. L.

Iosephi à Pinu Eteostichon.

*Vndenas lustris trieteridas adde trecentis
Octog³: Sleidani tempora a mortis habes.*

N iij

IN IOANNEM SLEIDANVM
Historicum.

EPIGRAMMATA.

IOAN. LAVTERBACHII.

Est laude dignus, erudit qui posteros,

Quis status in terrâ fuerit, rerumq; per orbem,

Imperio Caesar Carole Quinte tuo:

Quàm rigidos verax Ecclesia senserit hostes:

In Christo sperans regna beata fide:

Quos sit in aduersis pugnans experta patronos,

Qui veram sacris asseruere fidem:

Vox Euangelij superatis sana tenebris,

Purpureum postquam coepit habere diem:

Sex & viginti Sleidanus tradidit auctor

Historia, facili dexteritate, libris.

Dum seris studuit prodesse nepotibus, ut res

Congressu possent commemorare bonas.

Est iustum meritas auctori dicere laudes:

Recta quodd' historijs secla futura docet.

Erudit historijs seros quicumque nepotes,

Dignus, ut aeternâ laude colatur homo.

IOAN. STVRMIL.

*Sleida mihi patria est prima: Argentina secunda:
Mortuus ut viuam, consequor historiã.*

GEORGH FABRICII.

*Quos tulerint nostri pro religione tumultus
Orsus es æterna posteritatis opus.*

MARTINI CRVSI.

*Lugeo Sleidanum, quum cogito, qualis in illo
Dulcedo morum vixit, & oris honos.
Sed multò magis historiã quum versor in ipsã:
Hunc Deus expressit, mox scidit inde typum.*

IACOBI FABRICII.

*Ingenio magnus, pietate insignior, arte
Sleidanus facilis, dulcior eloquio.
Vera sciens, nec vera tacens, & vana perosus,
Germana sapiens conditor historia.
Per patrie, & cara per posteritatis amorem
Temporis acta sui scripsit, & occubuit.
Ore Deũ, ut calamo, placidã est in morte professus:
Improbe nequicquam rumperis inuidiã.*

IOANNES FORSTERVS

Hebræus Theologus.

*Patria sit quamuis Augusta & Suenica tellus:
Arguit Hebræum me sacra lingua magis.*

M. D. LVI.

IOANNES FORSTERVS AVGV-
stæ Vindelicorum natus anno
M.CCCC.XCV.

Per multis Germaniæ Academijs perlustratis,
Linguarum habens præcipuarum
studium potissimum:

Sacræ Theologiæ Dōctor Vitebergæ pro-
nunciatus:

Ac dein Professor Linguae Sanctæ in Acade-
miâ habitus longè doctiss.

Quam & Lexico edito illustravit pluri-
mum, & amplificauit:

Post fidelem multis annis Reipub. Christia-
næ nauatam operam:

Iisdem studijs, quibus contentus vixerat, fe-
liciter immortalis,

Obijt anno Domini M. D. LVI. XII.
Decembr. Aet. L Xl.

Iosephi à Pinu

Eteostichon.

*Reliquit vitæ extinctus Forsterus ut auræ:
Acronicho Castor surgit ad astra gradu.*

N v

IN IOANNEM FORSTERVM
Theologum.

GEORGII FABRICII.

*Sic loqueris Forstere, velut de semine cretus
Isacidum: sancta est lingua paterna tibi.
Sic scripta exponis meritum testantia Christi:
Ut manet libris cœlica vena tuis.*

*Ornetur tumulus fertis: cedroq; linantur,
Commendant docti quæ monumenta viri.*

Homo Dei imago. Esa. 43.

IOAN. LAVTERBACHII.

Laudare mortalis, Deumque noscere.

*E terris ad imaginem beatam
Est formatus homo, Dei parentis
Ut cognoscat in hoc doloris ævo,
A quo conditus est, Deum parentem:
Aeternis ut in hoc doloris ævo,
Toto pectore, viribusq; totis,
Laudibus celebret Deum parentem.*

*Non tantum didici Deum parentem,
Hoc quantum patitur doloris ævum,
Rectè noscere, sicut in salute
Christo se patefecit: inq; Christo
Non tantum studui Deum parentem,
Hoc quantum patitur doloris ævum,
Toto pectore, viribusq; totis,*

In templis celebrare gratus: Ipse,
Nomen Gratia cui dedit perenne,
Forsterus quoque publicis Hebrææ
Linguae sedulus in scholis Prophetas
Atque oracula Doctor explicavi.
Meo praestiterim quid in labore,
A me postgenitis quod est relictum,
Hebraeum tibi Lexicon probabit.

Et cognoscere laudibus parentem,
Et Deum celebrare sempiternis,
Munus est hominis, Dei beatam
Conformati ad imaginem parentis.

P. CANDIDI.

Clara tuo reddis sacra lumine Biblia doctor
Forstere: hinc nomen clarius ipse geris.

NICOLAI REVSNERI.

Dum fontes aperis, & linguae flumina sancta
Corruas sacris eiaculata tophis:
Multum Religio debet tibi sancta: fidelis
Cuius es interpres, scriptor & arte bonus.
Multum Gracia tibi, Germana, Latinaq; debet,
Siq; alia est, sacra quae Biblia, lingua, legit.
Nam fontes liquidos vestigas ritè Sionis
Sanctae, caelestes vnde petantur aquae.
Donec religio, lingua pius usus Ebraeæ
Donec erit, celebris laus tua semper erit.

CASPAR A SCHVENG-
feld EQ.

*Sit gens clara licet, me sancta professio vita,
Et mea secta magis, religioꝝ iuuat.*

GASPARVS SCHVVENCVELDIVS
ab Ofsiga, Eques nobilis Silesius:

Quum fidei propagandæ sacræ, quasi numine
correptus, se diuinitus destinatum
censeret

Singulari arrepto Dogmate,
Eutychetis renouans errores,
Pro sacro diuini verbi ministerio, ἐν θρονοῦ μόνῳ
ac motum nescio quem diuinum
suggerente:

Quod longè lateque disseminatum postea in
Germania, multos passim ex Equestri
& plebeio ordine habuit
sectatores:

Cæteroquein corporis dignitate, ac vitæ san-
ctimoniâ vir grauis, et uenerabilis:
Plurimis de religione supra LXXX. Germa-
nica linguâ libris diuulgatis:
Obijt senex, Anno M. D. LII X.

IN CASPARVM SVENC-
feldium.

PANTAL. CANDIDI,

*Ipsa ex ore Dei, non verbi ex ore ministri,
Dogmata, Suencfeldi, vis petere ipse tua.
Sunt sua danda Deo, sunt & sua danda ministro:
Namque trahit verbo corda mouente Deus.*

N. REVSNERI.

*Vnum agis hoc, ut salua Dei sit gloria: quicquam
Nec virtus hominum vindicet inde sibi.
Ergo doces, saltem correptos numine dio,
Qua sunt, posse sacramente videre, Dei:
Posse ministerium nihil hic venerabile verbi,
Falleris heic animi, Gaspar, at vnde? rogas.
Nempe ministerium verbi coeleste per ipsum,
Quicquid agit, Deus hoc omne benignus agit.
Mortua non est, sancta Dei vox, littera: vita
Vita, biceps gladius, malleus, ignis edax.
Quam penes est & vis, & spes, & norma salutis,
Caelitus hoc ipso sic moderante Deo.
Qui spernit verbum Domini, verbiq; ministros:
Spernit is in caelis, qui dedit ista, Deum.
Amplius haud manet ergo Dei sic gloria salua:
Fide Deo: verbo crede: beatus eris.*

IOANNES BVGENHAGIVS PO-
meranus, Ecclef. Viteberg. Pastor.

*Quo doctore fidem profitetur Dania Christi:
Iessæ Citharæ laus Pomeranus eram.*

M. D. LIIX.

IOANNES BVGENHAGIVS POME-
ranus, Iulini natus anno M. CCCC.

XXCV:

Primo studiorum tyrocinio Gryphisualdiæ
in Academiâ factus:

Literator iuuentutis primùm Treptæ factus;
ac dein Presbyterorum adiunctus

Collegio:

Lectionibus operam dans sacris, & concionib.
popularib:

Demum Christianismo per Lutherum instau-
rato, Vitebergam euocatus, anno

M. D. XXI:

Summus Ecclesiæ Pastor, & Academiæ
Professor factus:

Quâ in statione ille totos annos XXXIV. sum-
mâ tum fide, tum diligentia ubique præ-
stitâ, constantiss. perseueravit:

Ab omni prorsus alienus ambitione, & avaritia:

Quum ad splendidos Pontificatus suscipien-
dos à summis Regib. & Principib. sæ-
pius inuitaretur:

Plerisque interim Ecclesijs Septentrionalibus,
Daniæ, Pomeraniæ, Saxoniz piè recteque
constituendis, operam præstans fidelem:

Tanquam Legatus Dei, & Evangelista sanctiss.
Beata sui memoriâ relicta,

Obijt placidè Vitebergæ, aunum agens vitæ
LXXIII: XX. Aprilis, Anno

M. D. LVIII.

IN IOANNES BVGENHAGIVM PO
meranum Theologum.

PHILIPPI MELANTHONIS.

*Coniugis ut senio confecti corpus aquatum
Ipsa suis humeris Halcyo grata gerit:
Sic bene promeritum doctorem Ecclesia curet:
Et leuet atatis pondera dura seni.
Sic tua canities, Doctor Pomerane, fides q̄
Sincera est cunctis iam veneranda pijs:
Qui procul externis sparsisti fidus in oris
Pura Euangelij semina voce tuâ.
Ac ceu Baptistes agnum monstrare solebat
Aeterno Christum de genitore satum:
Tu quoque iustificâ docuisti agnoscere Christum,
Aeterniq̄ Patris sumere dona, fide:
Fictiliumq̄, alias formas tua lingua deorum
Euertit, Papæ quas voluere coli.
Et velut in scopulis celsos locat Halcyo nidos,
Hyberni circum quos fremit vnda maris:
Sic medio in pelago felix iam Dania nidos
Extruxit Christo, te fabricante, pijs.
Te Deus hos inter texit iuuitq̄, labores:
Nunc vitâ functus viuus in arce poli.*

O

IOANNIS LAVTERBACHII.

Opus Dei peccantium conuersio,

Ferrea quòd domui cœlesti pectora voce:

A Christo patris est qua patefacta sinu:

Humanorum operum mersos errore fideles,

In veram potui quòd reuocare viam:

Quòd rigidos spinis solitus sum flectere dumos:

Nomen ab officio quod mihi fata volunt:

Clandestina p̄i Flatus operatio Christi,

Ingenij proprium non fuit istud opus.

Organon est hominis studium, non causa: benigna

Sed Triados, multis quòd data vita fide est:

Ferrea corda potest confringere concio verbi,

Erroros, dumos, prauaq; cuncta, Dei.

ANONYMI.

Si sic docendo flexiles

Mouere mentes quiueris:

Lenti ut solent curuescere

Dumi (id sonat vis nominis)

Tum laude maior qualibet

Sis iure habendus omnibus.

IANVS CORNARIVS
Medicus.

*Quos Medicos laudet scriptores Graecia docta:
Per me nunc Latij nobilis ora legit.*

M. D. LIIX.

O ij

IANVS CORNARIVS
Cygnæus.

Summus Philosophus, & Medicus excellens:
Literarum præsertim Græcarum & Latinarum
cognitione præstans liberali:

Qui & Theologos illos veteres, Bassilium, Epi-
phanium, Chrysoptomum, alios: & præte-
rea Medicos Græcos, Hippocratem,
Galenum, Aëtium Latio
donauit:

Alijs quoque Philosophis & Medicis Latinis,
Marcello, Macro, Merboldo, Adaman-
tio, Parthenio, cæteris fideli ope-
ra & studio illustratis:

Tum etiam Isagogicis & dogmaticis quibus-
dam libellis in Medicinâ publi-
cè editis:

Aeternum posteritati nomen suum
consecrauit:

Obijt in patriâ anno Sal. M. D. LII X.
Aet. LII X.

Iosephi à Pinu Eteostichon.

*Excelsus Phœbi Cornari viribus artis,
Exuuias soluit Parca maligna tuas.*

IN IANVM CORNARIVM

Medicum.

EVRICII CORDI.

*Te licet Arctous peregrinum contegat axis:
Sunt tamen hic animi pignora multa tui.
Scilicet egregij doctissima scripta libelli:
Quos versans, magni spem mihi sumo boni:
Ut quæ sæda patet cæcis medicina tenebris,
Efferat excultum, te poliente, caput.*

GEORGII FABRICII,

*Aetas quot quot nostra tulit, quot secla priora,
Præstantes scriptis, artibus, ore viros:
Iano Cornario plura & meliora, nequiuit
E Graijs nemo fontibus hausta dare.
Dicere vera negas tumultum? celerando recede,
Tumba te inexpertum ne vocet ipsa virum.*

IOAN. BARTHOLOMAEI.

*Si Iani spectes sæcunda volumina, dices:
Ianus & ingenio, Ianus & arte valet.*

IOAN. MENTII.

*Post quinquagenos vitæ, & bis quattuor annos,
Cornarius claro nomine talis erat:
Illo non melius medicantes miscuit herbas:
Applicuit medicas tam bene nemo manus.
Liberat at dum morte alios, cadit ipse repente:
I nunc, & mortis nil vereare minas.*

O iij

IACOBVS MILICHIVS
Medicus.

*Multa mihi debet cæli historia edita Plinî:
Leucoris & Medicum me Physicumq̄ colit.*

M. D. LIIX.

IACOBVS MILICHIVS FRI-
burgi Brisgaurorum natus
anno M. D. I.

Quum & morum suauitate, & literarum eru-
ditiōe eximiā præditus esset;
Mathematicum imprimis & Philosophiæ vni-
uersæ studiosissimus;

Quod elegantissima ipsius in Librum Plinij
secundum de mundi historia commen-
taria vel sola abunde conte-
stantur;

Medicinæ Doctor ac Professor in Academia
VVitebergæ publicè constitutus;
Singulari erga Deum pietate, erga homines
humanitate præstans;

Obijt Vitebergæ Apoplecticus anno Sal.
M. D. LIX. X. Nouembr.

Iosephi à Pinu.

Auctorem genitum post omniparentis Olympi

Addit a dena annis secula suere nouem:

Phœbus & hic centum bis quinq; lustra peregit:

Milichius vitam clausit in orbe suam:

Fluxerat ipsius decies vbi quintus ab ortu,

In cursu bis iam quartus & annus erat.

O iiij

IN IACOBVM MILICHIVM
Medicum.

PHILIPPI MELANTHONIS.

*Inuida Milichium rapuerunt fata Iacobum:
Qui sibi, quiq̄, alijs viuere dignus erat.
Cui pater ipse suas artes donauit Apollo:
Natura & gremio nutrit alma suo.
Ille vias cœli, coelôq̄, errantia nôrat
Sidera, quasq̄, habeant illa vel illa vices.
Adde potestates herbarum, vsûq̄, medendi:
Scriptaq̄, solerti tot monumenta manu.
Hic herba vestras decuisset promere vires:
Quando alios vestrà saepe leuauit ope,
Sed noua quû tellus quondã noua germina fundet;
Et noua quum cœlum pronebet astra nouum:
Tum nouus exuuijs decoratã carne resumptis
Milichius, prisca dum videt artis opes:
Multa super flores, & cœli signa loquetur:
Abramo faciens mutua verba patri.
Nunc ver perpetuum felici spiret in urnã:
Frondeat ut pictis semper amœna rosis.*

N. REVSNERI.

*Moribus ut suauis Medicus, sic ore serenus,
Milichij nomen quàm benè dulce geris!*

ERASMVS SARCEIVS
Theologus.

*Si carus superis, nulli grauis, omnibus aequè
Gratus eram: dic cur Sarcina raris Eram?*

M. D. LIX. O v

ERASMVS SARCKERIVS

Annæmontanus:

Liberalium artium, & virtutis sapientiæ que
probè excultus studijs:

Sed in primis sacrarum literarum, quibus ope-
ram Vitebergæ nauauit sedulam,
scientiâ ornatus:

Quas non solum concionando, magno cum
pietatis zelo: sed & scribendo, propagare
atque illustrare pro virili conatus
est maximè:

Multis ingenij sui monumentis haud vulgari-
bus piæ posteritati relictis:

Lipsiæ primò Ecclesiastes, ac dein Nassouiæ
Comitatus Pastor & Antistes
fideliss:

Optimè de Ecclesia meritus:

Obijt Magdeburgi, anno salutis M.D.LIX,
Mense IXBR, D. XXIIIX,

IN ERASMV M SAR CERIV M
Theologum.

EPIGRAM MATA.

A. S.

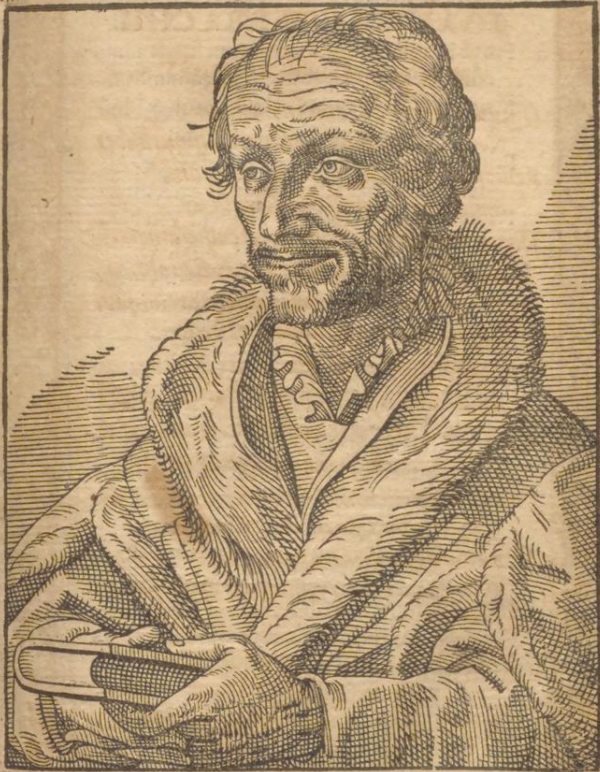
Sunt hæc ora, gena, facies & pectus Erasmi
Sarcerij: hæc potuit pingere docta manus.
Verum nemo potest, quæ sit constantia mentis
Pingere: quin hoc non esset Apellis opus.
Impia qui nunquam deliramenta secutus,
Sincero fidei dogmate pascit oves.
Quas non concinnas fraudesq; minasq; potentum
Sustinuit, forti pectore dura ferens?
Nestoris eloquio similis facundia lingue
Illius tantâ cum gravitate fluit:
Vt merito, sibi quem studijs quaesivit honorem,
Ingenio & celebris fama per astra voler:
Fortior & tulerit quum tot mala multa ferendo:
Exilij fuerit pœna timenda licet.
Vt superet constans quoq; fata sequentia Christe,
Te duce & hunc maneant prosperiora, precor:
Atque Theonino patitur quæ vulnera morsu,
Vulneribus sana, maxime Christe, tuis.

IOAN. LAVTERBACHII.

Accommodans multis, senectus à Deo.

Qui geris à sancto Sarceri nomen amore:
Non equidem frustra nomen Erasmus habes.
Religionis honos, artes, vitæq; decorum,
Radices ut agant spe meliore suas:
Das operam sancto mentem percussus amore:
Dum calamo, viuâ dum sacra voce colis.
Ingenij calamo quæ non monumenta relinquis,
Vt sarta, ut maneat gloria tecta Dei?
Quæ non suggesto facundus ab ore Pericles,
Quæ decet, ut faciat munia quisque, doces?
Religionis honos, artes, vitæq; decorum,
Vt Christo, fructu diuite, regna parent:
Extendat vitam longos Deus auctor in annos:
Quæ calamo, viuâ quæ sacra voce colat.
Est auctore Deo vitæ longæuior atas:
Quæ studio multis commodat usque suo.

PHILIPPVS MELANCHTHON, GER-
maniae Phœnix.

*Paruus eram: nec me tamen ingens cepit hic or bis:
Fama mei complet nominis omne latus.*

M. D. LX.

PHILIPPVS MELANCHTHON BRET-
 tæ Palatinorum natus A. M. CCCCXCVII.
 Portæ Herciniæ primò versatus in literis admo-
 dum puer, cum ingenio, nec sine industriâ:
 Magno illo Io. Capitone CL. Theol. & Phil.
 studiorum cursum moderante:
 Primam doctrinæ lauream Heidelbergæ, Al-
 teram adeptus Tubingæ, anno æt. XVI:
 Friderici Saxon. Elect. Pr. auspicijs Viteber-
 gam euocatus, anno Aet. XXI.
 Martino Luthero, cuius postea fidelis fuit *παρὰ
 γάτος*, omniumque laborum & studiorum
 socius, Rem Christianam in Ger-
 mania reformante:
 Quâ in Academiâ totis annis XLIII. operam
 nauans in docendo laudatiss.
 Sacrarum literarum explicator solertiss. ac fideliss.
 Veritatis cœlestis Patronus inprimis strenuus:
 Opt. disciplin. & artium cum instaura-
 tor, tum conseruator:
 Qui omnem doctrinam, quasi vagam & dissipa-
 tam collegit, & ad certam rationem reuocauit:
 Pietate, vitæ innocentia, humanitate, benignitate
 erga omnes, ac inprimis incomparabilis mode-
 stia exemplo, non modò cæteris, verum
 etiam se ipso superior:
 Singulare nostri seculi ornamentum, & decus
 Germaniæ perpetuum futurus:
 Obijt Vitebergæ sanctè & feliciter XIII. KL. Maij.
 Anno M. D. LX. quum annos vixisset
 LXIII. & dies totidem.

IN PHILIPPVM MELANTHONEM

EPIGRAMMATA.
NICOLAI REVSNERI.

*Felix illa dies, niueo signanda lapillo,
Quæ tibi nascenti prima Philippe fuit.
Felix illa domus: felix vrbs patria, quæ te
Nascentem gremio fouit amica suo.
Felices, qui te talem genuêre parentes:
Cui vix vlla parem secla tulêre virum.
Tunc pietas tecum restoruit, arsq; Philippe:
Tunc suus est studijs redditus omnis honos,
Salue clara dies post Idus Februa quarta:
Musarum semper concelebranda choris.
Parua quidê, magno sed magna Melanthone salue
Bretta, Palatini fida columna soli.
Tuq; ad eò salue patriæ lux magna Philippe:
Floreat & generis sera propago tui.*

IOAN. STIGELII.

*Dædaleis manibus facies tua pingitur Heros:
Mentem qui poterit pingere, nullus erit.
Si qua manus sanctam possset quog; fingere mentē,
Pingere vel mores, doctæ Philippe, tuos:
Pulcrus afficeres toto vix numen in orbe:
Nam Diuum te mens diua sub orbe facit.*

GILBERTI DVCHERII.

Solis ex scriptis auctores nouimus illos,
Qui laudem ac studium posteritatis habent.
Sed quam de scriptis notos vehementer amamus:
Tum cælo multis laudibus adserimus.
Longum interstitium, haud annorū, at patriæ ini-
De facie ut nōrim te minūs efficiat: (quum
Scripta, quibus tua fama nitet, diuine Melanthon,
Efficiunt, ut amem te, & tibi honorem habeā.

IOAN. LAVTERBACHII.

Honore dignus restitutor artium.
Teutonia verum lumen, diuine Melanthon;
Ingenij cuius lucet in orbe iubar:
Barbaria postquam Germania mersa tenebris,
Iam captiua diu vincula dura tulit:
Nec studijs auersa bonis, cultuq; nitenti
Erectum potuit ferre per astra caput:
Tu velut Alcides rupisti vincula captæ,
Duxistiq; iubar post tenebrosa diem.
Hinc super Europa cerscens Germania gentes,
Alcidenq; suum te colit, atque iubar:
Auxilium studijs quicunque ruentibus affert:
Alter ut Alcides, ut iubar orbe nitet.

AEG. PERIANDRI.

Nomen habes nigrum: sed non sic splendet in orbe,
Titan, hoc veluti lumen vbique micat.

IN EIVSDEM MORTEM.
GEORGII SABINI.

*Hæc inuicte tuus collega Luthere Melanthon,
Non procul à tumulo conditur ipse tuo.
Vt pia doctrina concordia iunxerat ambos:
Sic sacer amborum iungit hic ossa locus.*

IOAN. STIGELL.

*Fons latet hoc tumulo: quid queris amice viator?
Fons dogmatum piorum & eloquentia:
Si quis ab hoc riuum proprios deduxit in hortos,
Non aureas huic præferat pyramides.
Illius obstructas doleo Germania venas:
Parem futura non habebunt secula.*

IOACH. CAMERARII.

*Vitam fortunasq; suas, studiumq; laboris,
Quiq; opera sanctam, consilijq; fidem
Impendit diuina tuis Ecclesia rebus,
Teq; pius variâ inuit & auxit ope:
Hac in parte sibi post mortem structa Melanthon
Communi in luctu busta Philippus habet.
Que templi foribus magni vicina Lutheri,
E regione solum quod tegit ossa videt.*

IOAN. MATHESII.

*Flos iacet hic mellis nigra tellure Melanthon:
Apes dolete sedula:*

Vnde bonus spirabat odor, pia mella fluebant:
Pia fleant Ecclesie.
Lenta febris potuit paruum comburere florem:
Lugete parui flosculi.
Nulla viri famam poterit delere vetustas:
Fuci leues facescite.
Semper apes flauo distendent nectare cellas,
Qua nunc stetit flos melleus.
Semper humus suaues illic diffundet odores,
Qua nunc iacet flos paruulus.
Sed quum summa dies optato illuxerit ortu,
Flos hic virescit denuo:
Et reliquas inter bene olentes pulcrrior herbas
Christi nitebit vertice.

IOANNIS MAIORIS.

Maximus hic meritis, sed paruus mēbra Philippus,
Pone iacet tumulum, magne Luthere, tuum:
Cui pia religio se totam debet, & artes,
Et pax, & regni publica commoditas.
Testis erit vita, studijq; actiq; laboris,
Quicquid Romano viuit in imperio.
Quumq; odia à multis fuerit perpeffus alumnis,
Nunc cælo precium dulce laboris habet:
Offit tenet tumulus, sed viuit fama: iacere
Tot dotes vno non potuere loco.

F. B.

*Ecquid terra vires, quum flos tuus occidit? atris
Vestibus (exuujs ò Libitina tuis)
Obsita lugeto: Sic debes esse Melanthon,
Quum sepelis Solem lurida terra tuum.*

CAROLI HVGELII.

*Occiduo cum Sole tuum Germania fidus
Occidit, ille quidem manè redire solet:
At tibi non iterum, quod nox tenebrosa recondit,
Sidus ab Eois exorietur aquis.
Dum tamen Eoum mare, dum Sol viset Iberum,
Sideris illa tui fama superstes erit.*

GEORGII FABRICII.

*Incluta quicquid habet studij Germania laudis,
Iugenio peperit, clare Philippe, tuo.
VVitenberga tuum corpus regit: orbe sepulcrum
In toto est: animam magnus Olympus habet.*

THEODORI BEZAE.

*Et tu igitur tandem tumuli sub mole repostus,
Die ò Philippe, nunc iaces.
Et quam inuidisti viuus tibi tute quietem,
Cunctis quietem dum paras,
Ipsa tibi cura & sancti peperere labores,
Carum ò bonis cunctis caput.
At tu funde rosas, funde isti lilia tellus,
Vt lilia inter & rosas,*

P ij

Quo nil candidius fuit & nil suauius vnquam,
Recubet Melanthon molliter.

Et grauis huic ut sis, caucas iuuenisue, senexue,
Qui nemini vixit grauis.

IOAN. POSTHII.

Has lacrymas, hos mœsta parens Germania crines
Ad tumulum spargit, culte Philippe, tuum.

Has violas pietas, hanc magnus Apollo cupressum,
Hac tibi Pierides laurea ferta ferunt.

Te pietas luget, luget Germania raptum:

Cumq; suo luget turba nouena Deo.

EIVSDEM.

Albi Pater, liquidum quisnam tibi, quis pater am-
Turbat? & vberibus cur flus auctus aquis? (nē.

Ah miser, Aonij turbat te casus oloris:

Et tibi iutundos non finit ire dies.

Ille tui cygnus fontis decus, atque voluptas

Occidit, & ripis conditur Albi tuis.

Hinc ille lacryma, quibus auges flumina, manant:

Hinc tua funereis vocibus antra sonant.

Infelix amnis, cygno spoliata canoro:

Fallor? an huic similem non dabit vlla dies?

IOAN. LAVTERBACHII.

Quæ replet orbem, fama nunquam concidit,

Diuino quid opus tumulum tentare Philippo?

Hoc spacij, cælum quod tenet, urna capit.

Felices animæ, per quas Ecclesia Christi,
Famaq; Pieridum nobilis aucta fuit.
Quicquid habent artes, & triplex lingua politū,
Debetur meritis, doctæ Philippe, tuis.
Ergo tibi nunquam dignas Germania grates,
Immensum per te, soluet, adepta decus.

EPITAPHIVM.

Terra sui quondam: nigra gero nomina terra:
In terram redeo: dic mihi, qualis eram?
Non tumulus memoræ partum decus eximet æuo,
Quod spatio cunctas replet in orbe plagas.
Est longe tumulo decus hoc diuturnius orbe,
Quod pietas, virtus, ingeniumq; dedit.

IOAN. SCHOSSERI.

Da sancto lacrymas tumulo, planctusq; sonantes:
Et pia textilibus contege busta rosas.
Hac sub mole cubant veneranda Melanthonis ossa:
Hic antiqua iacet cum probitate fides.
Hic etiam posuit quondam sua membra Lutherus:
Ille reformatæ religionis honor.

P ii

IOAN. LAVTERBACHII

IOAN. LAVTERBACHII
IOAN. LAVTERBACHII
IOAN. LAVTERBACHII

IO. VANDERNOOT PATR. ANTVER. POETA.

Vatis Apollinei tabulâ spectatur in istâ:
Qualis in ambrosio corpore vultus erat.
Quos animos Naturâ viro dedit, atque vigores;
Eloquio monstrant id monumenta suo.

Hadr. Jac. F. Damman.

CONRADVS LYCOSTHENES

Theologus & Philologus.

*Si Pietas, Sophiaq̄, placet tibi regula sancta:
Perlege dicta Sophum, viua labore meo.*

M. D. LX.

P iiij

CONRADVS LYCOSTHENES

Rubeaquesis Alsatius, natus anno
M. D. XV.

Philosophiæ pariter, & Theologiæ operam
Heidelbergæ nauans egregiam:
Basileæ post vtranque in scholâ & Ecclesiâ publi-
cè professus est, magnâ cum fide & industriâ:
Philologus præterea & Historicus celebris;
Theatrum vitæ humanæ,
Philosophiæ perennis compendium,
Aet. Luminum Datoris benign.
Per XLll. valetudinariæ æt. An. M. Vll. D. Vll.
sedulo serioque commentatus:
Quod eo postea mortuo à priuigno Theodoro
Zuingero Med. & Philos. excellentiss. mirificè
exornatum, & locupletatū, omnibus omnium
Cæsarum. Amphitheatris merito
anteponitur:
llX. KL. Aprilis, non improuiso Apoplexiæ
turbine, ad certam immortalitatem,
Anno eiusdem reparatæ M. D.
LXI. abreptus.
Præter votum metumque,
Sortis Literar. multam simul & magnam reli-
quit vsuram posteris, in omne æuum
perduraturam.

IN CONRADVM LYCOSTHE-
nem Philologum.

Virtutum Regina Pietas.

IOAN. LAVTERBACHII.

Reginā virtutum pij scientia.

Humana sapiens est vita regula dictum:

Quod gremio sedem mentis habere decet.

Hoc decet, hoc vita sit ut actio monstrat honesta,

Ne quā iustitia transgrediatur iter.

Religionis adhac precepta salubria vera

Ostendit, Pietas tollat ut omne malum.

Vt te virtutes, Pietasq; gubernet, honestum

Ne quā iustitia transgrediatur iter:

Conradi lepido congesta Lycosthenis ausu,

Que memoranda, tuo dicta reconde sinu.

Vt te virtutes, Pietasq; gubernet, habebunt

In scelus, in vitium ne malus error agat.

Virtutum Pietas Regina boniq; magistra:

Virtutes, Pietas est ybi, regna tenent.

P 7

IOANNES OLTENDORPIVS

Iurisconsultus.

*Et causas agere, & iuris benè reddere causas
Si doceam, Iuris nonné peritus ero?*

M. D. LXI.

IOANNES OLTENDORPIVS IC.

Hamburgi natus vrbe Saxo-
niæ liberâ.

Summam in studijs expertus liberalitatem
auunculi Alberti Cranzij Historici
clariss.

Gnyphifunaldia in Pomerania Doctor Iuris
vtriusque creatus:

Syndicus primò Reipub. Rostochianæ
constitutus:

Pòst Colonix Agrippinæ, ac dein Marpurgi
multis annis ius ciuile in Academiâ
professus:

Singulari cum laude doctrinæ, fidei, indu-
striæ, sapientiæ:

Commentarijs in multas Iuris partes editis
quàm plurimis:

Ac præsertim Practicâ Actionum forensium ab-
solutissimâ, quâ verus exercendæ Iuri-
sprudentiæ vsus ostenditur,
in medio relicta:

Obijt Marpurgi anno Christi, anno
M. D. L. XI.

IOANNES OLTENDORPIVS IC.
Hamburgi natus vrbe Saxo-
niæ liberâ.

IN IOANNEM OLTENDOR-
pium Iureconsultum.

PETRI PAGANI.

*Aspice Casarei venerandum Iuris Athletam:
Quem tenui sollers finxit in aere manus.
Oltendorpiaca decus hinc, & gloria gentis,
Dicitur: Ausonij portus & aura fori.*

ABRAHAMI SCHVVARZII ALEMANNI.

*Si quisquam Themidis fuit sacerdos
Felix ius alios docere sacrum:
Oltendorpius hic fuit disertus,
Qui legum cupidam bonis iuuentam
Libris instituit fidelis, ysum
Monstrando, & varijs fori applicando
Leges iudicijs benè explicat as.*

*Qui multum teneram iuuat iuuentam,
Laude est perpetuâ ac honore dignus.*

PETRVS MARTYR VERMILIVS
Theologus.

Tuscan me pepulit: fouet hinc Germania, dein &
Anglia: Martyr eram nomine reg^{is} pius.
M. D. LXII.

PETRVS MARTYR VERMILIVS

Florentinus;

Literarum bonarum, ac in primis religionis studio
ab ipsâ pænè pueritia inflammatus;

Sancti Augustini Canonicoꝝ ordini primùm
addictus in Coenobio Fæsulano;

Patauij totius Philosophiæ & linguæ Græcæ; Bono
niæ etiam Hebrææ exactam adeptus notitiam;

Sacris dehinc concionibus habendis, omnium
illius ordinis totâ Italiâ princeps habitus;

Aeterni demum Lum. datoris cœlesti irra-
diatus luce;

Cum Ioanne Valdesio Hispano prima Neapoli, ac
dein Lucæ in staurandi Christianismi fun-
damenta iecit:

Mox Romæ vstulandus, amicorum suasu, ingra-
tæ patriæ valedicens, Tigurum primò, inde Basi-
leam, post Argentinam, procurante Mart.

Bucero vocatus;

Quin & cum eodem in Angliam ab Edouardo
VI. Rege euocatus Oxonium, ad profi-
tendum sacras literas;

Sed Marianis mox sequutis temporibus iterum
cedens Angliâ, Argentinæ in pristinum
locum restitutus;

Tigurum denique senectæ suæ portum
fortitus optatum;

Quo in loco sacras literas quinquennium cir-
citer, maximâ cum omnium attentione
& admiratione interpretatus est;

Præclaros laborum suorum testes post se libros re-
linquens innumeros nunquam morituros:
Obijt placidè anno M. D. L X I I. Aet. L X I I I.
Prid. Id. I X B R.

I N P E T R V M M A R T Y R E M V E R-
miliū Theol. Tigurinū,

E P I G R A M M A T A.

T H E O D. B E Z A E.

*Tuscia te pepulit, Germania & Anglia fouit,
Martyr: quem extinctum nunc tegit Heluetia.
Dicere qua si vera volent, re & nomine, dicent,
Hic fidus Christi (credite) Μάγτρος erat.
Vtq; ista taceant, satis hoc tua scripta loquuntur:
Plus satis hoc Italis exprobrat exilium.*

I O A N N I S P A R C V R S T I I.

*Florida quæ genuit Florentia, Martyris ista,
Effigiem Petri picta tabella refert.
Doctrinam, ingenium, dotes animiq; stupendas
Non posset Cicero pingere pro meritis.*

A N O N Y M I.

*Itala quem genuit tellus, nunc exul oberrat,
Quo stabilis fiat ciuis apud superos.
Illius effigies hæc: mentem scripta recondunt:
Integritas, pietas pingier arte nequit.*

R V D O L P H I G V A L T H E R I:

*Quod Christum vitæ semper testaris & ore:
Martyris hæud frustra nobile nomen habes.*

Profopopœia Librorum P.
Martyris.

*Si præsens animi latentis index
Est oratio, sicut eruditus
Rerum nos docuit magister vsus:
Si morum documenta sunt libelli,
Nostro nil melius probatiusue,
Dum vixit, potuit parente fingi,
Nil disertius, eruditiusue.
Nobis nam genitis parente tanto
(Verum dicere siquidem licebit)
Nil sincerius est probatiusq̃,
Nil politius elegantiusque,
Nil illustrius explicatiusq̃.*

*I nunc Liuvor edax, tuumq̃, rode
Et cor, & digitos, & omne quicquid
Infelix rabies vorare suadet.
Mirum ni tibi plaudis & triumphas,
Inuictus quia miles iste Christi
Nunc victus iacet, & iacet sepultus.
Imponis tibi turpiter scelestæ:
Saltē reddidit id, quod antè fato
Se debere sciebat, & sepulcro:
Et hoc spontè quidem volensq̃, fecit,
Iam vitæ satur, & satur laborum:
Sed quâ parte sui perire nescit,*

Immortale modo perennat euum
Letis cœlicolũm beatus oris.

Nec nos intere à decus parentis,
Nec famam celebrare desinemus:
Dum conuexa poli suos tenebunt
Cursus, in statione dum manebunt
Sol & Luna, diesq; noxq;: donec
Alto flumina se mari recondent:
Toto nos etiam legemur orbe.

IN OBITVM EIVSDEM.
CONRADI GESNERI.

Hoc tumulto Petrus, tum re, tum nomine ματθς,
Conditus est, Christi testis amorq; sui.
Annum si libeat Domini cognoscere, *ui p̄w*
Abijce de Græcis, bis tria & adde, notis.

VVOLGANGI MVSCVLLI.

Gratulor ipse tibi, quum mundum conspicio istum
Martyr, quod saluum te Deus eripuit.
Rursum ubi doctrina Christi considero sortem,
Ad gemitum & luctum me tua fata vocant.
Quicquid id est, pro te sit semper gloria Christo:
Namque ut sis Martyr Petrus & ipse dedit.
Vt Martyr de Christo es testificatus aperte:
Et probat esse Petrum te tua firma fides.

IOANNIS HALLERI.

Quam benè Nasonis cecinit doctissima Musa:
Conueniunt fatis nomina saepe suis.

Q

Sic ego dum Martyr dicor, me Christus Iesus
Aeterni verbi Martyra constituit.
It alus audiuit, Gallus, Germanus & Anglus:
Martyrium sanctum quod tibi Christe dedi.
Illud & absolui Tigurina doctor in urbe:
Hic mea membra iacent: spiritus astratenet.

IOAN. SHESLERI.

Petri nomen habet, firmo quia robore Christu M
E docuit, stabilis qui solet esse Petr A
Testis erat viuus: sed nunc monumeta loquuntur R
Religio vera quid pietatis habe T
Vrina viri cineres tenet hac: colit aetheris æt Y
Spiritus: illustris viuere in orbe labo R

IOANNIS CONRADI FABRICII.

Martyra mors Petrum nostris subduxit ocellis.
Clausit & exiguo membra sepulta loco.
Quo se grex ouium, tanto pastore perempto,
Vertet, & vnde sibi pabula nota peter?
Quis doctos ultra simili sermone docebit?
An cuiquam est tantis mens cumulat a bonis.
Non dubitanda loquor: percellimur omine tanto,
Et vereor mæstas vrbus adesse dies.
Summe Deus pastor gregis, submitte labori
Pastores: templi commiserere tui.

BONIFACIUS AMERBACHIVS

Iurecos.

*Laude meâ poteram contentus vivere: laus hæc
Crescat ut, hoc hæres iam Basilius agit.*

M. D. LXII.

Q. ij

BONIFACIUS AMERBACHIUS BA-
fileæ Rauricorum natus anno M. CCCC.

XCV:

Patre Ioanne Amerbachio, ciuē primario:
Quo nullus suo seculo fuit, cum in excudendis
libris nitidior, quod sumptuosæ dexteritatis est:
tūm in iisdem ad veterum exemplarium fidem
restituendis diligentior, quod eruditio-

nem & laborem requirit:

Magister Philosophiæ & liberal. artium in pa-
triâ salutatus anno M. D. III.

Ciuilis sapientiæ ac Iurisprudentiæ in Italiâ
& Galliâ perstudiosus:

In quâ summum Doctrinæ gradum Auinione
cum laude est consecutus:

Quam multis postea annis publicè in Acade-
miâ Basileæ professus,

Summâ cum admiratione, & commendatione
eloquentiæ atque sapientiæ,

Reipub. Christianæ, cum docendo, tūm de
iure respondendo profuit plurimum:

Magni illius Erasmi familiaris non modò in
vitâ amicus, sed & hæres, vnâ cum Hiron.

Frobenio, & N. Episcopo ex vo-
to nuncupatus:

Omnium seculorum memoria vir
dignissimus.

Obijt Basileæ Calend. Februarij; anno M. D.
LXIV. Aet. LXVII.

IN BONIFACIVM AMERBACHIVM IURECOS.

EPIGRAMMATA.

ABRAHAMI SCHVARZII

Alemani.

Iuris & Aonidum cultor sanctissimus, ora

Sic gessit Ammerbachius:

Quem Basilea sacras magno cum fœnore leges

Docere felix audiit.

Cuius in innumeris studio atque labore Lyceis

Artes vigent felicibus.

Cum linguis, socio quas instauravit Erasmo,

Germaniæq; reddidit.

Iura foro, doctasq; scholæ qui sufficit artes,

Verè hic duo summa præstitit.

AEGID. PERIANDRI.

Culmen hic est Iuris, Themidi, Phœboq; dicat us:

Quicquid habet ius hic laudis, id omne tenet.

L ij

SIMON PISTORIS IURIS. &
Cancell Saxon.

*Iura prius docui: mox scrinia Saxonis aula
Eloquio rexi, consilioq, meo.*

M, D, LXII.

SIMON PISTORIS V. I. D. LIPSIAE IN
eruditâ familiâ natus anno M, CCCC.

XXCIX:

Patre Simone, Nicolao auo, vtroque Med. Do-
ctore, & Saxon, Archiatro clariss.

In quo vno supra familiæ claritatem natura ma-
ximas & animi & corporis dotes, vnâ cum inçlytâ
virtute, summaque cum docendî facilitate, & dex-
teritate, non sine omnium admiratione,
felicissimè cumulauit:

Quem Papiæ docuit, Lipsia ornauit, Aula Sa-
xonica obseruauit:

Per integrum quinquennium primò in patriâ
Academiâ Professor Cod. Ordinarius:

Perpetuus demum Elect. Saxon, Cancellarius,
& Magister officiorum in aulâ constitutus:

Magnis magnâ cum gloriâ perfunctus ho-
noribus:

Commeatu tandem gratiosè impetrato:
Satur vitæ, satur gloriæ:

Liberos post se relinquens eruditos hono-
ratos superstites:

Quorum & in libris præclara eius reuixit me-
moria, in omne deinceps æuum cum
his victura perperuò:

Obijt in pago suo Seuseliz, III. Non. XBR.
anno Sal, M. D. L. XII. Aet. LXXIII.

Q. iij

IN SIMONEM PISTORIS MAGNUM

Saxoniae Cancellarium,

GEORGII FABRICII.

Conditur hoc tumulo Simon Pistorius: atque
A patre præclaro nomen, auoq; tulit:
Saxonicâ vixit qui Cancellarius aulâ:
Ultra quinque gerens lustra regentis onus.
Ingenio præstans, studio indefessus, honore
Summus, consilij utilis, ore potens.
Quod mortale fuit, tellus tenet: inclyta fama
Nominis, haud vllò stat violanda die.

GREGORII BERSMANNI.

Quis Pistoriadum gentis, quis nomina nescit
Nomina Lipsiacas inter fulgentia stirpes?
Inclyta doctrina titulis, & fascibus ampla,
Et meritis præclara suis, & iuris, & artis,
Artis Paonia titulis, & honoribus aucta.
Quis te Nicoleos dignâ celebrare Camæna
Laude Machaoniâ clarum, titulisq; superbum
Consulis, aut merito possit super æthera cantu
Tollere, teq; Simon Medicum, te nomine eodem:
Insignem, legum custodem, & iuris amussim:
Quem schola Ticini docuit: quem Lipsia summis
Ornavit titulis: quem Saxonis aulâ recepit
Munere functū amplo, duo ter quinquennia vita.

VVOLF GANGVS MVSCVLVS

Theologus.

Corde pius, grauis ore, sacro sermone disertus,
Præco Dei, pariter voce stylog³, potens.

M. D. LXIII.

Q. v

WOLFGANGVS MVSCVLVS DVSAE
Lotharingæ oppido, Alsatia finitimo, na-
tus, anno M. CCCC. XCVII:

Monasticam vitam in prima adolescentiâ profes-
sus, religionis & honesti ocij gratiâ:
Pòst veritate agnitâ, Pauli exemplum secutus,
victum aliquandiu Textor opere ma-
nuario quæritans:

Argentinae demum minister Ecclesiae, à magno
illo Dei seruo M. Bucezo pietate doctri-
naeque suâ approbatâ:

Ac dein Augustæ Vindel, Pastor, & Urbani Re-
gij viri opt. & doctiss. successor
constitutus:

In quâ ipse. Euangelicam sincerè professus do-
ctrinam, tum concionando, tum sacras literas
laboriosissimis commentarijs illustrando, tum
Græcorum scripta Latine interpretando, mul-
tis denique obitis pro tuendâ verâ religione
in Comitijis imperij legationibus, nomen
in orbe Christiano adeptus est
clariss:

Bello tandem Germanico exul, Bernæ sacra-
rum literarum doctoris in scholâ functus
munere per toros annos qua-
tuordecim:

Obijt placidâ morte III. Cal. Septemb. anno
Christi M. D. LXIII, Aet. LXVI.

CONRADI GESNERI.

Musculus ut vastis immensa per aquora cetis
Pranando piscis dux solet esse via:
Ne breuia, aut fyrtes, scopuliue, pericula vita,
Insidiæue vlla, dira creare queant:
Muscule sic Bolgange viam mortalibus agris
Felicem ad cælum, nomen ut insinuat:
Monstrabas viuendo pie, sancte q̄, docendo:
Nunc terra hæc corpus, sidera habent animam.

E I V S D E M.

Ιχθὺς ἐνι πελάγει μὲν κήτεσιν ἐστὶ ὄδηγός,
καὶ ΜΥΣ ἀνὴρ ἄριστος,
μύθῃς χρισσοειβής, ΛΥΚΟΒ ΑΤΗΣ δ' ὄνομα πρώτος
ἐν μυσηύ βαπτισματος
ἀνδράσι μὴ κτήρ διδραχῆ τε βιώ τε βροτοῖσιν,
ἕως ἀρ' ἔζη, γέγονε,
νῦν δ' ἱερῶ λυσιάβαντι λογιζομένῳ ἐνὶ δυσσίῳ
αὐτῆ ὀνόματος, ἦλο
ριφθέντος, μετὰ τὸνδε βίον πρὸς κρείττον' ἀπῆλθεν
ἁμυνίως ἱεσομένους.

IVX.I.3.A.1111.G.M.11111

IN VVOLFANGVM MVSCVLVM
Theologum.

THEODORI BEZAE.

*Magnum dicere musculum pusillum
Quum sit auribus insolens Latinis:
Magnum hunc dicere Musculum quodd' ausim:
Quamuis puluere conditum pusillo,
Si causam rogitas, viator, audi.
Haud quaquam fuit iste mus pusillus,
(Ipsum si libeat vocare murem)
Illarum ex numero famelicarum,
Quae felis rapidos verentur vngues:
Sed qui ipsos potius catos rapaces,
Quantumuis solitos potentiorum
Ipsis cum dominis domos vorare,
Viuus perculit, & suo pauentes
Adbuc nomine terreat sepultus.
Immo quem tremuit quoque illa rupis
Tarpeia arcibus incubans leana,
Orbis magnanimos vorans Monarchas.
Magnum & dicere Musculum pigebit,
Quamuis puluere conditum pusillo?*

ABRAHAMI MVSCVLI.

*Musculus hic situs est doctrinā clarus & ingens:
Nomen in orbe manet: spiritus astra tenet.*

ANDREAS GERARDVS HYPERIVS,
Theologus.

*Flandria quem genuit, tegit Hestia, Martis in urbe.
Quâ fidei docui dogmata pura sacra.*

M. D. LXIV.

ANDREAS GERARDVS HYPERIVS,
Hyperis, in clyto Flandriæ oppido natus,
anno M. D. XI.

Patre cognomine Andrea, clarissimo apud
Hyperas iure consulto:

Post patriæ Gymnasia aliquam multa,
Philosophiæ pariter, ac Theologiæ studijs,
Lutetiæ ac Louanij eruditus:

Perlustratâ ferè vniuersâ Italiâ, Galliâ, Germa-
niâ, Britanniâ, vitam sectatus perpetuò
Academicam:

Professor demum Ecclesiæ & Scholæ Marpurgi
constitutus anno M. D. XLII.

In quâ ipse diuinas & humanas literas, vir citra
controuersiam eruditissimus simul, ac
diligentissimus, totos annos
XXII docuit:

Qui ne mortuus quidem, vniuersam Ecclef.
Christ. libris scientissimè solidissime-
que scriptis erudire desinit:

Plura etiam multò posteris relicturus, nisi maio-
rem vtilitatis publicæ, quàm valetudi-
nis curam gerentem, intempe-
stiuâ mors sustulisset:

Rebus excessit humanis, anno Domini M. D.
LXIV: Calend. Februar. annum vitæ
agens LIII.

Eteostichon.

Flandria quem genuit, Hassia nostra tegit.

IN ANDREAM GERARDVM

Hyperium Theol.

EPIGRAMMATA.

THEOD BEZAE.

Nō Hyperis dedit hoc, Hyperi, tibi patria quondā,
Quod superis potius ducis cognomen ab oris:
Nec tibi fors olim tribuit temeraria nomen
Andrea: at ipsa suo ornauit te nomine virtus.
Hoc sancti mores, teneris hoc omnis ab annis
Vita probat, superūm cura cœlog, sacra ta.
Ecquis enim melius, quisnam te fortius vno
Tarpeia aggressus depellere rupe tyrannum?
Certius an quisquam erranti per deuia turba
Commonstrauit iter, superas quod ducit in arces?
Maçte igitur virtute, Hyperi, quem nec fera totū
Mors domuit, totum nec seruant claustra sepulcri:
Quin superi meliore fouent iam parte receptum:
Altera dum tumulto qua nunc pars clausa quiescit,
Exanimisq, licet iam cœli ad lumen anhelat,
Euigilet felix: & quod tu diceris, illud
Euadas, Hyperi, tum re, tum nomine totus.

NICOLAI ASCLEPII BARBATH.

Quo Simeon iustus Christum complectitur vlnis:
Ardreas subiit fata suprema die:
Dimisitq, suum Christi miseratio seruum:
Quem fouet aternâ nunc sua pace quies.

PETRI PAGANI.

Hoc tegitur, placidâ sublatuſ morte, ſepulcro
Hyperius: fato iam meliore fruens.
Transyt è viuis ad vera palatia vitæ:
Quemq; diu docuit, iam videt ipſe Deum.
Corpus humi moles, animum ſibi vindicat æther:
Scripta piæ munus poſteritatis erunt.

IUSTI VVLTELL.

Τύμβος ὁ δ' Ανδρείου σώμ' Υπεριοιο καθέργει,
κλεινὸς ἐυσεβέων ἰδμοσύνοσι λόγων:
ὄν βασιλεῖς ἐγέραιρον, ἐθαύμαζον δὲ γέροντες.
ὄμοι, ὁ δ' ἡμετέρου ἀπικεῖσ' ἐρεμὰ σχολῆς.

NICOLAI RODINGI.

Scripturæ sanctæ doct̃or pius atque fidelis,
Hyperius terras linquere iussus erat:
Ille nihil renuens: Fiat tua sancta voluntas,
Care Pater: vocem hanc sæpius ingeminat.
Ac morbi perfert animo patiente dolores:
Testificans veram sapius ore fidem.
Erudiens natos, diuinam discere legem
Hos iubet, & Domini iussa verenda sequi.
Vxorẽ verbis quoque consolatus amicis:
Commisit summo seq; suosq; Deo.
Postremò manibus tensis ad sidera cœli:
Hanc animam, dixit, suscipie quaeso Pater.
Mens pia cœlestis patriæ sortitur honorem:
Hic tumulus tantum putre cadauer habet.

IOANNES CALVINVS
Theologus.

*Gallia me recipit doctore & Scotia Christum:
Pastorem sepelit culta Genœva suum.*

M. D. LXIV.

R

IOANNES CALVINVS NOVIODVNI

Veromanduorſi celebri oppido natus, an. M. D. l. X.

Lutetiæ primò Philoſophiæ, dein Aureliani &

Biturig. Iuriſprudentiæ ſimul ac Theologiae excultus ſtudijs:

Baſileæ totus Hebræicis addiſtus literis:

Italiã dehinc à limine ſalutatã, patriæ valedi-

cens Galliæ, in Germaniam per Allo-

brogos regreſſus:

Genevæ, præter ſpem ac votum, non modò

concionator, ſed & ſacrarum doctor literarum

à S. P. Q. G. delectus anno M. D. XXXVI:

Quã in vrbe Chriſtianam religionem ac diſci-
plinam, Antichriſti iugo liberatam, cum Guil-

Farello & P. Vireto primus conſtituit,
inſinitis cum difficultatibus:

Ob quas deinceps vrbe aliquantisper exce-

dens, Argentiniæ interim Gallicanam

conſtituit Eccleſiam:

Reſtitutus demum Genevæ, ſummã omnium

voluntate, denuo inſtauratam Eccleſiam ac

conſtabilitam, totos annos XXIII.

continuos gubernauit:

Commentarijs in ſacram ſcripturam exquisitis,

ac prætereà libris permultis dogmaticis,

maximè de Euchariftiæ negotio,

editis clariſſ.

Obijt ex Phtifi, vigilijs & ieiunijs immodicis

contractã, anno Domi M. D. L. XIV: Aet.

LI. Maij XXVII die.

IN IOANNEM CALVINVM

Theologum.

THEOD. BEZAE.

Roma ruentis terror ille maximus,

Quem mortuum lugent boni, horrescunt mali:

Ipsa à quâ potuit virtutem discere virtus:

Cur adeo exiguo ignotoq; in cespite clausus.

Calvinus lateat, rogas?

Calvinum asiduè comitata Modestia viuum,

Hoc tumulto manibus condidit ipsa suis.

O te beatum cespitem tanto hospite!

O cui inuidere cuncta possint marmora!

E I V S D E M.

Te viuo, Calvine, fuit mihi viuere dulce;

Hei, quàm dulce foret, te moriente, mori!

Et tamen est, fateor, grata hoc mihi nomine vita,

Quod, tibi quas fundam, sufficiat lacrymas.

Viue igitur Beza in luctus, tibi ut vsque perennes

Calvini in tumultum vita ministret aquas:

Iunctura absenti donec te rursus amico

Mors pariter vitam finiat & lacrymas.

B. CORNELII BERTRAMIL.

Ex Hebræo.

Promissam in terram populum deducit Hebraum

Iosua dux, altâ pace iubetq; frui:

Hoftes deuincit, terram partitur, obitq;

Officij ut monuit sedulo quemque sui. R ij

*Præstitit ista suis Caluinus, & astra petentem
Spirituum patri reddidit ipse suum.*

E I V S D E M.

*Est Itali quiddam scorti monstrasse profusos
Luxus, & sordes annumerasse vagas.
At nouisse dolos, simul occurrisse, animoq,
Præsenti libros opposuisse sacros:
Inde Sophistarum nodos soluisse, breuemq,
Et veram ad Christum proposuisse viam:
Aeterna in Christo patris decreta, datamq,
Iam pridem electis intonuisse fidem:
Denique ad illius iussa exegisse priorum
Et vitam & mores: hoc opus, hic labor est.
Hæc scriptis & re Caluinus præstitit olim:
Qua proba vita dedit, mors pia sancit adhuc.*

P. MELISSI.

*Quid blateras, nobis quasi iam sit lumen ademptū,
Merse Erebi nigro, caece Sophista lacu?
Aureus obscurâ nunquam Sol interit umbrâ:
Nec mutat rutilas ignea stella faces:
Nube licet piceâ, nebuleq, vaporibus atris,
Abscondant radios ille vel illa suos,
Ac velut haud letho sunt occubuisse putandi,
Queis oculos clausit lenta sopore quies:
Sic quoque vivit adhuc animo sed corpore summi
Caluinus placide dormit adusque diem.*

Nec tantum viuis modo, sed quondam quod agebas

Nunc agis, o magni maxime prece Dei:

Nobiscumq; hodie loquitur, semperq; loquitur

Spiritus, in scriptis qui viget vsque tuis:

Clarius & multo splendens tua gloria fulget,

Lucifer Eois quam nitet ortus equis.

I procul umbrisequum, procul inigra turba Sopho

Hei nihil ad tenebras lux facit ulla tuas. (rum:

L. G.

Pontificum terror, Romana buccina verax

Nequitia, & sancta religionis amor:

Iucundusq; lepos, cani venerabilis oris

Gratia, & Hybleo lingua referta fauo:

Doctrina excellens, animi prestantia, acumen

Mentis, & humani delicia generis:

Fortis in aduersis animus, prudentia constans,

Insontesq; manus, scriptaq; plena Deo:

Virtutis studium, & toti lux reddit a mundo,

Canag; honoranda cum pietate fides,

In miseros non parca manus, pia cura suorum,

Et quicquid mores non sinit esse malos:

Demisere caput, quo tu Caluine, sepulcro:

Et tecum (heu facinus) contumulata iacent.

Mentior: eternis etenim te laudibus ornant,

Et secum ad superas te rapuere domos.

R ij

ANDREAS VESALIVS ARCHIA-
ter Cæsareus;

*Magnus honos, magni mihi credita cura Monarcha:
Corporis humani fabrica, maior honos.*

M. D. LXIV.

ANDREAS VESALIVS BRUXELLIS, CE-
lebrī Flandriæ vrbe, natus anno M. D. XLV:

Post Philosophiæ vniuersæ studia,
Medicinæ vtriusque scientiam adeptus planè
singularem in Italiâ, omnium studio-
rum parente & altrice:

Naturæ operum in omni vitâ perquàm
studiosus:

Sed imprimis fabricæ corporis humani cogno-
scendæ totus, Basileæ præsertim,
deditus:

Cui ipse non modò specimen artis & industriæ
sue sceleton munus hospitale: sed præterea etiâ
in vtraque Medicinâ scriptos libros plurimos,
& in his præclarissimum illud de Fabrica hu-
mani corporis opus, posteris reliquit
omnibus suspiciendum:

Ob nominis celebritatem, & artis præstan-
tiam Caroli V. Cæs. Aug. deinceps
factus Archiaterus:

Quo ipse munere, summa & fide, & auctori-
te, cum laude functus; quum Palæstinæ visen-
dæ studio, tum religionis, tum naturæ myste-
riorum cognoscendorum causâ, fla-
graret incredibili:

Morbo correptus circa Zazynthum insulam,
repentino quidem, sed exitiali:

Obijt anno M. D. L. XLV. Aet. L. Mense
Octobri,

R iij

IN ANDREAM VESALIVM
Bruxellanum, Medicum.

B. ARIAE MONTANI.

*Corporis humani qui membra minuta secaret,
Vesalio nullus doctior extiterat:*

*Hic Medicis auxit, pictoribus auxit & artem:
Dum subit internas, qua latuere, vias.*

I. S.

*Quis sine te felix Medicus, promptusq; Cherurgus:
Ni artis subiectum membra situmq; sciat?*

*Secula tot pars haec latuit: porcum atque catellos,
Non homines prisca dissectuere Sophi.*

IOAN. BARTHOLOMAEI.

*Artificem monumenta probant: te sectio nostri
Corporis, artificem te tua scripta vocant.*

NICOLAI REVSNERI.

*Quo non arte prior fuit medendi
Aut Aesclepius, aut senex Machaon,
Aut magnus Podalirius: medentium
Princeps Vesalius celebriorum:*

*Dum morbi bonus artifex medetur
Cunctis: iam sibi nec medetur ipse
Summus Paonia magister artis:
Fato mortuus heu nimis maligno.*

IOANNES LANGIVS ARCHIATER
Palatinus.

Archiatrum facit Heidelbergæ: Sophum facit antè
Lipsiæ, sed medicum Felsina doctus bonum.

M. D. LXV. R v

IOANNES LANGIVS LEOBERGAE,
celebri Silesiæ oppido, natus,
anno M. CCCCXXCV:

Magister Philosophiæ creatus Lipsiæ, anno
M. D. XIV. Petro VVirtho consobrino,
Collegij Philof. Decano existente:

Quâ in Academiâ postea & bonas literas, fre-
quenti auditorum confessu, professus: &
publicis per annos aliquot fun-
ctus muneribus:

Magnâ cum laude doctrinæ, virtutis, sapien-
tiæ, pietatis, industriæ:

Medicinæ demum studium, maiorum suorum
exemplo, amplexus:

Bononiæ Medicis honoratus clarissimis:

Pisis Hetruriæ summum Doctrinæ gratum con-
secutus, anno M. D. XXII.

Tandem Illustr. Elector. Palatinorum V. Archia-
trus, alter ceu Podalirius:

Magno & sibi, & familiæ, & patriæ fuit orna-
mento ac honori:

Monumentis ingenij sui excellentis variâ ac
rarâ cum eruditione, tum rerum omnis gene-
ris scitu dignissimarum explicatione
refertis, post se relictis quàm
plurimis:

Præsentibus carus, posteris etiam ad-
mirandus:

Obijt Heidelbergæ senex anno Sal. M;D.LXV,
Act. XXC. Iunij die XXI.

IN IOANNEM LANGIVM
Archiatrum Palatinum.

ANONYMI.

*Aspice spectat a Medici probitatis agalma:
Bisseptem cui sunt lustra peracta seni.
Archiatrum Comitum Rheni, fidusq; minister:
Slesia quem genuit, Lipsia quem erudit.*

GEORGII VVIRTHI.

*Sape Palatinos, veluti Podalirius alter,
Per mare, per terras subsequor ipse duces.
Decrepiti seruat cineres prope Neccaris vndam
Heidelbergae: pio mens pia iuncta Deo.*

IOANNIS POSTHIL.

*Hac facie spectandus eras, clarissime Langi:
Quum tibi supremum dicerem iuuenis, vale.
Nunc canus tua busta, Pater, cineresq; saluto:
Post lustra quinque redditus Nicro meo:
Officioq; tuo magna defungor in aula:
Vtinam pari cum dignitate & gloria!*

Fama

*Fama tuas resonat laudes, tua scripta leguntur:
Audiūq; vates pariter, ac Medicus bonus.*

PHILIPPI SPRENGERI.

*Hac spectandus erat Medicus sub imagine quondā
Langius, ingenio maximus, arte potens.
Posteritas hunc ut, quem noscit, cernere possit:
Fecit Sprengerus Pharmacopola virum.*

IANI BARTHOLOMAEI.

*Iane tuus codex est valdē docta supellex:
Hunc ait esse decus Bibliotheca suum.*

NICOLAI REVSNERI.

*Langi clare senex, venerande nepotibus ipsis,
Accipe pro lacrymis posthuma verba meis.
Te Leoni genuit, docuit te Lipsia clara:
Quae cathedram rursas dat tibi spontē suam.
Te Medicum, Medici coniunctum mente Leoni,
Felsina, Pisarum te schola docta creat.
Archiatrum tandē facit Heidelberg: medentem
Aula Palatini principis ampla colit,
Magnas haec & opes, & honores contulit amplos:
Contulit & tumultum grata deinde seni.
Corpore dum spoliat te sex post lustra decemq;
Spiritus ut celsā viuat in arce Deo.
Salue care senex: semper tua fama manebit:
Ingenij viuent & monumenta tui.*

CONRADVS GESNERVS PHILOS.
& Medicus.

*Plinius alter eram: per me vis iam liquet omnis
Natura, ingenij vi superata mei.*

M. D. LXV.

CONRADVS GESNERVS TIGVRI,
vrbe Heluetiæ primariâ, natus anno
M. D. XVI.

Post patriæ scholam, Argentinæ primò, dein
Biturigibus Auaricum, & Lutetiæ Paris.
optimis eruditus disci-
plinis,

Laufannæ post Græcas professus literas
per triennium;

Basileæ demum supremam in Medicinâ
laureolam adeptus;

Tandem constituto Tiguri perpetuo domicilio:
Quâ in vrbe is & medicinam fecit, & Philoso-
phiam publico docuit stipendio,
annis XXI V:

Pietate duce, virtutibus reliquis comitibus,
omnia naturæ arcana perscrutatus:

Dum de aliorum vtilitate promouendâ magis,
quàm de propriâ salute tuendâ cogitat:

Editis in omni literarum genere, præsertim
verò Medicinæ & Nat. Philos. lucubra-
tionibus clariss.

Philologus & Polyhistor,

Germaniæ lumen, Heluetiæ decus:

Ecclesiæ, Scholæ, Reipub. bonorum denique
omnium cum incredibili luctu:

Blandiss. eademque atrociss. pestil. absumptus:

Obijt Tiguri, anno M. D. LXV. Aet.

XLIX. XIII. XBR.

IN CONRADVM GESNERVM

Philos. & Medicum.

THEODORI BEZAE.

*Te caelo mutante solum, Gesnere, volucres
Quaecunque pennis aëra permeant,
Repleuere modis omnia tristibus:
Migrantem amicum extrema supra sidera
Omnes cum gemitu graui insequuntur.
Te caelo mutante solum, Gesnere, feroces
Gemunt in antris belluae,
Et stabuli pecudes oblitae:
Sibilis colubri te feri gemunt lugubribus,
Imisq; quotquot sub cauernis
Occulta terrarum colunt:
Et flaccidum plantae virentes,
Et pallidum flores nitentes,
Et flaccidum arbores comantes.
Regna te per humida
Et belluosus qua ferit vndique
Reboantia littora pontus,
Planctu sonoro deflet Amphitrite:
Et liquidis sub aquis pisces natantes mutitant.
Natura te omnis denique ut suorum fidum antistite
Plorat sacrorum, muta
Futura deinceps, ni loquaris mortuus.*

*Hec inter tibi turbatus, Gesnere, parent at
Beza tuus, vati vates, & amicus amico,
His in compositis innumeris numeris.*

IOAN. CRATONIS:

*Lux veterum, secliq; sui decus, atque sequentum
Dulcis amor, tristi conditur hoc tumulo.
Pars melior viuet scriptis & mente bonorum
Condita, & in Christi morte recepta sinum.
Viuet & in me ipso, dum vitam morte lucrabor:
Atque ero, quod nequeo corpore, mente Crato:*

HENRICI STEPHANI.

*Vix quinquagenos implens, Gesnere, Decembres,
Fata implens vita preproperata tua.
At te posteritas annos impleffe Sibylle
Dicat, tot libros vel neget esse tuos.*

ACHILLIS P. GASSERI.

*Quos iungebat amor, nunc pestis disgregat atrox:
Tu gaudes caelo, quando ego versor humo:
Sed tua sic virtus, Gesnere, meretur abunde
Felix ut viuas semper apud superos:
Gasserumq; decet, gratis nunc laudibus ut te
In terris ornet, sit memor inde tui.*

*Iuppiter indigno dum doctos eximit orbe,
Monstrat se iratum, Barbariemq; dabit.*

THEODORI ZVINGERI.

*Plinius hic situs est Germanus: perge Viator:
Gesneri toto nomen in orbe volat.*

RVDOLPHI GVALTHERI.

*Si doctrina, fides, pietas fera fata morari
Possent, Gesnerus non moriturus erat.*

IOANNIS VVOLPHII.

*Multa legens, tum multa docens, benè deniq; scri-
Multis de morbis clara trophæa tuli. (bens,
Nunc vbi confeci cursum, & mea fata peregi:
Maximus his actis accumulatus honos.*

*At modo defunctus nunc isthac condor in vrnâ
Corpore, non animâ, quæ viget atque valet.
Hic mihi per Christum promissâ pace quiesco,
Exemptus curis omnigenisq; malis.*

CASPARI VVOLPHII.

*Ars medica, & lingua, stirpes quod denique, Musæ
Sunt passæ eclipsin, mors tua causa fuit.
Det Deus ergo alium, lumen qui reddat iisdem,
Gesnerum, & studijs pergat adesse bonis.*

IOANNIS FABRICII.

*Quid miser in tumulto Gesneri figis ocellos?
Hic iacet, exuuias præter & ossa, nihil.
Amplius exili nequît mens corpore claudr:
Cui nimis angustus maximus orbis erat.
Quicquid enim tellus, quicquid mare gignit et aër,
Ingenio tanti cesserat omne viri.*

*Vnus erat reliquus, qui iam restabat, Olympus:
Disceret in summo nunc vbi cuncta Deo.*

P. MELISSI.

Gesneri postquam tristes morientia Musa
Viderunt atrâ lumina nocte regi:
Pro versu gemitus, lacrimas pro carmine fundunt,
In gemitus carmen, versus it in lacrimas:
Pratexitq̄, nigro Phœbus velamine frontem,
Plus satum, mœrens, arte valere suâ.
Attamen ut tumulo meriti reddantur honores:
Nec tanti iaceat fama sepulta viri:
Protinus Hesperidum selecta fragrantibus hortis:
Pierides cineri dona suprema ferunt:
Ambrosiam, roremq̄, maris, nardumq̄, virentem,
Scilicet & flores ô Hyacinthe tuos:
Spargunt & violas, & purpureos amaranthos:
Inscriptisq̄, locant marmora cœsa notis:
Qui iacet hic, qualis quantusq̄, prioribus annis
Gesnerus fuerit, charta loquetur anus.

FELICIS TRVBLI.

Quum nossem terras, nossem genus omne ferarû,
Aethereumq̄, genus, squamigerumq̄, genus:
Plantarum sericini quum vellem ponere certam:
Mors operi intentum repperit atra meo.
Et Gesnere tibi, dixit, spectanda supersunt
Nunc tandem rutili sidera celsa poli.
Linque igitur terras, & corpora lingue caduca:
Cum Christo in cœlis viuere posse datur.

GEORGII FABRICII

Inuidiâ maior Gesnerus morte peremptus
In patriâ, magnâ laude quiescit humo.
Hunc fleuit natura parens: fleuere quot effert
Terra herbas, pisces flumina, silua feras.
Dignus erat meritis, qui tempore uiueret omni:
In terris omnes sed rapit æqua dies.

N. REVSNERI.

Siste parum, manesq; iube saluere Viator:
Conditus hic rarâ vir pietate iacet:
Ingenij magni magnis qui dotibus auctus:
Cultor Apollineæ sedulus artis erat.
Nota viri pietas satis est, testatq; virtus:
Nota domi rerum gloria, nota foris.
Candidus, innocuus, iustus, bonus, integer, æquus,
Et probus, & vero dignus amore fuit:
Calluit herbarum vires, vsunque medendi:
Nouit & ætherei sidera clara poli.
Abdita naturæ scrutatus iura sagacis:
Præclaros medicâ scripsit in arte libros:
Quos nec longa dies, nec serior opprimit atas:
Mors ius in famæ non habet atra decus.
Corpus humo positum requiescit: nomen in orbe,
Spiritus excelsâ viuuit in arce Deo.
Quisquis es, ô requiem cineri, pacemq; precatus,
Incertas lethi disce timere vices.

MODESTINVS PISTORIS
Iurisconsultus;

Iure Modestinus fuit olim clarus: utroque
Iure Modestinus sum quoque clarus ego.

M. D. LXV.

MODESTINVS PISTORIVS, SI-
mo. F. Sim. N. Nicol. Pron, Lipsiæ
natus anno M. D. XVI:

Quem & patria atque domestica disciplina eru-
dijt sedulo: & Italia per totum quinquenium
omni liberali doctrinâ, ac in primis
Iurisprudentiâ excoluit
mirificè:

Legum in patriâ consultus Doctör, & faculta-
tis Iurid. Ordinarius:

Saxonix Elect. Princ. Consiliarius, & Iudicij
Curialis Assessor Perpetuus:

Quin & Proavi Cos. Lips. & Aui Medici, &
Patris Iurisc. Præstantiss. exemplo, per
multos annos consulari fun-
ctus dignitate:

Magnâ cum laude dignitatis, virtutis, sapien-
tiæ, iustitiæ:

Magni illius Modestini, veteris I. C. Rom. vt
nominis, ita ingenij ac studij con-
sors digniss.

Non tam ætate consumptus, quàm laborum
pertinaci assiduitate fractus:

Cum max. non suorum modò, sed totius Reip.
extern. quoque luctu.

Piè ac religiosè ex hac vitâ excessit Anno Sal,
M. D. L X V. Aet. XL I I X.

M. I X. D. VI.

S ij

IN MODESTINVM PISTORIS
Iureconsultum.

EPIGRAMMATA.

MATTHIAE GROSII.

Qui sub Alexandro quondam sacra a Seuero
Iura Modestinus tractans, dubiosq; resoluens
Ambiguae Themidis nodos, laudabile nactus
Nomen, in aeternum meruit clarescere scriptis:
Nostra Modestinum, claro quem clara parente
Lipsia progeniuit, non inferiora secutum,
Nec cuiquam veterum doctrinae laude minorem,
Secula non magni faciant, venerentur, amentq;
Testis opus praesens fidei, prudentiae & almae
Integritatis erit, quae civica iura professus
In patriam fulsit Phoebae lampadis instar:
Dij facite, Hartmannus vivat Pistorius, ortu
Nobilis, ingenio magnus, meritisq; celebris:
Cuius ope accipiunt lucem geniumq; labores
Fraterni, & legum capit incrementa facultas.

N. REVSNERI.

Quanta Modestino Iuris prudentia magno,
Consilij grauitas quanta, fidesq; fuit:
Tanta Modestino Iuris prudentia nostro,
Consilij grauitas tanta fidesq; fuit.
Lipsia maiorum claro quem protulit ortu:
Quos artis medica, Iuris & ornat apex.

Multum cui Schola, cui debet Respublica multū:
Illius doctor, Consul ut huius erat.
Multum debet & ipsa potens cui Saxonis aula:
Consilio patria rexit ut ille duces.
Consilio quæritus fuerit, monumenta loquuntur
Publica, cordato pignora digna viro.
Cætera prætereo: pietas, sapientia, virtus
Cunctis nota, suum promeret ipsa decus,
Patria post vitæ sepelitur septennia septem
Corpus: at in cælum mens reuocata redit.

GREGORII BERSMANNI.

Ingenium, virtus, sapientia, Gratia, Splendor,
Vrbis honos, Aule Gratia, Fama scholæ:
Cuncta Modestini lugent Pistoris ad vrbem:
Lipsia sed cunctis tristior, orba gemit.
Et merito: quoniam Iuris consultior illo
Consule nullus erat, nec magis vrbis amans.
Non mors hunc rapuit: terras Astra a perosa
Noluit hunc terris longius esse super.

& iiij

IOANNES MATHESIVS
Theologus.

*Præco metallifera Ioachimi valle Sarepta:
Ipse potens calamo, vocè disertus eram.*

M. D. LXV.

IOANNES MATHESIVS ROCH-
licij Misniae oppido natus anno
M. D. IV.

Multij vga eruditione Vitebergae sibi compa-
rata, sub opt. & clariss. doctoribus M.

Luthero, & Ph. Melanthono:

Ludi literarij primò Magister, ac dein Pastor
Ecclesiae in valle Ioachimicâ fideliss.
pariter, ac vigilantiss.

Cuius pietas & constantia eximia, cæteræque
virtutes, admirabilis denique ac pænè diuina
facundia, & in docendo dexteritas singularis
nunquàm satis dignè prædicari
poterit:

Præclaro Meditationum & Concionum sacra-
rum Thesauro, de omnibus fidei Christianæ
capitibus, piæ posteritati fruendo per-
petuò, post se relicto:

Pro concione, sine in vitæ præfagiens, suæ vale-
dicens Ecclesiae:

Moritur Apoplecticus anno Christiano M, D.
LXV. Aet. LI. Non Octobr.

EPITAPHI VM.

*Securus recubo hic mundi pertæsus iniqui:
Et didici, & docui vulnera Christe tua.*

IN IOANNEM MATHESIVM
Theologum.

EPIGRAMMATA.
BALTHAS. MENTII.

*Talis erat docti facies veneranda Mathesi:
Quando fidem Christi voce professus erat.
Patria Rochlicium est: sed Leucoris alma fidelem
Discipulum adiunxit, sancte Luthere, tibi.
Ex Sophia studijs fructum percepit, & ipsi
Eximium attribuit Pallas in arte gradum.
Fraterno coluit quem magnus amore Melanthon,
Quiq; sacer templi rector Eberus erat.
Valle Ioachimicâ munus doctoris obi vit:
Arguit & fraudes, impie Papa, tuas.
Quin etiam vicit diuinâ voce cateruam,
Sacra petit varijs qua tua Christe dolis.
Sola hîc ora vides: si vis & cernere pectus,
Scripta lege: & nosces pectus & ora viri.
Corpus habet tellus: mens viuit in aethere, donec
Iungatur carni rursus, ut ante, sua.
Interea, bone Christe, pios largire ministros,
Qui simili doceant agmina sancta fide.*

IOAN. LAVTERBACHII.

*Fidelibus Deus ministris præmir. m.
Præco sacrosanctæ Triados, diuine Mathesi:
Quo Christus patuit sacra docente lytron:*

Cura ministerio tua non modo profuit vrbi:
Obtinuit nomen quæ Ioachime tuum:
Profuit vtilibus quoque magno scenore libris,
Quos terit asidua Teutonisa manu.
Præmia pro tanto numeret tibi digna labore,
Vltima iudicij quum ruet hora dies.
Dicimus interea memori de pectore grates:
Optamusq; tuos fors ut honesta bect.
Fidas haud operas Deus orbe relinquit egentes:
Inq; solo ditat commodus, inq; polo.

GEORGH FABRICII.

Mathesius magni sacundus præco Prophetæ,
Functus honorifico munere, spectat humum.
Quicquid habet pulcri Germanica lingua nitoris,
Ingenio cepit comptius esse tuo.
Siue tuos voluo libros, miramq; Sareptam,
Siue venustatis carmina tincta fauo:
Nectareum miror laticem: tibi floreat vrna:
Fracta labore graui nec premat ossa lapis.

P. CANDIDI.

Quæ matris scrutata sinus nitida ære metalla
Eruit ex imis Misnia visceribus:
Illic verba pio diuina Mathesius ore
Tradidit: hõc præstans pulcrius officium:
Quò pia Relligio splendenti est pulcrior ære:
Aera, ad opes verbi, nil rationis habent.

IOANNES DRACONITES

Theologus.

*Tam benè tot linguis apto dum Biblia sancta,
Heu morior. morior? nunc quoque viuo Deo.*

M. D. LXVI.

IOANNES DRACONITES

Caroloſtadius Francus:

Primo ætatis ſuæ tempore in ſtudijs literarum
& doctrinæ Erfordiæ conſumpto:
Quas eodem in loco, honores adeptus ſchola-
ſticos, aliquandiu publicè & priuatim
cum laude docuit:

Sacros. Theol. Doctor Vitebergæ renunciatus:
Poſt Marpurgi: deinceps Rostoehij ſa-
cras profeſſus literas:

De hinc Sambienſis Eccleſiæ Præſul
conſtitutus:

Inde Vitebergam reſreſſus, opus Biblicum
quintuplex, ad inſtar celebratæ illius monu-
mentis veterum Origenis operæ, ut & alterius
recentioris Complutenſis, ani-
mo agitans:

Cuius ſpecimen in medio reliquit ſanè egre-
gium, & poſteris admirandum:

Inter pios & ſanctos conatus, vir optimus, &
doctiſſimus, ac in primis lingue Hebrææ, Chal-
dææ Græcæ, Latinæ, præter vernaculam,
peritiſſimus, è vita euo-
catus:

Magno Reip. & Eccleſiæ cum detrimento.
Obijt Vitebergæ maior Septuagenario, anno
Sal. M. D. LXXVI. XIII. Aprilis,

IN IOANNEM DRACONITEM

Theol. Acad. Marburg.

EPIGRAMMATA.

H. EOBANI HESSI.

Postquam est aperta, & explicata veritas
Per scripta Christiana, per verbum Dei:
Vt ipsius vel è media plebe infimi
Mysteriorum conscij, nil ambigant:
Quin constet Antichristidos regnum scholæ
Venisse in ista, & perdidisse tempora:
Quid ni fateamur Antichriston impium
Exterminandum Christianis omnibus,
Ac persequendum Christianis omnibus
Constante veritate, scripturâ, fide:
Ne pergat vltra Christianos fallere
Tyrannicâ crudelitate & fraudibus.
Si fortè quæris illius potentiam
Nouisse, plus quàm regiam potentiam,
Auctoritate quæ sit ad verbum Dei,
Quod ipse deprauarit improbissimè,
Et plura eodem scripta pertinentia:
Hæc cerne scripta, quæ Draconites tibi,
Sed scripta pauca, at erudita condidit:
Quæ Christiana veritatis maximam
Partem, scopumq; persequendum continent.

GEORGH FABRICII.

*Vrna Draconiten tegit hæc doctumq̄, bonumq̄,
Laudatumq̄, piâ sedulitate senem.
Ille sacros libros Ebræa, Latina, Pelasga,
Chaldaea, in vulgus scripta daturus erat:
Nondum finito quem linquit vita labore:
Quanta vnus studijs facta ruina senex!*

P. MELISSI.

*Hos cineres, hæc busta Fides innoxia seruat,
Dulcisq̄, Spes & Caritas:
Filie Iouis inclyti, sorores.
Prima sacras lauri frondes, at proxima palma
Spargit virentis ramulos:
Mitis vltima gemmulas oliuæ.
Salue care senex: tu nunc quasi stellula fulges
Celso nitens in æthere:
Hoc tui precium laboris esto.*

GVI-

GVILIELMVS GRATAROLVS
Bergomas Medicus.

*Cara valetudo medico sua, cara suorum:
Vt rectè valeas, te mea scripta docent.*

M. D. LXVI.

LEONHARDVS FVCHSIVS
Medicus.

*Artem si medicam spectas, nouus ipse Galenus:
Si plantas, nouus en exsto Dioscorides.*

M. D. LXVI.

T

LEONHARDVS FVCHSIVS VVEMBDIN-
gæ, Rhetix oppido, natus anno M.D.I.

Primis literarum rudimentis Heilbrunnæ po-
sitis: Per omnes honores ascendendo
scholasticos:

Bonarum artiū Baculaureus Erphordix salutatus:

Magister Philosophix, Ingolstadij: & aliquot
annis post Medicinæ Doctor appellatus:

Quam & publicè aliquandiu professus est ea-
dem in Academia, summâ cum fide &
diligentiâ:

Post Onolsbachij medicinam facitans, Princ.
Marchionum Brandeb Archiatus:

Inde Ingolstadtum reuocatus, sed religione ob-
stante Onolsbachium regressus:

Tubingam denique ad Medicinam publicè
docendam euocatus:

Quam ipse & ratione optimâ, & oratione sa-
pientissimâ, multis annis fideliter & studiosè
explicauit, magnâ cum admiratione
omnium, & gratiâ:

Commentarijs præterea innumeris, spectatæ
eruditionis atque scientiæ, in omni medicinæ
genere illustrauit plurimum:

Exemplum diligentix & laboris:

Decus & ornamentum Academiæ singulare:

Optimè de præsentibus posterisque meritis:

Summâ cum testificatione constantiæ & fidei
in religione obiit in Christo feliciter VI. Idus

Maij anno M.D. LXVI. Aet LXV.

IN LEONHARDVM FVCHSIVM
Medicum.

IOAN. LAVTERBACHII.

Securus ambulat sequens viæ ducem.
Quale Dioscorides medicâ præclarus in arte
Herbarum nomen cognitione tulit:
Tale suâ meruit, maius quoque, Fuchsius arte,
Herbarum nulli cognitione minor.
Herbarum proprijs naturam viribus ille
Vt tantum nudè prodidit absque typis:
Sic tribus hic omnes veris iconibus herbas
Exprimit ingenio dexteriore tomis.
Arte Dioscorides quod Graijs, Fuchsius istud
Non modo Germanis, omnibus orbe locis.
Ne sit opus terras vitæ penetrare periclo:
Ne iuga, vel valles, vel nemorosa loca:
Absque labore tomis herbas cognosce, fouere
Augustas medicæ qui cupis artis opes:
Dux bonus herbarum species, viresq; ministrat.
Haud errat, graue qui cum duce tentat iter.

IANI BARTHOLOMAEI.

Tu licet ingenio sis clarus & arte medendi:
Par tamen est meritis gloria nulla tuis.

MARTINI CRVSI.

Φύσιος ὁ κλεινὸς θάναε, τὸ κλέος ἰν τήρω
Φύσιος, ὃς βοταγῶν πλῆθος ἐδέξε τοσόρ. T ij

Φύσιος, ἢ βιβλοὶ γνῶς' ἀντολήτε δύσειτε,
 Φύσιος, ὃς λαμπρὰν πᾶσι Τύβιγγαν ἔβη.
 ἡμῶν μὲν λίην ὀδυνηρῶς, Φύσιε κλεινέ,
 ἐπινευσας, σαυτῷ ἀσασίως διέπᾶν.
 Φῆδε γὰρ, ἀλλήεν γλίχεμαι χριστῷ τε σωεῖναι,
 ὡς ἐπὶ γῆς εἰμὶ χησῖμος ἢ δὲν ἐτι.
 γενναίως τάδε ἔφηδε, ἢ δὲ ἄλλα, λατινίδι φωνῇ,
 ὡσπερ ἄν ἕνι νοσῶν, ὡς με θαυμάσ' ἄγαρ.
 ὡς ἦν ἀργάλεον Σιμεῖωνα σε κῆριος οὕτως
 ἦν ἐς ἀθάνατον Διῶ' ἀπέλυσε χαράν.

LEONHARDI ENGELHARTI.

Fuchsius occubuit, medicorum gloria rara:

Fuchsius herbarum nomina multa notans:

Fuchsius ex scriptis toti notissimus orbi:

Fuchsius ille tuum, cara Tubinga, decus.

Est ingrata quidem nobis, ὀ in clyte Fuchsi,

Nunc tua mors, aderat qua tibi grata tamen.

Dicebas quia: Dissolui, Christum ἄ, videre

Gestio: nunc terra commoda nulla fero.

Dicebas animo forti haec, & plura Latine,

Ceu non aegrotus: res ea mira fuit.

Te Deus ergo bonum seruum, veluti Simeonem,

Dimissum iussit regna subire poli.

IOANNES OPORINVS
Bafilienfis.

*Si famam aeternam Typica do sedulus arti:
Aeternum cur non reddat & ipsa decus?*

M. D. LXIIX. T ij

IOANNES OPORINVS BASIL.
Typographus.

Doctus, Operosus, Elegans
Libris innumeris
Partim à se scriptis, partim publicatis;
Virtutum Hærede ex IV. coniuge, vnico
reliçto:

Pub. Lacrimis: Priuatâ pietate;
Sexagenario Maior moritur.
Anno M. D. LXXI. X. VI. Julij.
Natus anno M. D. VII. XXV. Ianuarij.

*

*Frugifer Autumnus perijt, Dÿs notus & orbi:
Orthion elapsus nautis, meditatur Arion.*

*

*Quantula sint hominum corpuscula, disce viator:
Magnus Oporinus conditur hoc tumulo.*

IN

IN IOANNEM OPORINVM.
LVDOVICI ROCHEFORTII.

Quis sit Oporinus, si percontaris, & ipsum
Exiguo hoc claudi marmore posse putas:
Rusticus es, toti cum sit notissimus orbi:
Tota ipsi tumulus terra nec esse queat.

IOANNIS SAMBVCI.

Quis tua non vidit praeli monumenta labores?
Quæ minima aut caruit bibliotheca typis?
Ars fuit inuenta hæc Germanis, laude perennis:
Extulit hanc Aldus, perpolijt q̄, rudem.
Perfectam exerces sex & triginta per annos:
Cæsaris ut superes nomine rebus opes.
At tibi iam emerito pateant cælestia templa:
In terris semper nomen honosq̄, vigent.

HIERONIMI VVOLFII.

πᾶσα Ὀπωρινῆ μνημῖνα βιβλιοθήκη:
ὄμα δὲ κενυμένος σῆμα τόδ' ἴδιον ἔχει.

GVILIELMI XYLANDRI.

Aurea non mortalis adiuit Oporinus astra:
Parte sui repetens deteriore solum.

GEORGII FABRICII.

Immortale decus tibi donat Oporine virtus,
Famaq̄, stellifero, quæ volat alta, polo.
Nam per te Latij libri Graijq̄, leguntur:
Doctrinaq̄, nouâ laude reuixit honor. T iij

Clauderis exiguâ magno sub nomine terrâ:
Sed claudi tumulo gloria tanta nequit.
Nam quot habent apices, tua quot monumenta fi-
Tot meritis par est reddere grata tuis. (guras,
CAROLI V TENHOVII.

Lumine si castis potuit qui reddere vitam
Nuper Oporinum mors tamen atra tulit:
Heu quantis tenebris te circum fusa manet nox,
Luce nihil dignum qui meditaris homo.
Sol simul occubuit, iubar occuluitq; coruscum,
Ceum moriens lucis linquit in orbe nihil.
At sua Oporinus maior post fata resurgens,
Quo caret, hoc alijs donat habere iubar.

E I V S D E M.

Quisquis Oporinum fati cessisse dolebit,
Hic & Oporinum doleat vixisse necesse est:
Quem vixisse semel veniens letabitur et as.

PAVLI MELISSI.

Ver, autumnus, hyems redarguebant
Aestatem, quod Oporino fuisset
Mortis causa: magis sed ipse multo
Autumnus male ferre, ferre iniquè,
Suum quod sibi Oporinum necasset
Aestas morbida Sirij noverca:
Quæis Tempus: Remouete, ait, querelas:
Immutabilis hanc Dei voluntas
Olim iam sibi destinârat horam.

PETRI PITHOEL.

Prodesse dum vult litteratis omnibus,
Remq; ampliare litterariam studet,
Oporinus artis litterariae decus,
Absumfit omne patrimonium lubens:
Sumfitq; volens vndecunque mutuo.
Aeratus ergo cessit? imò erarius,
Plures rei eius debitores cui sient,
Quos delegare creditoribus queat.

MICHAELIS GRAVIL.

Cur citharæ nervos impellere gaudet Arion?
Delphini insistit pes, premit alter humum?
Scilicet indigne iactatus Oporinus alto,
Nauigat in portu, numine Christe tuo.
Sicq; vel inuitis piratis, liber ab omni
Curâ, cælesti latitiâ fruitur.
Carmina permulcent ratione carentia bruta:
Flectere sed nequeunt cum ratione homines.
Cedite, quos auri fauces insatiabilis vrget:
Elapsa est ipso remige præda Deo.
Interea toto celebratus Oporinus orbe,
Aeterna meruit laudis habere decus.

NICOLAI REVSNERI.

Tot libros mundo qui protulit, instar Opera,
Quæ varias cornu diuite fundit opes:
Hic situs est operosus Oporinus. Ergo & Arion
Cum cultore suo iam requiescit iners. T V

GILBERTVS LIMBURGIUS
Medicus.

*Hippocrates medicus, medicus sit & ipse Galenus:
Pax vtrique manet per me Auicenna meus.*

IOANNES SCHNEIDEVVINIUS

Iurisconsultus.

*Iuris & interpres sum, iustitiæq; sacerdos:
Si taceam, libris constat id omne meis.*

M. D. LXIIX.

IOANNES SCHNEIDEVINVS STOL-
bergæ natus in Turingia, anno M. D. XIX.
Puer admodum Vitebergam missus, studiorum
causâ; & M. Luthero, à quo filij loco semper
habitus fuit, commendatus;

Præceptore vsus domestico Vito Theodoro
Theologo clarissimo;

Ciuilis sapientiæ cognitione instructus egregiâ:
Perbenignè in aulam Sacr. Rom. Imperij Comitum
Schuarceburgicorum accersitus, quibus à con-
silijs fuit per integrum quadriennium:
Post reuocatus inde in Academiam perhono-
rificè, & in eâ summos adeptus honores
in Iurisprudentiâ;

Neque solum in Collegium Iuridicum, sed &
Iudiciû allectus Prouinciale;

Operam Reipub. & docendo, & dicendo iure
nauans vtilem ac fidelem, per annos XX.

Quum non magis iuris, quàm iustitiæ, & æqui-
tatis consultus videri vellet;

Commentarijs in aureolum illud opus Insti-
tut Imperiali. sanè locupletissimis & foro præ-
sertim accommodatissimis, plurimum Reip.
atque adeò omnibus Iurispr. studiosis etiam
in posterum profuturus, & in his cum grata
sui memoriâ, & multorum vtilitate
perpetuò victurus;

Obijt Seruestæ Apoplexiâ anno M. D. LXIIX. Aet.
XLIX Sepultus Vitebergæ ad latus M. Lutheri,
quo ipse in vita hospite ac Magistro ad
pietatem vsus fuerat.

IN IOANNE M SCHNEIDE-
vvinium Iure consultum.
MARTINI HENRICI.

Quem fecunda tulit venis Stolberga metalli,
Lumine sed verbi ditior illa sacri:
Hæc est Oenotomi Iani doctoris imago:
Effinxit Luca quam tibi docta manus
Carus erat Lut here tibi, ceu filius: instar
Hunc quoque fouisti, docte Philippe, patris.
Religionis amans, veri studiosus, & æqui:
Integer & vitæ vir, fideiq; fuit.
Laudibus est dignus geminis, dum certat vtrung;
Iuris in hoc, sanctâ cum pietate, decus.
Semina Romani iuris, sub Leucoris vrbe,
Cum binis annis per tria lustra docet.
Dum quid sit rectum, quid iniquum è lumine verbi,
Ac iuris, facili dexteritate videt.
Lustra nouem vitæ cum quatuor egerat annis,
Quum Deus hunc vitæ de statione vocat.
Ipse per Europæ famâ celeberrimus vrbes,
Mortuus æternum nunc quoque nomen habet.
NIGOLAI REVSNERI,
Dum ius ritè doces, ius dicis & omnibus æquè:
Consultus iuris, sed mage iustitiæ:
Iustitiæ meritò dicaris Iane sacerdos:
Par Celso, aut magno, hoc nomine, Sulpitio.

IOANNES SEBASTIANVS PFAVSERVS
D. Maximil. II, Aug. Ecclesiastes.

*Præco, Cæsar, er am tuus, Aemyliane: Lauingæ
Præsul at hinc, pariter sum maneoq³, tuus.*

M D. LXIX.

IOANNES SEBASTIANVS

Pfauserus Bodamicus, natus
anno M. D. XX.

Theologus egregius, fortis, constans,
diligens:

Præsenti magnitudine animi &
consilij:

Magnâ prætereâ & eloquentia, &
dignitate præditus:

Perpetuus Orthodoxæ fidei Euangeli-
cæ assertor.

Diuo Maxæmiliano II. Aug. à sacris
concionibus, & consilij:

Præsul demum, & Antistes Ecclesiæ Lauin-
ganæ in Palatinâ ditione fideliss.

Planè vir bonus, & omnibus rebus
ornatus:

Obijt Lauingæ Apoplecticus anno Sal.

M. D. L. X. I. Aet. XLIX.

VI. Iunij.

IN IOAN-

IN IOANNEM SEBASTIANVM

Pfauferum Theol. Cæsar. & Antist.

Lauinganum.

EPIGRAMMATA.

NICOLAI REVSNERI.

Ioannes cubat hic Sebastianus
Pfauferus, placidâ sepultus vrnâ:
Quo vix sanctior hîc, Deiq; vixit
In terris reuerentior: piarum
Plenus pectore cogitationum:
Præco, Christe, tuus: tui professor
Inuictus meriti, sacriq; verbi:
Pro quo mille tulit volens labores,
Casus mille: simul minas potentium
Forti pectore spreuit, ac pericla:
Pro Christi decore, & fide paratus
Pulcrum, si sit opus, necem pacisci.
Inculcata fuit, grauisq; vita,
Virtus ardua, splendor eruditus:
Mores ingenui, fides probata,
Pectus mite, cor altum, & os disertum:
Magno maximus hunc fauore Cæsar
Complexus, sibi Præsidentem sacrorum
Legit, consiliariumq; fidum:
Nunc Ecclesia Præsulem Lauingæ

Tristi

CAELIVS SECVNDVS CVRIO
Philosophus.

*Cælo mens affixa prius mea, nunc quoque cælo
Viuit. quàm scitè Cælius ecce vocor!*

M. D. LXIIX.

V

CÆLIVS SECVNDVS CVRIO CYRIA-

ci Taurinorum oppido natus anno M.D.III:
Monticalerij educatus primâ pueritiâ : Adole-

scens Taurini ingenuis imbutus artibus:
Quum ob sinceram fidei Christianæ doctrinam,
quam ab ineunte ætate, spretâ superstitione Pon-

tificiâ, amplexus fuerat, varias ab hostibus per-
secutiones, carceres, vincula passus esset:
Semper tamen post tot Eporediæ, Taurini, Lucæ
intentatas mortes atque flammâs, præsen-

tissimâ numinis ope mirabiliter

ereptus:

Præcipuis Italiæ in urbibus, ac præsertim Medio-
lani & Papiæ, famâ eruditionis & religio-

nis suæ passim sparsâ:

Quum ob Pontificis Romani insidias amplius
in Italiâ se tutum esse non posse videret:

Laufannæ primò amplius quadriennio: ac dein
Basiliæ, à quâ & Magisterij insignibus ornatus,

& civitatis iure donatus fuit, Philosophiæ &
Eloquentiæ studia professus, annis

propemodum XXIII:

Præclarâ sui memoriâ ad immortalitatem tum
docendo, tum scribendo post se reliçtâ:

Magnâ cum laude veræ pietatis, & humanita-

ris, insignisque constantiæ:

Excessit è vivis Aet. S. anno LXVII. Sab. M.D.
LXIX. ad VIII. KL. DCB.

IN CAELIVM SECVNDVM

Curionem.

PAVLI CHERLERI.

Arte potens, pietate grauis, sermone politus
Caelius, hic molles in leni funere somnos,
Iuxta cara sibi quondam sua pignora, carpit:
Cumq; his exurger, priscis reuidendus amicis,
Luce sub extrema: cum tu, fortissime IESV,
Viua Dei soboles, sonitu praecunte tubarum,
Adueniens iudex liquidus in nubibus acer:
Iudicioq; premes orbem, & noua premia reddes:
Premia grata probis, reprobis ingrata: sed aqua,
Et fidei vacuis, ipforum debita faelis.

NICOLAI REVSNERI.

Si lacrymis decorare pios, & funera fletu
Fas est, quos nobis abstulit atra dies:
Te lacrymis decorare pium est, & funera fletu
Curio, quem Musis abstulit atra dies.
Sed neque tu lacrymis, nec egent tua funera fletu:
Cur? tua laus toto viuit in orbe prius:
Et tua mens caelo viuit sanctissima, CAELI:
Felix, cui fas est tam bene posse mori!

V ij

PAVLVS EBERVS
Theologus.

*Qui fueram Sophiae, Christi sum denique doctor:
Si corpus paruum, mens mihi magna sat est.*

M. D. LXIX.

PAVLVS EBERVS KITTINGÆ

Franciæ oppido natus, anno M. D. XI.
Post patriæ scholam, ad spem vberioris doctri-
næ Onolsbachium primò commigrans:
Aeger anno vix exacto in patriam reuersurus,
ab equo raptatus consternato, multis corpo-
ris partibus miserabiliter laxatis, magnam
valetudinis suæ passus iacturam:

Eâ demum confirmatâ, Vitebergam profectus,
homo in omni iudicio elegantissimus, Philo-
sophiæ pariter, ac Theologiæ studijs
summè deditus:

Summos in vtraque sapientiâ tam diuinâ quàm
humanâ honores cum laude promeritus:
Professor tandem vtriusque in Academiâ annis
circiter XXXII. clarus ac eloquens:

Pastor præterea Ecclesiæ & Antistes verus
vigilansquet

Sacræ historiæ, & Philologiæ in primis
studiosus:

Quam & compluribus ingenij monumentis
egregijs plurimum illustrauit, & ad
posteror propagauit:

Pie sancteque obiit Vitebergæ X. Decembr.
anno Sal. M. D. LXIX. Aet LII. D.

XXXII.

V iij

IN PAVLVM EBERVM

Theologum.

IOANNIS SCHOESSERI.

Hos quicumque vides infirmi corporis artus,
Quos tibi Pastoris parua tabella refert:
Consilium perpende Dei, qui splendida mundo
Visa, putat regno non satis apta suo.
Eligit infirmos, per quos Ecclesia Christi
Docta, salutarem possit habere fidem.
Ille etiam praehensiuat instrumenta salutis,
Praesidioq; leuat membra pusilla suo.
Et nunc parua licet sit vox & corpus Eberi:
Ipse per hunc optat notior esse Deus.
Ergo prius celebres docuit qui sedulus artes:
Aethereo sacras nectare pascit oues.
Quid spectas teneros artus? in corpore paruo
Sapè etiam pietas, ingeniumq; viget.

N. REVSNERI.

In Paguro sapientia,

Quid modicas paruo rides in corpore vires:
Pectore si magnus sum, Polypheme, sat est.
Scilicet est paruis etiam sua gratia rebus:
Formica quoque vis, & sua bilis inest:
Et sua commendat sapientia rara pagurum:
Pendet hic è collo, magna Diana, ruo.

Con-

Consilij signum prudentis: in eade dicatâ
Quæ gaudes Ephesi per tua sacra coli.
Malo mihi paruo fit mens in corpore magna:
Quam Cyclopaæ robore membra geram,
Mentis inops. male sic habitat mens ardua Galbæ:
Ingenuas vires, nobile pectus amo.

P. CANDIDI.

Religio, pietas, doctrina, modestia, candor
Dona, quibus fuerat clarus EBERVS, erant.

IOANNIS STIGELII.

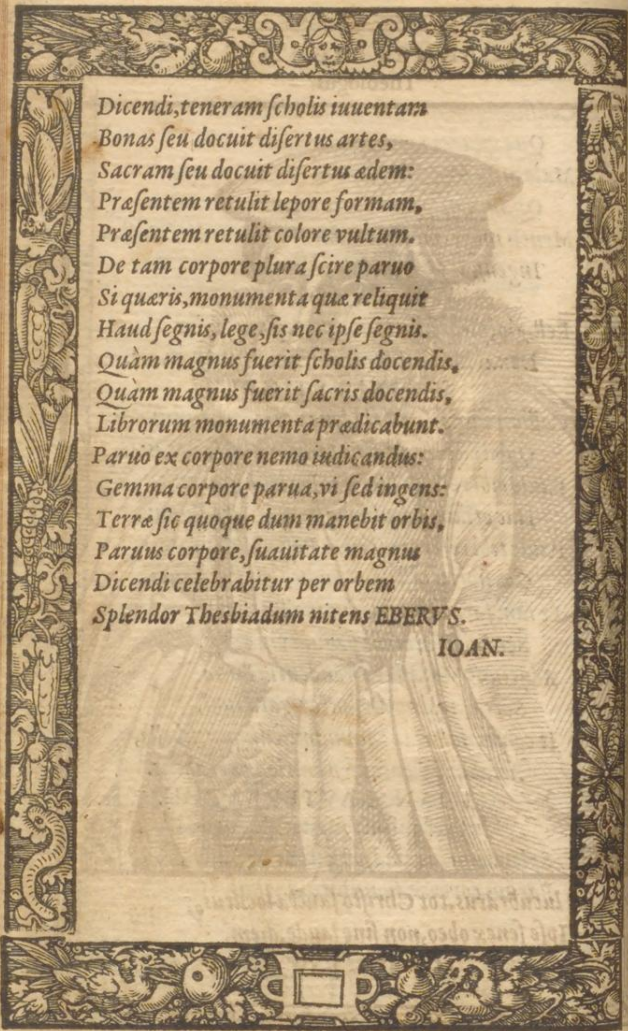
Colligis è priscis quod idonea tempora fastis:
Quod cælum & cælo tempora lapsa notas:
Paule tibi referet meritas Ecclesia grates:
Hac etiam speculum quæ videt arte suum.
Paule tibi referet meritas Respublica grates:
Cui suus hoc studio vindice constat honos.
Et iam fata tuis aspirant mollia chartis:
Sensit & æternos pagina viua dies.

Adiiciunt Musa læta frondentia lauro
Serta, Agamippæ fonte rigata iugi,
It comes adspirans animam, sensumq; libello,
Aetatum Genius semina longa trahens.

IOAN. LAVTERBACHII.

Perennis est disertus eloquentiâ.
Splendor Thesbiadum nitens EBERVS,
Paruus corpore, suauitate magnus

V iij

Dicendi, teneram scholis iuuentam
Bonas seu docuit disertus artes,
Sacram seu docuit disertus adem:
Prasentem retulit lepore formam,
Prasentem retulit colore vultum.
De tam corpore plura scire paruo
Si quæris, monumenta quæ reliquit
Haud segnis, legis nec ipse segnis.
Quàm magnus fuerit scholis docendis,
Quàm magnus fuerit sacris docendis,
Librorum monumenta prædicabunt.
Paruo ex corpore nemo iudicandus:
Gemma corpore parua, vi sed ingens:
Terra sic quoque dum manebit orbis,
Paruus corpore, suauitate magnus
Dicendi celebrabitur per orbem
Splendor Thesbiadum nitens EBERVS.

IOAN.

IOANNES BRENTIVS
Theologus.

*Tot lucubratus, tot Christo sancta locutus,
Ipse senex obo, non sine laude, diem.*

M. D. LXX. V v

IOANNES BRENTIVS, VVEILAE, SVEVIAE
oppido imperiali natus anno M. CCCC.

X C I X.

Primæ laureæ, anno ætatis XV: Secundæ, XLIX.
in signibus Heidelbergæ decoratus:

Admodum iuuenis diuinas & humanas profes-
sus literas, magno applausu discipulorum:

Halæ Sueuorum Ecclesiastes constitutus
anno XXII.

Reformandæ eâ in vrbe, totaque Germaniâ,
vnâ cum M. Luthero & Ph. Melanphone, au-
ctor optimus maximus:

Magno cum discrimine vitæ & fortunarum:
Tubingam demum, auspicijs Huldrici Ducis
VVirtemberg. euocatus: Academiæ Commis-
sarius, & Antistes Ecclesiæ:

Tandem Studgardiæ, Christophori Ducis voca-
tus, Pastor ac Præpositus Ecclesiæ verè
Apostolicus:

Quo ipse munere ad vitæ usque finem summâ
religione, fide, prudentiâ, dexteritate, industriâ,
vigilantiâ functus est, maximo com-
modo Reip. Christianæ vniuersæ:

Colloquijs Religioni componendæ Imper. ad-
hibitus, Augustæ, Haganoæ, VVormatiæ,
Ratisponæ, Tridenti:

Commentarijs in Biblia sacra vniuersâ Exe-
geticis, alijs præteriâ scriptis dogmati-
cis editis clariss.

Obdormiuit in Domino anno Sal. M. D. LXX.
Aet. LXXI. M. II. D. XVII. XX. Septembr.

IN IOANNEM BRENTIVM
Theologum.

XIIX
EPIGRAMMATA.
MARTINI CRVSI.

ὅς θείας μιν πᾶσας ἐν φώτισε βίβλους:
ἐμ ξυνόδοις πᾶσας καὶ διαλέξο' ἔλω:
ἐνσεβέωρ τ' ἀγέλας βολαῖς ἐργοισι τ' ὀφέλλει:
τίλειο καὶ λαμπροῖς ἡγεμόνεσι λύλω:
πεντήκοντα τ' ἐτὺ μάνδρας χροῖοιο διδάξει:
κηρήσει νεκρὸς νιν ἐτι ῥήμα θεῶ:
τοῖος Ἰωάννης ἐὶν Βρέντιος ἐστὸς ἰδεῖσθαι.
πλὴν δ' ἐντὸς μορφῶν, ὅς ἦν ἴσεν, οἶδε μόνος.

IDEM LATINE.

Qui cū laude sacros libros propè scripsit in omnes:
Omnibus in Synodis, Colloquijsq; fuit:
Et pia consilijs ac factis agmina iunxit:
Vixit honoratus Principibusq; viris:
Ac quinquaginta docuit diuma per annos:
Et post fata pijs nunc quoque doctor adest:
Ioannes fuit hoc spectandus Brentius ore:
At mens est soli nota decora Deo.

IOAN. LAVTERBACHIL

Defensio verbi ministrorum, Dei,

In restaurandâ socius pietate Lutheri

Brentius, Ausonij magna ruina Papæ:

Talis erat facie senij confectus ab ævo:

Quàm prius abriperet mortis avara manus.

Consilijs multum conuentus iuuit honestos,

Quos habuit sana religionis amor.

Colloquijs presens interfuit omnibus; idem

Immensas auxit Religionis opes.

Vera quoddam Europæ floret doctrina per oras,

Quæ celebrat Christum religiosa fide:

Non paruas isti grato fert pectore partes:

Plurima pro cuius nomine dura tulit:

E quibus, insidias fugiens, odiumq; potentium

Diuinâ rectus liber abiuit ope.

Vrbis Alexandri Doctor velut obuius hostem

Effugit, Nili quum peragraret aquas.

Organa doctrina Christi quod in orbe furores

Hostiles superant, cura benigna Dei est.

E I V S D E M.

Viuit polo doctor salutis, ac solo.

Brentius egregium cui fecit gratia nomen:

Egregius sana religionis amor:

Stenuus assertor qui maiestatis IESV,

Scripturâ docuit teste salutis iter:

Decurso vitæ spatio, satur abstulit annis
Iustificâ Christi præmia digna fide.
Ingenio superest terris: mortale sepulcrum:
Expers mortis, ouans spiritus astra tener.
Propugans Christum verâ pietate, beatus
In cælis animâ, nomine viuit humo.

LEONHARDI ENGELHARDI,
Bis septem lustris iam Brentius addidit annum:
Corporis & posuit membra caduca sui.
Illius in mundo semper pia scripta manebunt:
Sed pius in cæli spiritus arce sedet.

HENRICI POLANI,
Felix ô Brenti, cui cæli debita sedes
Optata donat dulce salutis iter.
Luthero fidus socius, carusq; Philippo,
Et pure vindex religionis eras.
Concilium Christi sanctâ nunc mente frequentas:
Cernis & in triplici numine numen idem.

GEORGII OSTERMARI,
Qui docuit Christum, Christoq; fidelis adhaesit
Brentius, ingenio clarus & eloquio,
In Christo moriens, Christi super astra receptus,
Aurea se gaudet templa videre Dei.
Occidit eloquiū vinens cum corpore virtus:
Ingenij nobis sunt monumenta super.

IOAN-

IOANNES PFEFFINGERVS
S. Theol.

*Magna oris grauitas, animi constantia magna,
Doctrinæq; fides: Lipsia nouit adhuc.*

M. D. LXXIII.

IOANNES PFEFFINGERVS BAVA-
rus, natus anno M. CCCC. XCIV:

Specatæ tum eruditionis, tum probitatis vir,
& insignis Theologus;

Totus à primâ ætate promouendæ Christi
gloriæ addictus;

Superfitione repudiata Pontificiâ, etiam multò
ardentius, veritatem agnitam amplexus:

Sacrarum literarum Doctor præclarus;

Lipsienfis Ecclesiæ Pastor & Antistes verus,
ac venerandus;

Fatis concessit anno Christiano M D. LXXIII.

Æt. XXC. III. Non Ianuar.

PETRI LOSSII.

Eximium cathedræ decus, & pia fama suorum,

Ille ego sum populi Lipsiæ clara tui.

Qui verbis potui mollire adamantina corda:

Solvere qui curis tristitiaq; graues.

Exemplum fueram morum, & pietatis honestū:

Id quoque nunc cultâ posteritate probò

Inuide dic de me nunc quidlibet: iunctus ipse ego

Christo, te longè sum meliore loco.

IN

IN IOANNEM PFEFINGERVM
Theol. Lipsicum.

EPIGRAMMATA.

'GREGORII BERSMANNI.

Qui Pfeffingeri similes in imagine vultus
Aspicis, hospes & hac pellege scripta memor,
Bauaria dedit hunc tellus in luminis oras:
Quem vitâ sanctum Lipsia condit humo.
Dicere longa mora est, per quot discrimina rerum
Hunc exercuerit Demonis ira trucidis:
Finibus extorrem patria, pressumq, suorum
Inuidiâ, atque odijs turba profana tuis:
Dum venale Papæ cælum, missamq, perosus,
Mauult esse tui portio Christe gregis:
Cui se doctrina studio, sanctoq, labore,
Atque opera curâ, consilijsq, fide
Addixit, moderansq, scholas, & tēpla gubernans:
Haud grauis imperij fulmine, pacis amans.
Testis erit iuueni vitæ sine labe peractæ
Leucoris, & seclis fama, Luthere, tui:
Et tu, religionis apex, diuine Melanthon:
Et tu, qui clarum de Cruce nomen habes:
Postq, hos consilij confors, sociusq, laborum,
Tu quoque adhuc nostræ spes, Ioachime, schola.
Orba sui luget Pastoris Lipsia fatum:
Amissumq, gemit Misnidos ora patrem.

*Salve sancte senex, decus ô venerabile morum:
Salve cœlestum consociate choris.*

M. I. L.

*Quam benè Pseffingere tuos sub imagine vultus
Artifici hæc spirat picta tabella manu!
Cui Deus excelsis Philyra sub manibus vrbis
Pascendum verbo tradidit ipse gregem.
Namque Dei pastor vix dignior vllus ouili:
Dignius aut curâ talis ouile ducis.
Cuius ut est vultus comi grauitate seuerus:
Et purâ cultus simplicitate nitet:
Sic quoque vita grauis, sic omnis nescia fuci:
O prisco verè tempore digna patrum!
Quam licet haud vno proscindat crimine liuor:
Attamen ipsa Deo salua probante manet.
Est aliquid dignante Deo de millibus vnum
Grande ministerij munus obire sacrum.*

P. CANDIDI.

*Lipsia, vera Dei te Pseffingere docentem,
Audyt intentis dogmata pectoribus.
Magna quidem est pietas, patria seruire docendo:
Maior at est ipsi grata docere Deo.*

NICOLAI REVSNERI.

*Præco Dei magnus, magnus virtute fideq̃,
Magnus eras verâ religione Dei:*

X

*Pfessingere senex, vitâ grauis auctor & annis.
Quid tum? post aui lustra bis octo peris.
Mors tua sic lani funestat musta Calendas:
Leta tibi, nobis qua nimis egra venit.
Lipsia quem multis annis mirata docentem
Nunc gemit, & sacri concio tota gregis.
Salue sancte senex, venerande nepotibus ipsis:
Fama tui nescit nominis ampla mori.*

PETRI LOSSIL.

*Eximium cathedra decus, & pia fama suorum
Ille ego sum populi Lipsia clara tui.
Qui verbis potui mollire adamantina corda:
Soluere qui curis tristitiaq; graues.
Exemplum fueram morum & pietatis honestum:
Id quoque nunc cultâ posteritate probô.
Inuide dic de me nunc quidlibet: ipse ego iunctus
Christo, te longe sum meliore loco.*

GEOR-

GEORGIUS MAIOR
Theologus.

*Sanctū opus absq; fide, sine sancto opere haud placet vnq̃
Sancta fides: fidei summa sit ista mea.*

M. D. LXXIV. X ij

GEORGIVS MAIOR NORIBERGAE,
vrbe imperiali, natus anto M. D. 11;

Summè omnium doctrinarum studiosus
à primâ adolescentiâ:

Magister optimarum artium primò, ac dein
sacros. Theologiæ Doctor Vitebergæ
auctoritate publicâ renun-
ciatus;

Quam multis annis, non solum in Academiâ,
verùm etiam Ecclesiâ publicè priuatimque do-
cuit, singulari laude industriæ, pruden-
tiæ, eloquentiæ;

Commentarijs luculentis in præcipuos Euan-
gelicos & Apostolicos libros, alijsque lucubra-
tionibus eruditus, Reipub. literariæ
communicatis celebris;

Obijt senex anno Sal. M. D. LXXIV. Aet.
LXXII. XXIIIX. Nouembr.

Eteostichon Iosephi à Pinu.

*Felici ut genuit Maior te vrbs Norica luce,
Pes tuus Orion vespere laeuis obit.*

IN

IN GEORGIVM MAIOREM
S. Theol. D.

IOAN. MAIORIS IOACHIMI.

*Qui donis animi mensuram nominis implet,
Hec tibi Maiorem parua tabella refert.
Cui linguam Charites, cui Pleiade natus acumen,
Facundosq; dedit Suada canora sonos.
Sed non Mercurius, si vellet, pingere posset:
Ingenium scriptis pinxit ut ipse suis.
Multa tulit fecitq; pie templisq; scholisq;
Illustrans studijs dogmata sacra suis.
Nec tamen effugit deliri iurgia Flacci:
Qui surit in fatum Teutonis ora tuum.
Gratus odor cerebro est, quē mollis Amaracus edit:
Sed nec at immundas illius aura sues.
At tu Maior eris, rumpantur ut ilia Flacco:
Cum fidei fructu perge docere fidem.*

IOAN. LAVTERBACHII.

*Liuor nocere cui nequit, laus optima.
Maior ab aeterno Patre multis obrute donis:
Celsa quibus nomen tollis in astra tuum.
Magnus es ingenio: maior virtutibus: imò
Maximus in verâ cognitione Dei.
Fidus, ad ingenuas pueris industrius artes,
Monstrasti latâ fronte Magister iter.*

X ij

Egregium terris idem virtute fuisti
Exemplum, quo sit vita regenda modo.
Quod summū est, Doctor scriptis & voce, salubris
Plantasti dias religionis opes.
Hinc monumenta tui relegens diuina laboris,
Nemo non, saluus qui cupit esse, probat:
Nocturnā versatq; manu, versatq; diurnā:
Proq; tuo grates munere gratius agit:
Dum monumenta tui viuunt diuina laboris:
Perpetuò nomen viuēt in orbe tuum.
Quod Liuor memori nunquam miser eximet auro:
Perpetuo florens tempore nomen erit.

CASP. CROPACII.

Vt te care senex, memorande nepotibus olim,
Hæc ætas meritò prædicat atque colit:
Maxime qui cœli referas penetralia Maior:
Ad populum quando verba sacra at a facis.
Viuis ab ore fluit tibi sermo nectaris instar:
Quemq; doces Christum, corde animoq; geris.
Maiorem afficient seri quoque laude minores:
Et tua non poterit viuida fama mori.

IOAN-

IOANNES GVINTERIVS AN-
dernacus Medicus.

*Argentina tuus, tuus ante Luretia doctor
Sum Medicus: famâ notus in orbe satis.*

M. D. LXXIV. X iij

IOANNES GVINTERIVS ANDER-
naci Vbiorum oppido celebri natus
M. CCCC. XXCVII:

Primis annis Dauentræ, ac Marburgi in literis
versatus, cum ingenio, nec sine industrosâ:
Goslariæ dehinc scholæ Moderator: ac dein Lo-
vanij Græcæ linguæ Professor:
Medicinæ post deditus studio Lutetiæ Parisio-
rum: familiaris summus Guil. Budæi, &
Lascaris Græci:

Medicis Græcis, ac præsertim Galeno, in La-
tinum conuersis sermonem:
Francisci I. Regis Galliæ, & Ioan. Bellaij Card.
liberalitate summâ Medicinæ Doctor, &
Medicus Regis salutatus:

Anatomes corporis hum. auctor atque
instaurator:

A Rege Daniæ perbenignè expetitus:
A Ferdinando Cæs. Augusto singularis meriti
ergò nobilitatus:

Post tumultu Gallico ob religionem moto,
Mediomatricum in vrbe primùm, deinceps
Argentiniæ exercens Medicinam:

Aristotelis & Demosthenis in eadem Acade-
mia interpres:

Optimè de Repub. literariâ meritus:
Obijt feliciter Argentiniæ anno Christi

M.D. LXXIV. 4. Octobr.

IN IOANNEM GVINTHERVM

Andernacum Medicum.

MICHAELIS TOXITÆ.

Hoc Andernacus vultu praeclarus & ore,
Ceu docet effigies, conspiciendus erat.
Corporis expressit pictoris dextera formam:
Ingenij vires scripta polita probant.
Doctrinâ paucis præstante secundus: at inter
Multos virtutis lumine primus erat.
Fidus Apollinea fuit artis alumnus, & annos
In seros medicâ corpora duxit ope.

HVBERTI DAMII ANDERNACI.

Γενθερίσ ἰφθὺ ὄντω περὶ σώματος εἰνῶν,
ἰντρῷ γεραρῶ, δέινυσιμ ὡς ρεαφινῷ.
τῶν δ' ἰατρῶν φύσεως μετὰ τῆς, ἡς χρῆσε, μαθείης,
σωσιπρατῶς τέχνης ἔργα διδῶσι σάφα.
ἐν μύσσοις τε, λόγοις τ' ὀλίγων ἢν δεύτερος ἄλλων,
τῆς δ' ἀρετῆς πολλῶν ἀγλαίῃ πρότερος.
τῶ φόιβῃ πιστὸς θεραπῶν, ὑγίης τε βροτοῖσι
μικροβίῳ, τέλῃν πρόξενος ἐνκαλάμῳ.

X 7

Iu Tumulum eiusdem.

E I V S D E M.

*Vt natura parens dederat mortalibus olim
Hippocratem, ipsa suum quò retineret opus:
Sic quoque Guintheriū tandem Deus artis alumnū
Edidit, & medicam reddere iussit opem.
Fecit & occubuit: tua quo Germania fama
Nunc medico celebris gloria parta viget.
Fama per ignotas gentes volat: ossa recepit
Terra: sed et heream mens colit vna domum.*

MICH. TOXITAE.

*Hic situs est Andernacus propè coniugis ossa:
Expectans regni gaudia leta Dei.
Certabant virtus, pietas, doctrina, senectus:
Et voluit primo qualibet esse loco.
Sed vicit pietas, animamq; per aethera Christo
Adduxit, cuius numen adorat ouans.
Ingenuas coluit felici fidere Musas;
Pœoniāq; tulit pluribus artis opem.
In terris famam, nomenq; reliquit honestum:
Spiritus it cœlo: membra recepit humus.
Excessit septem decies ac amplius annos:
Mens tamen in sano corpore sana fuit.
Sed quid opus multis? laus vni hac sufficit vna:
Ingemio magnos vicit, & arte viros.*

MA-

MATHIAS FLACIVS ILLY-
ricus Theologus.

*Scire meum vis dogma? Homo totus culpa, scelusq;
Quid blateras? vtrum sic Manicheus ero?*
M. D. LXXV.

GVILIELMVS XYLANDER
Philologus.

*Quàm benè Plutarchi Gracè sonat antè: Latine
Per me nunc loquitur tam benè Musa mei.*

M. D. LXXV.

GVILIELMVS XYLANDER

Augustæ Vindelicorum natus, an-
no M. D. XXX.

Magna utriusque linguæ cognitione egregiè
instructus, & variâ ac multiplice eru-
ditione ornatus:

Magister optimarum artium Basileæ
designatus:

Literarum Græcarum professor Heidelbergæ
fidelis pariter ac diligens:

Præclaram nominis famam, & immortalem
adeptus gloriam, tum ex alijs scriptis Philolo-
gicis & Historicis: tum ex optimis auctoribus,
præsertim Græcis, partim recognitis:
partim in Latinum sermonem
conuersis:

Quod vel Plutarchi, Dionis, Stephani, Strabo-
nis, Cedreni, aliorum opera abundè
contestantur:

Fatis concessit, & naturæ præmaturâ morte
anno Sal. M. D. LXXV. Heidelbergæ
sepultus. Aet. XL.

IN TVMVLVM GVILELMI XYLANDRI
PASCHASII BRISMANNI.

O quisquis es, Viator, atra transiens
Hac busta, Guilelmum sibi qua creditum
Debent Xylandrum: siste quaso, & aspice,
Siste o gradum: incorrupta canaq; hic Fides,
Nec non Honos, hic Candor, hic Integritas,
Hic mentis humana bonum summum iacet:
Et saxa magnum parua contegunt virum:
Cui vix parem dedere Patrum secula,
Et nostra vix parem modo dant secula,
Dabuntq; vix parem nepotum secula.

Quod non columnas nobiles e marmore
Structas superbo, quod nec era viuere
Manu Magistri iussa, nec surgentia
Ad astra Mausolea cernis, desine
Mirari: honores id genus quaerunt sibi,
Qui nil relinquunt, quo ferantur nobiles:
An hic inanem morte capiet gloriam,
Cui glorie sat vera erat superstiti?
Non his eget virtus viri ter maxima
Huius, mori vix digni, inanis gloria
Auræq; vulgi nescia, hæc honoribus
Refulget ingeni arte partis ardua:
Morti hæc, rogisq; hunc eripit silentibus,
Extincto ut ipse posthumus viuat sibi.
Quin & sacro ordini additus iam cœlitum

Caelosq, terrasq, & superstites sibi
Dei inxit omnes vnus ille Creditor.
Caelo reponens spiritum, corpus putri
Terra locauit: dia mentis munera,
Abstrusa pandunt quae artium mysteria,
Nobis dedit, deditq, seris posteris.
Tantum virum, talem virum saxa hac tegunt.
Ergo, Viator, vile bustum desine
Mirari: humo pignus repostum nobile
Mirare, fortis & tuae memor vale.

H. VV.

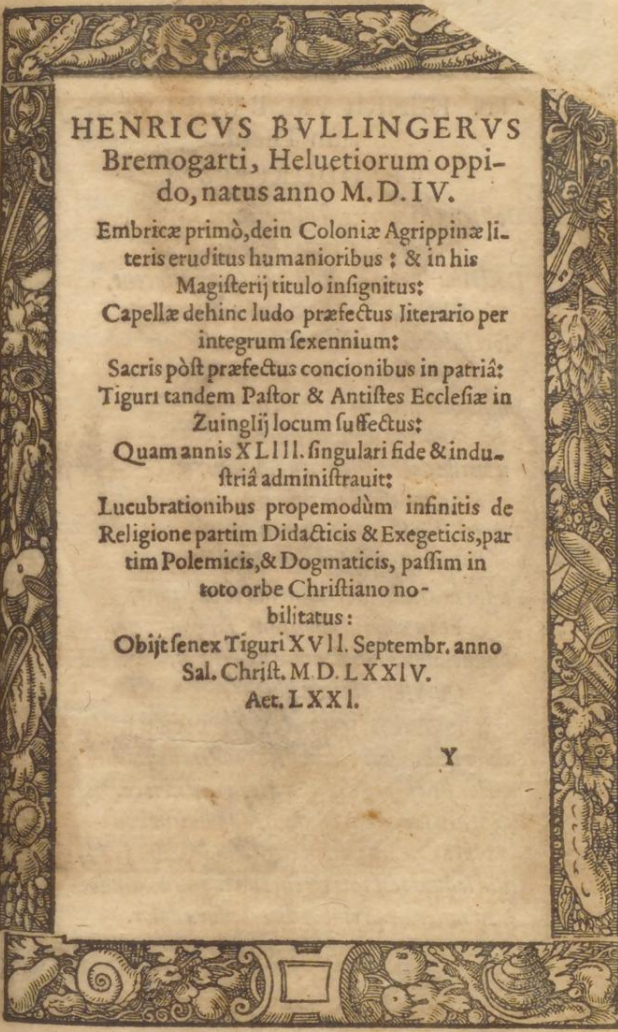
Clauditur hac vrnâ, quod erat mortale Xylandri:
Pars reliqua est merito, Christe, beata tuo:
Qui illud & hanc olim rediens reuocabis in vnum,
Magni & supremi tempore concilij:
Vt quae coniuncta in misera pietate fuerunt,
Aeternum pariter gaudia participent.
At iusta est nobis luctus data causa, decore
Et tanti orbatis vtilitate viri:
Cui labor intempestiuus nimiusq, videtur
Præproperum fati constituisse diem:
Cui nostra ingeniet trunca hoc Academia membro
Non facile ingenio, non facile arte parem.
Summe Pater, da doctores, catusq, docendos:
Et quamuis raras quaso tuere scholas.
Ethnica ne rursum nostris dominetur in oris:
Quae fuit ante decem secula, barbaries.

HENRICVS BULLINGERVS
Theologus.

*Sic vixi, sic viuo meis nunc denique libris:
Vt nunquam videar mortuus esse bonis.*

M. D. LXXV.

HENRICVS BVLLINGERVS

Bremogarti, Heluetiorum oppi-
do, natus anno M. D. IV.

Embricæ primò, dein Coloniae Agrippinae li-
teris eruditus humanioribus ; & in his

Magisterij titulo insignitus:

Capellæ dehinc ludo præfectus literario per
integrum sexennium:

Sacris post præfectus concionibus in patriâ:
Tiguri tandem Pastor & Antistes Ecclesiæ in
Zuinglij locum susceptus:

Quam annis XLII. singulari fide & indu-
striâ administrauit:

Lucubrationibus propemodùm infinitis de
Religione partim Didacticis & Exegeticis, par-
tim Polemicis, & Dogmaticis, passim in
toto orbe Christiano no-
bilitatus:

Obijt senex Tiguri XVII. Septembr. anno
Sal. Christ. M. D. LXXIV.

Act. LXXI.

Y

IN HENRICVM BULLINGE-
rum Theol.

THEODORI BEZAE.

Doctrinæ si interire, si Pietas mori,
Occidere si Candor potest:
Doctrina, Pietas, Candor, hoc tumulo iacent,
HENRICE, tecum condita.

Mori sed absit illa posse dixerim,
Quæ viuere iubent mortuos.

Immo interire forsân illa si queant,
Subireq; tumuli specum:

tu illa doctis, tu pijs, tu candidis,
Et non mori certissimis,

Tenaci ab ipsâ morte chartis asseras,
Ipso approbante numine.

Fœdus beatum! mortuum illa te excitant,
Et tu mori illa non finis.

At hunc, ardui, cur fleamus mortuum,
Qui viuuit alijs, & sibi?

RVDOLPHI GVALTHERI.

Quum Bullingeri Pietas heic conderet ossa:
Hoc sita sunt (dixit) viscera nostra loco.

Et tota in lacrymas effusa, hac addidit: Eheu
Nate vale, ah nulli nate secunde, vale.

Quid loquar? est toti virtus tua cognita mundo:
At miseram prohibet dicere plura dolor.

Quod tamen optat a sopitus pace quiescis:
Quod tua mens caeli tecta beata colit:
Me recreat moestam. at tu Christe salutifer, ipse
Sume pedum, atq; tuas nunc rege Pastor oues.
Pelle lupos stabulis: hircos procul inde salaces
Eijce: & vnanimem protege Christe gregem.

IO AN. SERRANI.

Mosis ministri voce maximam Deus
Hereditatem adiecerat
Suo Israeli: non eam Moses tamen
Adit, sed eminus videt.
Henrice, maius contigit quiddam tibi:
Cum Zuinglio primus propè
Ad initia pugnasti. Dei imperio ast vbi
Athleta magnus Zuinglius
Cessit quietem consequutus: tu nouis,
Henrice, viribus potens
Prodis: peremptis hostibus victoriam
Refers: trophaea splendida
Victoria victor statuis. Lustris meant
Per plurimis cursus graues,
Quum victor instas, patria in dulci sinu
Felixq; votorum senex
Compos tuorum. Tum Deus dixit tibi:
Quiesce tandem, o optime

I ij

Quiesce tandem serue: iam satis tibi
Satis laborum est: per cipe
Parata cœlo premia. edixit Deus.
Henricus annorum satur
Concessit in cœlum: beatus & modo
Fruitur beatis sedibus.

IOANNIS BAPTISTAE ROTANI.

Religiose senex, sacrorum maxime vatum
Te viuente mihi viuere dulce fuit.
Viuere dulce fuit. nam te viuente, parentis
Vixit sancta Dei filia Religio.
Vixit, per quod erat mihi tantum viuere dulce:
O mihi si liceat te moriente mori!

IOANNIS IEZLERI.

Lustra decem tu sancta doces mysteria: lustra
Viuis in his terris quatuor atque decem.
In te num pietas fuerit doctrinae maior
Contendunt, quibus est vtraque nota probè.
Vicerit at Pietas, doctrina iuncta per orbem
Te memorans, cœlo viuere sola facit.

IOAN. PONTI SELLAE.

Nuper vbi in longam Bulgero lumina noctem
Mors tegeret, dulci membra sopore rigans:
Turbida mœrentem velaui patris vultum:
Inq̄, piæ lacrymas tota soluta fuit.
Heu quò vertar? ait: cecidit, fixa hætenus omnis
In quo nostra vno spesq̄, salusq̄, fuit.

Nam busto inferimus, quo non infractius alter
Hoc seculo Christi signa coruscata tulit.
Ille quidem placida compositus pace quiescit:
At patet in curas area lata meas.
Mome quid oggannus? ponas cum fronte pudorem:
Nec careat probris hora locusue tuis:
Huius nulla tamen laudatum obliuio nomen
Deteret, & quis sit, carta loquetur anus.

IOAN. VINSLERI.

Si lacrymis redimi, Pastor, tua funera possent:
In lacrymas iret Limagus ipse pius.
Numinis at flecti nequeunt pia fata potentis:
Omnibus & lethi porta terenda venit.
Diuerfos eadem peperit (mirabile) fructus:
Damna dedit nobis, maxima lucra tibi.
Nec tua lugubri ploramus funera planctu:
Nostra tamen merito damna dolere decet.
Tu nunc ambrosiam carpis: tu nectare viuis:
Qui nos pausisti nectare & ambrosia.

IOAN. RVDOLPHI BYGELII.

Henricus Bullingerus post fata quiescit:
Contiguus Petri Martyris exuuijs,
Quid mirū? vnanimis quondā, nūc corpore iuncti
Aeternum seruant nomen amicitiae.
Heluetius quamuis erat alter, & Italus alter:
At vox de Christo consona vtrique fuit.

Excepit geminum tellus Tigurina cadaver:
Fortunati ambo quo docuere loco.
Papa quid insanis? superis in sedibus vnâ
Gaudia cum Christo mens vtriusque capit.
Succedant alij, quibus est Ecclesia cura:
Qui legis hac, supplex vsque precare Deum.

RVDOLPHI LEBMANNI.

Bullingerus in hac teneor celeberrimus vrnâ:
De quo si quid amas nosse viator, ades.
Ter quinque à nato numerabis secula Christo
Iungere queis totidem denique lustra velis:
Mortis habes annum: fuerant sed meta senectæ
Bis septem menses, tot quoque lustra mea.
Aergouium genuit: Tigurina Ecclesia summum
Pastorem vndenas fouit Olympiadas.
Si quos pertulerim quæras pro gente labores:
Nullum illi, hospes, habent innumeri numerû.

CHRISTOPHORI THRETII

Poloni.

Est vixisse diu quiddam, nomenq, per orbem
Permultis que sisse libris: sed gloria nobis,
Quod semper Christo vixi, & sum mortuus vnâ.

IOAN-

Prætor honor. Igitur prætorum vni
Prætor Evangelicus quæsi. & vni boni

IOANNES VVOLPHIVS
Theologus.

Præco Dei, doceo, Tigurinâ clarus in vrbe,
Præco Evangelicus quis sit, & vnde, bonus.

M. D. LXXII. T iij

IOSIAS SIMLERVS
Theologus.

*Me docet Historicum simul, Astronomumq̄, fuisse
Patria, doctorem sed magis, alma, Dei.*

M. D. LXXVI.

IOSIAS SIMLERVS HELVETIVS
Capellensis :

Elegantis hominij, ac doctrinæ:
Mathematicus nobilis, Historicus excellens:
Quod tùm scripta eius, quibus patriam immor-
talitati consecrauit, tùm instrumenta ab eo
excogitata Astronomica te-
stificatur:

Sacrofanctæ Theologiæ in scholâ Tigurinâ
Professor celebris:

Qui quanti non modò in docendo, sed & scri-
bendo, tum acuminis, tum iudicij fuerit, vete-
rum quoque Theologorum lectione confir-
mati, lucubrationes eius in omni doctrinæ ge-
nere in publicum editæ satis superq;
ostendunt:

Morbis cum duobus sæuiss. calculo nimirum,
& podagrâ conflictatus acerbè, annis
aliquot prioribus:

Morte tandem obiit immaturâ, annum vix
agens XLV: die secundâ Iulij, anno Do-
mini M. D. LXXVI.

Y v

IN IOSIAM SIMLERVM.
Theologum.

EPIGRAMMATA.

P. CANDIDI,

*Simleri quæ representat imagine vultum:
Afficit hac oculos pulcra tabella tuos.
Si queat excellens animi quoque pingier illa
Gratia: nil oculi pulcrius aspicerent.*

THEOD. BEZÆ.

*Simlere, mi Simlere, quo superstitæ
Tot mortui reuixerant:
Quos ira nobis numinis, tam pauculis
Ademit annis plurimos:
Simlere, quem tremuit renatus Arrius,
Tremuit renatus Eutyches,
Vastator ille Polonia, hic Germania,
Læsi flagella numinis:
Heu subita & immatura te mors auferens
Quàm multa tecum sustulit!
Lamenta amicis quantæ, quot iustissimos
Secum dolores attulit!
Quos inter, ecce Beza quondam haud vltimus
His irrigat te lacrymis:
Beza reperito vulnere isto saucius,
Communis ad tumulum patris.*

P AV-

PAVLVS SCALICHIVS COMES HVN-
norum, Marchio Veronæ, S. Th. D.

*Regulus Hunnorum, Scæle heres gloriøs esse
Gentis: Sacrificus Cæsaris, inde Papa.*

IOANNES HARTVNGVS
Philologus.

*Eustathio quantum, tantum mihi debet Homerus:
Cetera ne memorem, fama loquetur anus.*

M. D. LXXIV.

IOANNES HARTVNGVS MILTE-
burgi Ostrofranciæ oppido na-
tus anno M.D.V.

Omni liberali eruditione vir politissimus:
Magister Philosophiæ salutatus Heidelbergæ:
Literarum Græcarum Professor ibidem
per annos XV:

Friburgi dein Brisgoiæ per cæterum vitæ
tempus annor. XXXIII :

Singulari cum laude veræ probitatis, fidei,
industriæ:

Poëseos ac historiæ mirificè studio flagrans:
Plerisque Græcis ac Latinis Poëtis, & inprimis
Homero, Apollonio Rhodio, Q. Calabro, non
docendo solum, sed commentando quo-
que à se egregiè expositis atque
illustratis:

Multis præterea studij Philologici in medium
propositis monumentis præclaris:

Obijt Friburgi senex anno Christi M. D.
LXXIX; Aet. LXXV. XVI.
Iunij.

IOAN.

IN IOANNEM HARTVNGVM

Philologum.

IACOBI MICYLLI.

Aesonida varios casus, variosq; labores,
Idem quos terrâ pertulit atque mari:
Auxilioq; Dea factam, tectamq; carinam,
Raptâq; fœmineis aurea terga dolis:
Omnia quae quondam Rhodio cantata poëta,
Traditaq; Argolicis tota suere modis:
Si quis forte cupis Latîa cognoscere linguâ,
Verbaq; cum verbis ponere versa suis:
Perlege, quae Graphicâ transscripsit Oporinus arte:
Hartungus Latios iussit habere sonos.

AEGID. PERIANDRI.

Non es Germanus, sed es aut prognatus Athenis,
Aut Roma: duplici tantus in ore manes.

P. THEVENINI.

Cur lacrymis decorem Hartungi, cur funera fletu
Ornem viri tanti meo?
Viuus adhuc volitat qui docta per ora virorum,
Viuetq; semper posteris?
Quem sua scripta diu totum vulgata per orbem
Ad astra laudibus vehunt?
Non sit ut Euripides Graijs, aut Ennius ipse
Suis Latinis notior.
Bina quidem bis quem notum Centuria redit,
Ac quinta nondum prodiens:

Multaq; prater eà vena monumenta beata
 Latina, Græca, & vtraque?
 Sed quo se imprimis interprete iactat Homerus,
 Spretò vel ipso Eustathio:
 Quē (quod Alexandro quondã quog; cesit honori)
 Semper ferebat in sinu.
 Cur igitur decorē Hartungi nunc funera fletu,
 Quo iam nihil celebrius?

IOACH. ROSALECHIL.

Hic erat, hinc abiit, nunc est Hartungus vbique:
 Et fruitur meritis hic & vbique suis.
 Nam dedit huic virtus toto clarescere mundo:
 Inq; omni, famã nominis, esse loco.

E P I T A P H I V M

à viuo Hartungo compositum.

πολλά παθὼν, καὶ πολλὰ μαθὼν ἐν παιδοδιδάξει.
 ἐνθα δὲ νῦν νεῖμαι σὺν θεῷ ἡσυχίῳ.

Multa tuli, didici, docui, dum fata sinebant:
 Mortuus in summo iam requiesco Deo.

ALIVD.

γηραιὸς ἔνσω βίον ἐπέποιον. ἐνθα δὲ νεῖμαι
 ἄθλιος ἐν καμάτῳ, ὄλιβιος ἐν θανάτῳ.

Non obij morbo, sed longa mole senectæ:
 In vitã misero est morte parata quies.

ERAS-

ERASMVS OSVALDVS SCHREC-
cefuchsius Mathematicus.

*Astra notans, sanctæq; docens mysteria lingue,
Mente adij pariter luminibusque polum.*

ERASMVS OSVALDVS SCHREC-
cefuchsius Austrius, natus anno
M. D. XI.

Præter scholam patriam, Ingolstadij, Lipsiæ,
Basileæ optimis eruditus artibus, &
doctrinis:

Memmingæ aliquandiu ludo præfectus
literario:

Tubingæ deinde Magister Philosophiæ
appellatus:

Mathematicæ disciplinæ, & Hebrææ linguæ,
exemplo Sebast. Munsteri doctoris sui,
perstudiosus:

Quam postea vtramque Friburgi Brisgoiæ
magnâ cum laude publicè est
professus:

Commentarijs in Sphæram, & Primum mo-
bile, & Theorias Planetarum luculen-
tis in publicum editis:

Benè de Rep. literariâ meritis:

Obijt Friburgi anno Christiano

M. D. LXXIX.

Z

IN ERASMV M OSVALDV M
Schreccefuchfium.
IOANNIS HARTVNGI.

πολλὰ μὲν εἰς τέχνην προόδου Σχρεψφουσιος ἀνὴρ
ἀσπίων ἐλλόγιμος τεύξατο ἕρανήν.
ἀλλὰ δε γὰρ ταύτης διδαχῆς ἐς αἴρον παρελάσσας
ἑβραίων τε καλῶς ἀμφοτέρων δεδωώς.
ἤρα φέρωμ ὡς τὸς σύγγραμμα τόδι' ἐξέπνευσε
ἀστροπόλοισι πάρος γ' ἐνδοθέρ' ὄλεπτε.
σφαιρικὰ γὰρ ὄσις μετέωρά τε νύκλα νοήσαι
ἱεσοι, ἐνδελεχῶς τέυχῃ τῷδε χράσ.

CHRISTOPH. MOSELLANI.

Commendat veteres solertia mira poetas:
Quod varios quondam finxerit esse deos,
Si vel in egregio meritis quis corpore laudem,
Si vel ab ingenio suspiciendus erat:
Illi diuorum veneranda licentia cessit:
Ut meriti ferrent ampla trophæa sui.
Tempore si nostro magni mereantur honores:
Haud cadet in minimos gloria vana viros:
Quos summa referant ingentia premia laudis,
Osuualdus certè non reticendus erit.
Qui præter reliquos, monumèta probanda, labores,
Expresit placido sidera fluxa stylo.

Ergo

Ergo nec indignus debes Osualde videri:
Semper quem celebri secula laude canant.

VVERNERI FVRERl.

Si tibi sunt curæ fulgentia sidera cœlo:
Si cupis ætherei lumina nosse poli.
Consule Schrecfuchsi conscriptum ritè libellum:
Qui poterit varijs vtilis esse modis.
Felix es iuuenis, qui nostro tempore viuus:
Quo potes à doctis discere multa viris.
Inter mortales hæc vna scientia summa est:
Quæ docet errantis sidera clara poli.
Astra regunt terram: sub se tegit omnia cœlum:
Sedibus æthereis, quicquid habetur, adest.

MATTHIAE HENNERI.

Magnus es, implexos demonstrans orbibus orbes,
Appositis tantâ dexteritate typis.
Quæ tibi iam restant (ut non scrutabile cœlū est)
Dij faciant simili laude subire velis.

Z ij

HIERONYMVS VVOLFIVS OETIN-
genfis Philologus.

*Tot rerum scriptor pariter, doctorque bonarum
VVolfius, eternum nomen ab orbe fero.*

M. D. XXC.

HIERONYMVS VVOLFIVS

Oetingæ, Rhetia oppido, natus
anno M. D. XVI:

Pereruditus in omni scientiæ genere, ac Græ-
cis præcipuè deditus literis;

Acutus Philosophus,

Elegans Poëta,

Præstans Mathematicus,

Philologus denique incomparabilis:

Quem perlustratis Germaniæ & Galliæ ple-
risque Academijs,

Augusta illa verè vrbs augusta multis annis Græ-
cas & Latinas litteras in schola Annæa fideli-
ter docentem fouit, atque ornauit;

Politioris doctrinæ Princeps:

Præter scriptores Latinos, & imprimis M. Ci-
ceronem quem Commentarijs suis
illustrauit,

Isocratis, Demosthenis,

Suidæ, Zonaræ aliorum Græcorum
intèrpres egregius;

Lithiasi conflictatus cum intolerabili:

Sibi quidem neque præmaturè neque infeli-
citer, sed Reip. literariæ intempestiue &
luctuosè decessit

Augustæ Vindelicorum anno Sal. M. D. XXC.
Aet. LXIV. VII. Idus Octobr.

℞ iij

IN HIERONYMVV VVOLFIVM.
CAROLI VV TENHOVII.

*Pagina sacra sacrum cui nomen & omen amicum
Indidit, agnomen cur habet ille Lupi?
Quo nec amabilior, nec amicior alter amico,
Quo nec in Oeteis mitior agnus agris.
Quem minus hoc decuit cognomen habere, serinū
Quem minus agnitori nomen habere Lupi?
Quem licet vberibus Lupa nutriuisset, alumnum
Quem Charis erudit, non sinat esse Lupum.
Sic quoque cognomen tellus dedit atra Philippo:
Pectora cui fuerant candidiora niue.
Sic cicere à vili Cicero ipse legumine nomen
Traxit, & à pisis Piso, fabà Fabius,
Seu lupus ergo dedit nomen tibi, siue Lycurgus,
Siue Lycaonie fabula nota dapis:
Quum placidas placido Vuolfsi mansuetior agno
Respicias placido pectore Pieridas:
Cui sedet in vultu violentia nulla proteruo:
Cui micat in latâ candida fronte fides,
Flumina Cecropij qui Rhetoris omnia duxit
Primus in Ausonium, facta Latina, solum,
Quicquid & Isocrates Graio dedit ore Pelasgis,
Ausus es in Latios cogere primus agros:
Esse uxt' αὐτίφρασι cognomen & istud adeptum
(Sicut & Eumenides) te quoque crediderim.*

P. MELISSI.

Si quis *ἀμύστος* erit vocitandus ab artibus illis,
Quas & Apollo probat Thesbiadumq; chorus:
Si quis *ἀμύστος* erit, Graia Latiaque Camena
Quem disciplinis excoluere suis:
Si quis *ἀμύστος* erit, Sophia cui dia reperta
Ingenio sollers nosse Minerva dedit:
Certè equidem Vuolfi, qui doctior artibus ipsis
Pallada cum Phæbo Pieridesque doces:
Indice chirographo (q̄s enim tua verba refellat)
Dicier es merito dignus *ἀμύστος* τῶσος.

E I V S D E M.

Desiste vitæ stamen ò Vuolfi tua
Desiste quaeso texere:
Recisa nunquam fila de fati colu
Seuera rumpet Atropos.
Aeternitati consecrasti, scilicet
Perennis ipse, plurima,
Laudes tuas quæ non sinent intermori,
Europa quàm latè patet.
Quòd si regeniti principes facundia
Partu Mineruæ iam tua
Demosthenes Isocratesque (cæteros
Omitto) viuent perpetim:
Quanto magis tu (livor absit) qui pater
Es eloquentiæ patrum? Z iiij

NICOLAI REVSNERI,

Qui manes putat esse tuos, Hieronyme Vvolfi,
Terrâ sepultos inuidâ,
Fallitur: haud moreris totus: nam fama superstes
Triplex replet mundi latus:
Et tua mens cœli viuit iam sede recepta,
Sancto beata gaudio.
Ne uero suo careat ex angue cadauer honore:
Musa nouem, cum Gratij
Serta tribus victura parant, & carmina pangunt:
Bustique custodes tui
Sic clamant: Situs hic Hieronymus ille quiescit,
Phœbi Sacerdos, VVolfius.
Sic tu uiuis adhuc inuitâ morte superstes
VVolfi: meo sub pectore,
Dum viuam, longum semper victurus in euum:
Virtus mori nescit tua.

E I V S D E M.

Si doctrina mori & virtus, Hieronyme VVolfi,
Possent: debuerant te moriente mori.

E I V S D E M.

πολλὰ γράφαρ, καὶ πολλὰ λέγων Ἱερώνυμος ἐσθλὰ
βόλφιος, εὐρὺν κλέος γῆρ καθ' ἅπασα ἔχει.

IOAN-

IOANNES MARBACHIVS
Theologus.

*Isna prius, dein Argentina pependit ab ore
Clara meo: nouit cetera Teuto potens.*

M. D. **XXL**CI.

z p

IOANNES MARBACHIVS LIN-
daviae, vrbe imperiali, natus anno
M. D. XXI:

Post prima doctrinae fundamenta fideliter
iacta in patria,

Argentinae primò, ac dein Vitebergae diuinis
& humanis eruditus literis:

Iena Ecclesiae annuum non amplius vnum;
Sacrae Theologiae mox Doctor designatus, à Mart.
Luthero, Antichristi domitore;

Isaiae per biennium Antistes, Ecclesiae
Euangelicae:

Argentinae de caeterò Pastoris ac Praesidis fun-
ctus munere per annos XXXVI.

Academiae praeterea Professor, & Ephorus
Perpetuus;

Collegij demum Thomani Decanus
dignissimus;

Colloquijs de Religione Tridenti &
Vvormaciae adhibitus;

Reformandae Scholae & Ecclesiae à Princ. EL.
Palatinis identidem expetitus:

Pietate, integritate, fide, virtute, sapientia, hu-
manitate excellens;

Moritur Argentinae anno Sal. M. D. XXCI.
Aet. LX. XVII. Martij.

IN

IN IOANNEM MARBACHIVM

Theologum.

ABRAHAMI SCHVARZII

Alemanii.

*Sic frontem, sic vitta tuli Marbachius ora,
Præco Dei sanctissimus.*

*Charus eram diuo Luthero, acrig, Philippo,
Sacra quos docentes audij.*

*A quibus Argyream perueni missus in urbem,
Ad iussa docendum cœlica:*

*Quod summâ, speretis heroo corde periclis,
Fide ac pietate præstiti.*

*Templa scholæq, meo florent purgata labore,
Et institutis optimis.*

*Qui Christo multos adducunt, sidera tanquàm
Cœli micabunt ignea.*

IOANNIS PAPPI.

*Doctorem puræ fidei, magniq, Lutheri
Discipulum, in signem religionis virum:*

*Argentina diu fuit admirata docentem:
Diuino afflatum numine Marbachium.*

*Nunc dolet extinctû moesta, absentemq, requirit:
Sublatumq, videt charius esse bonum.*

*Impiger ille Dei verbum cum laude fideq,
Aedibus in sacris tradidit, inq, scholis.*

*Illius officio simul hinc Ecclesia Christi
Creuit, & intactæ religionis amor.*

Obstitit his, Domini qui clam vinea reuellunt:
Quiq, Deum violant, & noua sacra mouent:
Pastoresq, gregi sacro multosq, bonosq,
Instructos magna sedulitate dedit.
Ergo, qui perijt, vivit: quia nomen in orbe
Viuu, & in caelis gaudia viuua capit.

STEPHANI BERCHTOLDI,

Qua subito tenebrae, noctis qua nubila surgunt?
Fauce fremunt rabidi cur vluante lupi?
Lux extincta iacet: Pastor secessit Olympum:
Ingruit hinc fera nox: vastat ouile lupus.
Cur lux interijt? cur Pastor adiuit Olympum?
Mundus amat rabiem: nubila mundus amat.
Certè (nec fallor) tempestas imminet vrbi:
Christi adumq, gregem multa pericla manent.
Nempe Deus sanctos vbi poscit ad aethera vates:
Vastat ouile lupus: lux quoque sacra perit.
Fulcra ruunt stabuli: pastor secessit Olympum:
Ergo Christe tui iam miserere gregis.

N. REVSNERI.

Septima post decimam Martis lux tristis oborta,
Mabachi luctum dat, lacrymasque pijs.
Te schola, te multis Ecclesia praeside lustris
Floruit: & didicit dogmata pura Dei.
Te moriente, fides moritur: fraus regnat in orbe:
Impietas & habet pro pietate locum.

IOAN-

IOANNES FICHARDVS
Iurisconsultus.

*Ius Musis, Musas exorno iure vicissim:
Consilio prudens, eloquioque potens.
M. D. XXCI.*

IOANNES FICHARDVS PATR.
Francofurtanus natus auno M.D. XII;

Optimus & vir, & Iureconsultus;

Multâ doctrinâ, plurimo rerum vsu;

Sub Huldr. Zasio I C. doctore multis annis
Friburgi Brisg. in Iurisprudentiâ studio ver-
satus; & vnâ cum Ioan. Sichardo summum

Docturâ honorem consecutus;

Spiræ Nemetûm in Supremo imperij Ger-
manici tribunali aliquandiu feliciter
exercitatus;

Patavij demum, ac Bononiâ, cæterisque Italiæ
Academijs confirmatus plurimum;

Reipub. Syndicus in patria per annos

XLIV. clariss.

Multorum præterea Principum ac procerum
Imperij consiliarius sapientiss.

Plurimis non modò veterum Iurecos. Com-
mentarijs, sed & ingenij monumentis sui pul-
cerrimis, & Collectaneis utiliss. in publi-
cum editis nobilitatus;

Decus & ornamentum eorum, quibus cum
vixit, & patriæ, imò Germaniæ totius,
& seculi sui;

Functus vitâ decessit Francofurti ad Mœnum,
anno M. D. LXXXI. annum agens

LXX.

Handwritten: In
anno M. D. LXXXI. anno agens
LXX.

IN IOANNEM FICHARDVM

Iuriscons.

IOAN. LAVTERBA. CHIL.

Iurisperitus æquitatis regula.

Quanta sit ingenij, Ficharde diserte, facultas:

Quanta sit innocuo vita pudore nitens:

Quæ virtus, cælum donans, pulcerrima rerum;

Hinc Themidis quantum Iustitiæq; decus:

Tot præclara tui referunt monumenta laboris;

Insignes morum tot super orbe notæ:

Facta tot humano quæ commendantur ab ore,

Arbitrij leges, consilijque tui:

Vt nullos famâ pereas Ficharde per annos:

Astra licet fato raptus ab orbe colas.

Fama tui viuat multos ut nominis annos,

Ingenium, virtus, vita, Themisq; facit.

FRANCISCI MODII.

Virtutis, Ficharde, tuæ mihi trans mare ad aures

Acciderat dudum fama, implet atq; videndi

Te desiderio ingenti, affandiq; sacerdos

Iustitiæ ò venerande: meis contraria votis

Quum mors florenti dignum gaudere senecta

Perpetuum, humanasq; vices nescire, piorum

Cætibus Elysiûm in campum, transmisit, ut illic

Iudicibus iunctus bis ius legesq; duobus

Defunctis dicas, ergo, quem cernere coràm

Tantoperè optabam, iubeam saluere necesse est.

Dum veniat mox illa dies, qua me quoque vitæ
Curricula emensum ancipitis prærupta, quietis
Addat: quod quoniam citius spe forsitan instat,
Paruo, care Deo, salue mihi tempore: iam te,
Aut certè mox, vt volui, Ficharde videbo.

E I V S D E M.

Audio, & est, ut ais: morietur, quicquid vbique
Est hominum: hac nati conditione sumus.
Nō tamē hinc sequitur, Fichardi in morte dolendū
Esse minùs: nostro hæc quòd data lex generi est.
Vulgari valeat medicina in funere talis:

Hæc mors eximium hoc, cur doleamus, habet:
Quòd cum Fichardo terras Astræa reliquit:
Quo viuente iterum illa antè colebat humum.

NICOLAI REVSNERI.

Quamuis Iane fores animi maturus, & cui:
O mihi perpetuâ culte Ficharde fide:
Te tamen immatura senem mors abstulit orbi:
Et lacrymas nobis sic gemitusq; dedit.
Nam neque te melior quisquã, nec amantior æqui,
Carior aut Musis vir fuit, atque Deo.
Assidet ergo Themis tumulo modo tristis amico:
Assidet huic Charitum Pieridumq; chorus:
Quem viuum pariter coluere, subinde requirunt:
Ac lugent cassum lumine, cum lacrymis,
Salue, care senex, salue: post tempora vitæ
Te Musæ, Charites, & Themis ipsa sacrant.

NICOLAVS CISNERVS
Iurisconsultus.

Ius docui, dixiq; scit Heidelbergæ Palati
Imperij schola scit Spira, forumq; sacri.
M. D. XXCIII. a

NICOLAUS CISNERVS MOSBACHII,
Palatinatus Elect, oppido, natus anno
M. D. XXIX.

Spectata vir industriæ, ac virtutis:
Qui multiplice exquisitaque omnium pænè
literarum præstans scientiâ;
Philosophiæ, & Iurisprudentiæ Doctor
celeberimus:
Academiæ primò Heidelbergensis Antecessor
Iuris ciuilib solertiss.
Dein supremi Camere Imperialis Iudicij Af-
fessor, per annos XLIX. integerrimus:
Proiudex tandem, & Senator Illustr. Septem
vir. curiæ Palatinæ digniss.
Pereruditus in omni doctrinæ genere, ac præ-
sertim in iure libris scriptis immortalem
sui nominis laudem, & gloriam
apud omnes mortales re-
liquit sempiter-
nam:

Iustitiæ & Aequitatis Antistes ac Præstes
Opt. Max.

Musarum, & Historiæ cultor eximius:
Pie sanctæque mortuus decessit Heidelbergæ,
anno Sal. M. D. XXCIII. Prid. Idus Martij
Aet. anno LIII. M. XI. D. VI.

IN NICOLAVM CISNERVM
Iurecos.

IOAN. POSTHIL.

Maximus ingenio Cisnerus, corpore paruus,
Aonidum vixit gloria, Iuris honos.
Spiræ forū imperij, Themidisq; sacraria norunt
Augusta, ac celebris littorâ culta Nicri.
Quæ doctam toties vocem stupuere loquentis,
Iam pia defuncti corporis ossa tegunt.
Magna Palatini quem principis aula requirit,
Et clara antiqui pulpita Gymnasij.

E I V S D E M.

Litterulas totidem planè & Cisnerus easdem,
Quas Sincerus habet: collige, certus eris.
Et bene: cui sincera fides, mens, vitæque tota est,
Sinceri nomen conuenienter habet.

P. MELISSI.

Nominis hæc elementa tui Cisnere, disertim
Transposuit Natura sagax, studio ne vel arte
Fecerit occultans, artem studiumque Mineruæ
Expertura mea? sincerus es atque fidelis,
Theseâque fide non te sincerior alter:
Theseas immo inter tu sincerissimus omnes:
An non te Musæ inscribant Amarantide cerâ?

a ij

IOAN. LAVTERBACHII.

Nil iuris est in arbitros iuris neci.

Cista quod est auro, nitidis quod scrinia gemmis,

Dolia quod vino, laxa quod arca libris:

Hoc Cifnere sacris es nostro legibus aeo:

Omnia sollerti pectore iura tenes.

Ingenio Cifnere tuo, ceu diuite cornu,

Eloquij puro flumine iura fluunt.

Dum Cifnere sacri durabit gloria iuris,

Durabit florens nomen in orbe tuum.

Non moritur iuris, non seruantissimus equi:

Mors nihil in iuris lumina iuris habet.

Aeternum iuris diffundunt lumina lumen:

Splendidius Lunam quod iacit orbe iubar.

E I V S D E M.

In tumulum Cifneri.

Perire dignum laude Musam non sinit.

Musarum, historia, iuris, pietatis asylum,

Cifnerus famam notus in orbe sua:

Post exantlatos Musarum mille labores

Iuris, & historia quos cumulauit amor:

Musis, historia, iuri valedixit, & orbi:

Astraque confessa cum pietate subit.

Quos immaturo correptus funere luctus

Mouerit, & lacrymas, Musa referre nequit?

Hoc desiderium testatur Principis ingens,

Clara Palatina quem fouet aula domus.

Testantur Musæ, ius, historiaq̃: Patroni
Mæste quæ digno nomen honore colent.
Dum Musæ terris, ius, historiaq̃ manebunt,
Cisneri multâ laude manebit honos.
Haud moritur, famâ terrarum viuit in orbe,
Quem ius, historia, Musaq̃, laude vehunt.
PASCHASII BRISMANNI.
Cisnerus iacet hic, sat dictum hoc: cætera nôrunt
Munda, Oenus, Rhenus, Vistula, Tybris, Arar.
NICOLAI REVSNERI.
Quæ flet Diua Themis, quæ Peithô, quemq̃, Thaleia
Et Clio, Charitum quem flet & ipse chorus:
Quis fuerit, quæris fortassis, amice viator?
Ingenio magnus, magnus & arte fuit:
Cisnerus, cui dat victoriâ nomen & omen:
Ingenio multos vicit, & arte viros.
Magnus erat Iuris consultus, magnus & idem
Orator, vates magnus, & historicus.
Hinc flet Diua Themis, flet Peithô, fletq̃, Thalia,
Flet Clio, Charitum flet simul ipse chorus.
Flet schola, Casareum pariter flet triste tribunal:
Atque Palatini Curia celsa ducis.
Mortuus at gaudet se cæli sede receptum,
Cum superis tandem viuere, cumq̃, Deo.
Quisquis es, ut cælo viuas, terrena relinque:
Et casus benè sic præmeditare tuos.

IOANNES SAMBVCVS
Med. & Historicus.

*Cæsaris Historicus, Medicus bonus, atque Poëta:
Viuo meis, veterum viuus & ipse libris.*

M. D. XXCIV.

IOANNES SAMBVCVS TIRNAVIAE,
Pannoniæ oppido, natus anno M. D. XXXI.

Qui plerisque in Academijs Italiae, Galliae,
Germaniæ cum laude versatus:

Præter cæteros vnus cum literis humanitatem,
Græca cum Latinis, antiquæ Philosophiæ scien-
tiam, quod è scriptis eius facile apparet,
cum elegantia doctri-
coniunxit:

Medicus elegans;

Poëta scitus;

Antiquarius sollers:

Diuo Maxæmyliano & Rudolpho II. Aug. Cæs.
à Consilij & historijs:

Maximam gloriam cum proprijs scriptis elu-
cubrandis, tum auctoribus veteribus recol-
ligendis, & quasi à mortuis excitandis

adeptus in orbe Christiano
vniuerso:

Obijt Viennæ Austriæ Idib. Iunij: anno Sal.
M. D. XXCIV. Aet. LIII.

IN IOANNEM SAMBVCVM
Cæf. Historicum.

IOAN. CRATONIS.

*Os oculos pictor Sambuci reddidit, aptum
Ingenij munus fingere solus amat.*

E I V S D E M.

*Me pictura tenet, retinet grauitate pœma:
Libera Sambuci sic tenet arte liber.*

IOAN. POSTHII.

*Præstantes medicos, præstantes carmine vates,
Maxmilianus habet Cæsar & historicos:
Hæc tria sed solus qui præstet munia, nullum,
Sambuco excepto, Cæsaris aula videt.*

GEORGII FABRICII.

*Angusto quamvis emblemata tempore scripta
Sambuce, ingenij dant documenta tui.*

VICTORIS ALTHANI LIB.

Baronis Aultri.

*Quæ modo Cæsareo vigit Sambucus in horto,
Deposuit lætas, languida facta, comas.
Flete p̄ flores, veterem tu Hyacinthe querelam,
Inscriptam folijs, lugubris ede, tuis.
Flete p̄ niveâ quicumque sub arbore cygni
Duxistis, dum fors risit amœna, modos.*

Nam-

Namque nec Alcinoi silua, nec Atlantia tempe,
Quæ famâ Hesperidum est culta fuisse manu:
Sambuco flores similes, floresq; tulerunt:
Sambuco, Hunnorum quæ fuit orta solo.
Illa sed vrenti nimis heu nimis obvia vento
Concidit: at terris concidit vsta modo:
Iamq; Paradisi quæ felicissima vitæ
Frondebis æternis arbor opacat humum:
Arte creatoris liquido viret æthere: deq;
Iustitiæ puro flumina fonte bibit.
Illinc non Austri spirant mala flabra, nec vlli
Officiunt æstus, vlla nec vrit hyems.
Salve arbos dilecta Deo, dilecta beatis
Mentibus, & Regi vive beata Deo.

THEODORI BEZAE.

Dum ciet obscuro Graias Latiasq; Camenæ
Oblivionis è specu
Sambusios, patriæ lumen, natusq; beando
Nostro beatus seculo:
Corporis exuvijs spoliatum sustulit, illum
Mortalibus mors invidens:
Spe delusa tamen, nam qui perÿsse putemus,
Tot qui excitauit mortuos?

PASCHASII BRISMANNI.

Dum Sambuce cadis, cœli terræq; marisq;
Numina decessum congemuere tuum. a. v

*Si perijſſe queant, cœli terræq; marisq;
Nomina te extincto diſperijſſe putem.
Iam cœlum, terram, mare, geſta recondita mundi
Ceperat ingenij viſ operoſa tui:
Verum orbẽ hunc quia iam ſuperaras, antè petiſti
Orbem alium, potis haud hĩc ſatis eſſe tibi.*

IOAN. LAVTERBACHIL.

*Doctum perire Muſa non ſinit virum,
Sambucus linguas coluit qui doctus, & artes:
Cui natale fuit Pannonis ora ſolum:
Cæſaris hiſtoricus, præmiſſi temporis acta,
Et dignos ſcripſit cognitione libros.
Aonios inter meruit quoq; nomen olores,
Carmine iucundum qui cecinere melos.
Teſtantur lepidis Emblemata cuſa figuris,
Doctorum paſſim qua terit orbe chorus.
Teſtantur ſuper hæc diuerſa poemata, nec non
Vitalis veterum, quem videt aura, labor.
Ante diem quamuis, Muſis plorantibus, ipſum
E medio rulerit mortis auara manus.
Ipſe tamen ſuperat meliori parte ſuperſtes,
In cœlis animã, nomine clarus humo.
Nil in ſollertes Muſarum iuris alumnos
Mors habet: à Muſis doctus obire nequit.*

NI-

NICOLAI REVSNERI.

Fatales Sambuce suas tibi Iunius Idus
Consecrat, heu Clarij fortis alumne chori.
Tu bonus es vates, medicus bonus, historicusq;
Cesaris, orator, Philologusq; bonus:
Tot scriptor, veterū tot & auctor nempe librorū.
In lucem tua quos Bibliotheca dedit.
Ipse quidem moreris, sed in his nunc deniq; viuus:
Fama libris viuax tot nequit ipsa mori.

SIMON

SIMON SVLCERVS
Theologus.

*Sancta recensentem vera monumenta salutis,
Pastorem coluit me Basilea suum.*

M. D. XXCV.

SIMON SVLCERVS BERNAE

Helueticorum vrbe celebri natus,
anno M.D. llx.

Trium linguarum, & artium diuinarum atque
humanarum egregiè pe-
ritus:

Summos honores studiorum consecutus in
Philosophia & Theologiâ:
Post functionem Bernensem
Academiæ & Ecclesiæ Basiliensis, cui nutricia
sua liberali animo rependit, per annos XXXlll,
verus vigilansque Antistes
& Doctor:

Vtraque manu vineam Domini sui
excoluit:

Scholam Theologicam erexit atque
rexit:

Fidâ docendi assiduitate suspiciendus:
Vitæ sanctimoniam etiam probis
imitandus:

Vixit annos LXXVll: Obijt anno Sal.
M. D. XXCV. XXll. Iunij.

IN SIMONEM SVLCERVVM
Theologum.

P. CANDIDI.

*Antistes Basilea tuis qui praesuit aris,
Sulceri brevis haec ora tabella refert.*

CAROLI VTHENHOVII.

*Qui pia sincerè populum mysteria Christi
Ex Euangelicis fontibus hausta doces:
Numinis & cultor qui sincerissimus idem,
Acer ad obsequium cerneris ire Dei:
Omen ab obsequio nomenq; Simonis adeptus,
Postmodò Sincerus, non mihi Sulcer eris.
Fallor? an & medicas anima curare per artes
Vlcera Sulcero pulcher Apollo dedit?
An quia Sal terra vos Christus & ipse vocauit,
Diceris & puri lucida mica salis?
Quem sale non parco Christus donauit Iesus:
Quo sine nil sapiunt omnia nostra Sale.*

ABRAHAMI SCHVARZII

Alemani.

*Sincero Ch. defendi dogmate laudes:
Et purâ sui mystica verba fide.
Ore Deum & calamo docui, diuosq; fidelis
Explicui doctâ simplicitate libros:
Me Christum verè didicit Basilea docente,
Atque vni totâ fidere mente Deo.*

MARTINVS CHEMNICIVS
Theologus.

*Pontificum normâ decreta examino sanctâ:
Sit fidei testis vrbs tua, Bruno, meae.*

M. D. LXVI.

MARTINVS CHEMNICIVS BRVN-
luigi vrbe Saxonix liberá natus anno
M. D. XXII.

Optimis semper disciplinis Vitebergæ dedi-
tus sub M. Luthero & Ph. Melanthonē
doctorib. clariss.

Philosophus & Theologus summus:
Antistes Ecclesiæ Brunsvicensis fidelis pariter
ac diligens:

Multis egregijs de Religione scriptis libris, ac
in primis Examine illo Concilij Triden-
tini in publicum proposito, toto
orbe terrarum cele-
bratus:

Cui neque studio veritatis & bonarum artium,
neque laude officij facile quisquam esset
anteponendus,

Magno cum bonorum omnium luctu,
& dolore:

Sibi quidem non præmaturè, sed admodum
intempestiuè Ecclesiæ,

Euocatus in cœlestem patriam
Obijt anno Sal. M. D. XXCVI.
Act. LXIV.

IN

IN MARTINVM CHEMNICIVM

Theologum.

Doctor Euangelij Rex

Psalmo. LXIIX.

IOAN. LAVTERBACHII.

Caligini, lucente verbo, non locus.

Quod Rex imperij cælo donatus honore,

Officium vigili qui facit ore suum:

Hoc pius est verbi doctor cælestis, Iesus

Protulit arcano quod patris ipse sinu.

Strenuus ille suos armis ut reprimat hostes:

Per vim subiectos quos violare videt:

Sic contra Sathana bellum gerit iste ministros:

Roborat & sanâ religionem suos.

Ille pijs veluti propagat legibus æquum:

Vt cunctis vigeant iurag, paxq, locis:

Sic Euangelij densas ex orbe tenebras,

Quam procul ostenso lumine Solis agit.

Docte, Tridentinas tenebras quod luce fugasti

Chemnici, ob hoc Regis nomine dignus eras.

Perge fugare plagâ Germanâ perge tenebras:

Ne pulsâ victas luce det illa manus:

Lux vbi cælestis fulget clarissima verbi:

Firmus ibi tenebris haud locus esse potest.

batto. prax.

IOANNES CRATO ARCHIA-
ter Cæsareus.

*Me Cæsar medicum sibi legit Iertius; alter
Ceu Phœbus, vates sum, medicus q. potens.*

M. D. XXCVL

IOANNES CRATO A CRAFT-
heim, Vratislaviæ, vrbe Silesiorum prima-
riâ, natus anno M. D. XIX:

Præceptore vsus maximè in Germaniâ Ph. Me-
lanthone, in Italiâ Io. Baptista Montano
Medico excellentiss.

Optimus & Philosophus, & Medicus, neque
minus poeticâ laude & literarum elegantia
vehementer excellens:

Cuius summorum suæ ætatis vel ingenio, vel
dignitate, vel gratiâ, vel fama po-
puli par:

Ferdinandi I. Maximil. II. Rodolphi II.
AVGGG. Consiliarius & Archia-
trus, per annos XXVI.

Politioris literaturæ Hierophantes:

Hygiæ ac Panacææ Mystes: Alter ceu Gale-
nus, & Hippocrates:

Vtroque Medicorum principe scriptis suis
egregiè illustrato clarus:

Propter insignem & elegantem doctrinam, cum
pari humanitate erga bonos & eruditos
coniunctam, carus omnibus,
ac venerandus:

Obijt Vratislaviæ in patriâ sine beato & opta-
to, annum agens LXVII: anno Sal-
hum. M. D. XXCVI.

b ij

IN IOANNEM CRATONEM
Cæsar. Medicum.

IOANNIS POSTHIL.

*Cæsaris effigiem magni, effigiemq; Cratonis
Qui confert, similes protinus esse videt.
Quod si animum posset diuinum effingere pictor:
Idem, ut credibile est, planè vtriusque foret.*

E I V S D E M.

*Si, quibus est similis facies, similis quoq; mens est:
Cæsaris haud differt, & tua, docte Crato.*

IOAN. BARTHOLOMAEI.

*Prima tenet medica Crato iam subsellia classis:
Et talem meritò Cæsaris aula fouet.*

AEGID. PERIANDRI.

*Qui flectit citharam, venit en manifestus Apollo:
Si depromit opem, fidus Apollo venit.*

N. REVSNERI.

*Laudibus es quamvis magnum super ethera notus.
Aeternumq; tuâ nomen ab arte geris:*

*Dum, veluti præstans Asclepius, arte medendi
Mortiferâ relevas corpora multa lue.*

*Tu tamen & vatum studijs es fautor & auctor:
O Phœbi lumen, præsidiumq; Crato.*

*Et meritò: mentis prudentis acumine cernis:
Quod vivax virtus, carmine nota, manet:*

Car-

*Carmina morte carēt, et carmine cognita virtus:
Carminibus regum viuit in orbe decus.
Perge precor Musis, Crato semper perge fauere:
Te quoque non paruum iam decus inde manet,*

E I V S D E M.

*Quò maior Cæsar, terrarum rector, habetur:
Hòc medicis reliquis tu Crato maior eras:
Cæsaris Archiater magni, non vnus: immò,
Proxima quos mundo secla tulere, trium.
Tantus eras medicâ, Sophia tam clarus in arte:
Tamq̃, bonus melicâ, quã medicâ arte potens.
Cæsaribus potes ipse mederi: ritè mederi
Sed potes haud, quando mors venit atra, tibi.
Mors equidem terram terræ, cœleste sed insert,
Cælo: fama tua laudis in orbe volat.*

CHRISTO VIVO SACRVM.

*Cæsaribus vixi tribus intimus arte medendi:
Me Pater asciuit, Filius, atque Nepos.
Quem mihi iactato das portum Christe quietis
Hunc teneo, iungas dum mea membra tibi.*

Ioan. Crato.

b ij

ORLANDVS LASSVS

Musicus.

*Si mea principibus tot Musica Caesaribusq̄,
Grata placet, cætus Rex ero nõnne mei?*

M. D. XXCV.

ORLANDVS LASSVS BERGAE,

Hannoniæ vrbe, natus anno

M. D. XXX:

Musicus & Symphonicus sui seculi
facile princeps;

Primâ aetate admodum puer, ob miram vocis
suauitatem in canendo, aliquoties
plagio sublatus:

Sub Ferdinando Gonzaga Prorege Siciliae, an-
nis ferme sex partim Mediolani, partim in
Siciliâ, inter symphonicos
educatus;

Neapoli dein per triennium, ac demum Romæ
amplius biennium Musico præfectus sa-
cello longè celeberrimus;

Post peregrinationes Anglicanas & Gallicanas
cum Iulio Cæsare Brancacio susceptas,
Antuerpiæ totidem annis ver-
satus;

Tandem Alberti & Guilielmi ducis Boiorum
Musicæ Magister supremus per inte-
grum vicennium:

A Maximiliano II. Cæs. nobilitatus;

A summis imperij Principibus ac proceribus
summè honoratus;

Cantionibus Harmonicis tam sacris quàm
profanis omnium linguarum in
orbe vniuerso celebratisf.

Obijt Monaci anno Sal. M. D. XXCV. Aet. LV.

IN ORLANDVM LASSVM
Muficum.

P. MELISSI.

*Quantus apud Macedum reges Milesius ille
Timotheus melica claruit arte lyra:
Tantus apud Bavarum magnos illustra corda
LASSE duces clares dulcibus harmonijs.
Inde celebratas tua Fama volauit in aulas,
Regibus exhilarans Caesaribusque animum.
Non tamen hi solum placit à mulcedine gaudent:
Transyt ad cives consonus iste canor.
Concentu vario mentes auresque fruuntur,
Quas rapit ad Musas melle referctus amor.
Vis quanta artificis, proceres apud ordinē & imū
Auctor vbi in precio est, est in honore melos!*

E I V S D E M.

*LASSE, poëtarum Buchananum tempore nostro
Qui scripsit esse principem:
Illius ingenij divinas novit is artes,
Nervosque vimque carminis.
Ast ego censura Iudex nihil ambigo regem
Te musicorum dicere:
Scilicet harmonico sese modulamine victos,
Cuncti fatentur musici.*

For-

For san. ut heic aliquis crassa pinguique Minervâ
Reclamet auritus Midas,
Testibus ille tribus convincitur, Hesperiaque
Et Gallie & Germania.

E I V S D E M.

Bruta Orpheus, saxa Amphion, delphinus Arion
Traxit: at Orlandus post se terramque fretumq,
Post se traxit item molem totius Olympi.
Quanto igitur maior, quantoque potentior unus
Orlandus tribus his, Amphione, Arione, et Orpheo!

IOAN. LAVTERBACHIL.

Leuat canore mœsta corda Musicus.

Sol quod splendidus inter est planetas,
Stellas Luna quod inter est micantes:
Lassus splendidus artifex canendi,
Inter artifices id est canendi.
Res ut Sol recreat suo calore,
Res ut Luna fouet suo vigore:
Mœstos sic leuat artifex canore
Lassus, sic fouet artifex sonore.
Suaves qui canit artifex sonores,
Dulces qui sonat artifex canores
Est quod Sol vagus inter est Planetas,
Stellas Luna quod inter est micantes.

b v

IOAN. POLETI.

Armipotens sola haud doctis Germania gaudet
Orlandi Lasi cantibus atque melis:
Quin tota Italia regio, atque Brabantica tellus
Illius venae flumina larga probat.
Ingenij admiratur opus quoque Gallia: Solis
(Quid dicam?) samã tangit vtrunque domũ.

NICOLAI REVSNERI.

Musica res sancta est, animi iucunda voluptas:
Artificem colit hæc te quoque LASSE suum.
Alter ut Amphion, Orpheus vel, & alter Arion,
Saxa, feras, homines arte cedere tuã
Doctus eras: magnis hinc carus regibus, atque
Principibus summis, Casaribusq; manes.
Sola manet surdis mors immota auribus: illa
Te perimens mundo gaudia tanta premit.
Sed tamen haud perimit totũ: pars maxima cælo
Dulce p̃ys animis accinit vsque melos.

LVDO.

LVDOVICVS LAVATERVS TIGV-
rinus Theologus.

*Patria me Tigurum verbum caeleste docentem,
Dum viuo, merito semper honore colit.*

M. D. XXCVI.

RVDOLPHVS GVALTHERVS
Theologus.

*Sacra docens, scribens quoq; sacra volumina: carus
Sum patria ciuis, fortis Athleta Dei.
M. D. XXCVI.*

RVDOLPHVS GVALTHERVS, TIGVRI
Heluetiorum vrbe primariá natus anno
M. D. XII X.

Literarum tum diuinarum, tum humanarum
scientiá ornatus, egregiá; Poëta æquè
bonus, ac orator:
Pastor & Antistes Ecclesiæ Tigurinæ
celebris:

Quam ipse annis ampliùs XL. concionando
erudit diligenter, & administrauit
laudabiliter:

Lucubrationibus in omni generæ doctrinæ,
ac præsertim in Theologiá, ad posteros trans-
missis propemodum innumeris
clarus:

Quod vel Homeliæ eius in libros ferè omnes Pro-
pheticos, & Apostolicos, Euangelicosque
abundè testatum faciunt:

Morum grauitate, & vitæ sanctimoniá re-
uerendus:

Obijt Tiguri anno Christiano M. D. XXCVI.
annum agens vitæ LXXIII.

AEGIDIÏ PERIANDRI.

Comiunxit sacris Musas, Germana Latinis:
Latæq; cum Graio nomina fonte parit.

MAT.

MATTHEVS VVSEBECIVS

Iureconsultus,

*Prompta fides, vs ingenij mihi prompta, vel oris:
Seu scribo, doceo seu sacra Iura pius.*

M. D. XXCVI.

MATTHAEVS VVESENBE CVS ANT-
uerpiae celeberr. Europæ emporio natus,
familiâ nobili & patriciâ, anno
M. D. XXXI.

Quum præstantissimum ingenium contulisset
ad summam iuris ciuilis, & ad perfectam re-
rum diuinarum & humanarum
scientiam:

Sub Gabriele Mudæo Iurecos, doctore Louanij
egregiè & eruditus, & exercitatus publi-
cè priuatimque:

Summum in vtroque iure gradum, vnâ cum
fratre Germano Andrea, studiorum
socio perpetuo, consecutus:

Scriptor iuris valde peritus, & Antecessor Ienæ
primò, dein Vitebergæ eloquens
pariter, ac doctus:

Quo in loco iuris doctrinæ publicè præfuit an. XVII.
Magna cum iuris ciuilis intelligentiâ, maxi-
mâque gratiâ:

Quum & consuleretur plurimum, & diceret, do-
ceretque ius in scholâ & foro, cum fide &
religione summâ:

Ingenium, laborem, fidem suam peræque prom-
ptam expeditamque, quandiu vixit, præ-
bens omnibus:

Antistes iuris, & Iustitiæ sacerdos maximus:
Commentarijs iuris Methodicis, & Responſis alijsq;
egregijs operibus, de verâ Iurisprudentiâ
præclarè meritus:

Obijt Vitebergæ A. Sal. M. D. XXCVI Aet. LV.

IN MATTHAEVUM VVESENBE-
cium Iurecol.

HENRICI BOLSCHENII.

Clara Vvesenbecij fert ora tabella: sed artem
Laude feret digna posteritatis honos.
Cui quod auita domus, quod nobile stēma, quod ar-
tustitia & iuris cura nitoreq; dedit: (dens
Id pietas animi, & vigil experientia legum
Auxit, & id calamo dextra potente refert.
Consilijs felix, grauis ore, excelsior acri
Iudicio, scriptis clarus, & arte potens.
Belga dedit: Saxo fouet: Itala regna ferentem
Iura, colunt: equat Gallia sola virum.
Assere summe Deus tua iussa verenda colentem:
Pro meritis viuant scriptaq; virq; suis.

M. VVESEBECIVS DE SE
ipso loquitur.

In Belgis natus, Germanis hospes in oris,
Exilij tolerans, quod fert Ecclesia, partem,
Conficio spacium peregrina flebile vita:
Dum verā vocor in patriā, qua sanguine parta est
Christe tuo: tu me post funera, magne sacerdos,
Suscipe, & extrema subduc discrimine lucta.
Mors tua vita mea est: tu debita lytra parenti
Soluisi moriens, ut per te viuere possim.

Hac

Hac ergo fretus spe non dubitante recondar
In mortem, dux Christe, tuam, quæ ianua vitæ est:
Vt tecum moriens, tecum ô mea vitæ resurgam.

IDEM DE SVIS INSIGNI-
bus gentilitijs.

Lilia cum armatis crescant argentea malis,
Quæ campo æthereo virgula fulva secat!
Illa VVesebecia sautrix Antuerpia gentis,
Temporibus lætis patria dives ait.
At modo conuersis (ut sunt mortalia) fatis,
In quæis nil stabile est, perpetuumq; nihil:
Ipsa sui haud compos, tacitè vix audeat illam
Nunc inter ciues annumerare suos.
Ergo funesta si conuenientia sorti
Pingere vis pictor stemmata, pinge crucem.
Hoc, ait, in signo vinces, Deus: hæc rata sunt,
Christi adum sacra symbola militia.

NICOLAI REVSNERI.

Consilio, Iurisq; potens VVesebecius arte:
Constituit magnâ quam ratione scholis:
Ille sacer legum interpres, iurisq; sacerdos:
Sulpitius verè, Teutona terra, tuus:
Annis quem tot Iena, tot & Viteberga docentem
Audiit, & coluit Saxonis aula diu:
Occidit heu, subitò simul & Themis occidit: vno
O quantæ est iuris facta ruina die. c

Hoc meritum est nostrum: Iuris reverentia nulla:
Ius, Astraea, Themis linquit & ipsa solum.

PRAETERMISSVM.

Columnam vnam in Elogio Io. Sebast.
Pfauseri omiffam, huc appo-
nere libuit.

Tristi funere mæret interemptum.
Mæret publica res pium parentem:
Mærent eximium schola patronum:
Mærent, quot quot in orbe sunt piorum.
Et nunc it per iter serenus altum
Illuc, vnde negant redire quenquam:
Ac curis hominum, malisq; liber,
Stellis pulcrior, aureoq; Phæbo,
Fulget ante Deum: novoq; in orbe
Sertum iustitiæ ferens beatæ,
Pro vitæ spolijs laboriosa,
Vitæ gaudia possidet perennis.

P. CANDIDI.

Cæsaris augustas docuit Pfauserus ad aures
Præco celebrandi dogmata sacra Dei.
Quantò maior erat, quem tu Pfausere docebas
Sacra, alijs tantò tu quoque maior eras.

ERRATVM.

Sub effigie Eob. Hesi, lege, Rex ego sum vatum.

IN-

IN MATTHIAM ZELLIUM CAE-
sarisbergium.

Euangelium Dei donum.

IOAN. LAVTERBACHII.

Salutis est doctrina munus à Deo.
Argentina, Dei te patrum Zellius auo,
Talis, qui cepit verba docere, fuit.
Pertulerit quantos inuictâ mente labores,
Pro tenebris studuit dum reuocare diem:
Florens est testis Respublica: testis in altâ
Qui tunc auditor sedulus eade fuit.
Dante Deo obtinuit pulsâ lux clara tenebris:
Vt niueo tandem redderet ore diem.
Hanc seruare Deus multos dignare per annos:
Vt niueo spargat clara nitore diem.
Quod luci tenebra cedunt, verbumq; salutis
Quod passim regnat, munus id omne Dei est.

NIC. GERBELL.

Sex & viginti Christum docet impiger annis:
Primus & insuetum Zellius vrget opus.
Insensus Papa, scelerumq; acerrimus hostis:
Nec minus & molles sauis in hypocritas.
Parte aliâ nunquam, quos dura premebat egestas,
Auxiliatrices deseruere manus.
Moribus & vitâ doctrinam expressit: & ipsi
Mors fuit haud aliud, quàm sopor esse solet.

ANONYMI.

Exegit decies septenos Zellius annos:

Triginta in summâ hic Parrochus ade fuit.

Quinque Euangelium docuit per lustra renatum.

Hostis hypocriſeos, Pontificumq; grauis.

Censor erat ſclerû uehemens: quæq; ore professus

Exprefsit vitâ pauperum vbique pater.

Lingua loquebatur. quæ corde animoq; ſedebant:

Nec quicquam inſlatâ mente ſuperbus erat.

Omnium obit tandem luctu (mirabile viſu)

Dum ſedet, & ſanctas fundit ad aſtra preces.

IOANNIS SAPIDI.

Hoc Matthias iacet ſepulcro Zellius;

Qui Chriſtiani ſunctus officio ſacro

Praconis apud Argentoratum, plus minus

Annis viginti ſex, eâ ſimul fide,

Eâ ſimulq; diligentia: ut opere

Sategerit præſtare quoque, quod docuerat.

Hinc eius in demortui funus dolens

Et mœſta prodijt ſere omnis ciuitas.

Is fruitur illâ nunc beatitudine,

Ad quam ſuum gregem vocauit ſedul.

Optabilis mors, quæ benè morientibus

Finis ſui, æternæq; vitæ exordium eſt.

MICH. TOXITAE.

Primus in hac veram doctrinam Zellius vrbe,

Erroribus purgauit à quam plurimis.

INDEX VIRORVM

LITERIS ILLVSTRIVM,

QVORVM ICONES IN

hoc opere videntur.

Alardus Ambstelreda- mus, G 5..	Erasmus Sarcerius, O 5.
Albertus Magnus, A.	Gaspar à Schuencfeld, N 6..
Andreas Gerardus Hy- perius, Q 7.	Gaspar Cruciger, I 2.
Andreas Vesalius, R 3..	Gaspar Hedio, K 6.
Beatus Rhenanus, H 5.	Georgius Maior, X 2.
Berchtholdus Halle- rus, G 2.	Georgius Princeps An- haltinus, L 5.
Bilibaldus Pirghaime- rus, C 3.	Georgius VVirth, C.
Bonifacius Amerba- chius, Q 2.	Gilb. Limburgius, T 5.
Cælius secundus Cu- rio, V.	Guiliel. Budæus, F 4..
Claudius Ptolomeus, L 3.	Guiliel. Gratarol ^o , S 8..
Conra. Gesnerus, R 7.	Guilielmus Xylander, X 6..
Conradus Lycosthe- nes, P 4.	Helius Eobanus Hef- sus, E 7.
Conrad. Pellicanus, N.	Henri. Bullingerus, X 8..
Desiderius Erasmus Ro- rerodamus, D 7.	Henicus Cornelius Agrippa, E 4.
Erasmus Osualdus	Hieronymus Pragen- sis, A 5.
Schreccefuchsius, Y 8..	Hierony. Savanorola, B.
	Hierony. VVolfius, Z 2.
	Huld. Huttenus, B 6.
	Huldricus Zasius, D 4.

Huldri. Zuinglius, C 5.	Ioan. Sambucus, a 3.
Iacobus Milichius, O 3.	Ioannes Schneidevini- nus, T 6.
Ioachimus Vadianus, K 4.	Ioan. Schonerus, H 3.
Ioannes Aepinus, M.	Ioan. Sebastianus Pfau- serus, T 7.
Ioannes Aventinus, D 3.	Ioan. Sleidanus, N 2.
Ioannes Brentius, V 5.	Ioannes Stoflerus, D.
Ioan. Bugenhagius N 8.	Ioan. Vandernoot P 3.
Ioannes Calvinus, R.	Ioan. VVolphius, Y 4.
Ioannes Cochleus, K 8.	Iofias Simlerus, Y 4.
Ioannes Cornarius, O 2.	Iustus Ionas, M 2.
Ioannes Crato	Leonhar. Fuchsius, T.
Ioan. Draconites S 6.	Ludovicus Lavaterus
Ioan. Fichardus, Z 7.	Martinus Bucerus, I 6.
Ioannes Forsterus, N 4.	Martinus Chemnicus, a 8.
Ioannes Geyleus, B 3.	Marti. Lutherus, G 8.
Ioannes Guinterius An- dernacus, X 4.	Matthæ. Vvesenbecius
Ioan. Hartungus, Y 6.	Matthias Flacius Illyri- cus, X 6.
Ioannes Hussus, A 3.	Matthias Zellius, H 7.
Ioannes Langius, R 5.	Modesti. Pistoris, S 2.
Ioannes Ludovicus vi- ves, F 2.	Nicolaus Cisnerus, a.
Ioan. Marbachius, Z 5.	Nico. Copernicus, G 6.
Ioan. Mathesius, S 4.	Orlandus Lassus
Ioannes Oecolampa- dius, C 7.	Paulus Eberus, V 2.
Ioan. Oltédorpius, P 5.	Paulus Fagius, K 2.
Ioan. Oporinus, T 3.	Paulus Scalichius, Y 6.
Ioan. Pffeffingerus, V 7.	Petrus Apianus, L 3.

Petrus Martyr, P 7.
Philippus Melanch-
thon, O 7.
Rudolph Agricola, A 7.
Rudolphus Gualtherus
Sebastia. Brandus, B 5.
Sebastianus Munsterus
L
Simon Grynæus, G 2.

Simon Pistoris, Q 3.
Simon Sulcerus, a 6.
Theophrastus Paracel-
sus, F 6.
Vitus Theodorus, I 4.
Vvolfgangus Lazius,
M 6.
Vvolfgangus Muscu-
lus, Q 5.

INDEX EORVM, QVORVM
EPIGRMMATA HOC IN
opere sparsim leguntur.

Abrahamus Lœscherus	Christophorus Mosel- lanus
Abrahamus Musculus	Christoph. Thretius
Abrahamus Schuarzius	Conradus Celtes
Achilles P. Gasserus	Conradus Gesnerus
Adamus Siberus	Didacus Pyrrhus
Aegidius Periander	Euricius Cordus
Alexander Novellus	Felix Trubius
Andreas Alciatus	Ferdinandus Palamius
Balthasar Mentius	Franciscus Modius
B. Cornelius Bertra- mus	Gaspar Bruschius
Benedictus Arias Mon- tanus	Gaspar Cropacius
Bruno Seidelius	Gaspar Vrsinus Vehlus
Carolus Hugelius	Gaspar Vvolphius
Carolus Vtenhovius	Georgius Fabricius
	Georgius Logus

c iij

Georgius Ostermarius	Ioan. Baptista Rotanus
Georgius Sabinus	Ioannes Bartholomæus
Georgius VVirth	Ioannes Camerarius
Gervasius Sopherus	Dalburgius
Gilbertus Cognatus	Ioannes Checus
Gilbertus Ducherus	Ioannes Chesselius
Gregorius Bersmannus	Ioannes Conradus Fa-
Guilielmus Buclæus	bricius
Guilielmus Daius	Ioannes Crato
Guilielmus Vvichanus	Ioannes Fabricius
Guilielmus Xylander	Ioannes Fichardus
Helius Eobanus Hellsus	Ioannes Hallerus
Henricus Bolschenius	Ioannes Hartungus
Henricus Polanus	Ioannes Iacobus Boif-
Henricus Stephanus	sardus
Hermolaus Barbarus	Ioannes Iezlerus
Hieronymus Treutlerus	Ioannes Lachmannus
Hieronymus VVolffius	Ioannes Latomus
Hilarius Bertolphus	Ioannes Lauterbachius
Ledius	Ioannes Maior
Hubertus Damius Fo-	Ioannes Mathefius
rojulanus	Ioannes Mentius
Hugo Blythus	Ioannes Morellus
Iacobus Fabricius	Ioannes Pappus
Iacobus Micyllus	Ioannes Parcurfius
Iacob. Vvimphelingius	Ioannes Poletus
Ioachimus à Beulth	Ioannes Pontifella
Ioachimus Camerarius	Ioannes Posthius
Ioachimus Rosalechius	Ioannes Rhellicanus
Ioannes Atrocianus	Ioannes Rivius

Ioannes Rosinus	Martinus Henricus
Ioannes Rudolphus	Martinus Lutherus
Bygelius	Matthæus Gribaldus
Ioannes Sambucus	Matthæus Vvesenbecius
Ioannes Sapidus	Matthias Grosius
Ioannes Schofferus	Matthias Hennerus
Ioannes Secundus	Michael Gravius
Ioannes Serranus	Michael Toxites
Ioannes Sheslerus	Nathan Chytræus
Ioannes Stigelius	Nicodemus Frischlinus
Ioannes Stolfius	Nicolaus Asclepius Bar batus
Ioannes Sturmius	Nicolaus Freigius
Ioannes Sylvester	Nicolaus Gerbelius
Ioannes Thomas Frei- gius	Nicolaus Reufnerus
Ioannes Vitalis	Nicolaus Rodingus
Ioannes Vvinslerus	Pantaleon Candidus
Ioannes Vvolphius	Pantaleon Theveninus
Iosephus à Pinu	Paschasius Brismannus
Iulius Cæsar Scaliger	Paulus Cherlerus
Iustus Vlteius	Paulus Melissus
Leonhartus Engelhar- tus	Petrus Bembus
Ludovi. Rochefortius	Petrus Guntherus
M. Antonius Flaminius	Petrus Lossius
M. Aurelius	Petrus Lotichius
Marius Celsus Colen- titus	Petrus Paganus
Maius Salmonius	Petrus Pithoeus
Martinus Crusus	Philippus Melanch- thon
	Philippus Sprengerus

Richardus Sbrulius
Rudolphus Gualthe-
rus

Rudolphus Leemannus
Sebastianus Brandus
Sebastianus Scheferus
Simon Vallamberus
Stephanus Berchthol-
dus
Theodorus Beza

Theodorus Zuingerus
Theophrastus Paracel-
sus

Thomas Hatgherus
Thomas Ieffræus
Victor Althanus
Vitus Coppus
Vvernerus Furerus
Vvolfgangus Hungerus
Vvolfgangus Musculus.

FINIS. SS

b

88

8

Landesbibliothek
Karlsruhe

Register

